

DE HEER

HEEFT

GESPROKEN

EEN DISPENSATIONELE STUDIE VAN DE OPENBARINGEN
VAN GOD AAN HET MENSDOM.

DOOR: JOHN D. LaVier.

De Heer heeft gesproken

EEN DISPENSATIONELE STUDIE VAN DE OPENBARINGEN
VAN GOD AAN HET MENSDOM.

DOOR: JOHN D. LaVier.

Uitgegeven door:
Grace Bible Church.

“De Waarheid in Liefde Sprekende”.

November 1996.

INTRODUCTIE

We kunnen er dankbaar voor zijn dat God Zijn schepselen niet in duisternis heeft achtergelaten, onwetende en niet geïnformeerd. De Heer heeft gesproken. De Bijbel, het boek dat we in onze handen houden is het Woord van God zelf, het is inderdaad het Woord van God alsof Hij het hoorbaar spreekt vanuit de hemel. We ontdekken, als we dit boek bestuderen, dat Hij vele malen heeft gesproken en verschillende middelen gebruikte om Zichzelf te openbaren. De brief aan de Hebreëen opent met de volgende woorden:

“Hebr.1:1:God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon;

Het doel van deze lessen is het bestuderen van enige van dit “voortijds veelmaal” (= verschillende tijden) en tevens de “velerlei wijze” waarop God heeft gesproken, om zodoende de aandacht te vragen voor de veranderingen in Zijn programma voor Zijn volk.

Aan het eind van dit boek is een kaart die bijgesloten is om tot hulp te zijn teneinde een algemeen overzicht te verkrijgen van deze verschillende tijden en manieren waarop de Heer heeft gesproken. De kaart is rechtstreeks gecorreleerd aan de lessen om behulpzaam te zijn in uw studie van de Schrift.

Aan het einde van iedere les zijn één of meer bladzijden met vragen toegevoegd over hetgeen is geleerd in de voorgaande les. Hoewel u de antwoorden alreeds weet en de antwoorden reeds zijn verwerkt in de tekst van de les zelf is het goed om tijd te nemen om de kaart, achter in het boek, te bestuderen en deze te vergelijken met uw antwoorden, dat zal de studie meer lonend voor u maken.

Moge de Heer deze lessen gebruiken om u te zegenen in het bestuderen van Zijn Woord. Onze aansporing aan u is hetgeen dat werd gegeven aan het volk Israël in de openingsverzen van het boek van de profeet Jesaja:

“Jes.1:2:Hoort, gij hemelen! en neem ter ore, gij aarde! want de HEERE spreekt:.....”.

INHOUD

SECTIE - 1

De Heere Jezus Christus

Les – 1 De Persoon van de Heere Jezus Christus. (blz.5).

Les – 2 Het werk van de Heere Jezus Christus. (blz.11).

SECTIE - 2

Gods boodschappers en hun Boodschap.

Les – 3 God spreekt door de Aartsvaders en de Profeten. (blz.18).

Les – 4 God spreekt door zijn Zoon en de twaalf apostelen. (blz.25).

Les – 5 God spreekt door de apostel Paulus. (blz.32).

Les – 6 God spreekt gedurende de verdrukking en het duizendjarig rijk. (blz.39).

SECTIE - 3

Het Koninkrijk.

Les – 7 De hoop van Israël aangaande het Koninkrijk. (blz.45).

SECTIE - 4

De Wet.

Les – 8 De Wet aan Israël gegeven. (blz.51).

SECTIE - 5

Het volk Israël.

Les – 9 Israëls verleden. (blz.58).

Les – 10 Israëls toekomst. (blz.64).

KAART

De Heer heeft gesproken. (blz.71).

SECTIE - 1

De Heere Jezus Christus

LES - 1

De Persoon van de Heere Jezus Christus.

Als iemand een boek gaat lezen is het goed om te weten wie de auteur er van is en de Bijbel is daarop geen uitzondering. De Auteur van het Boek is God en in dat Boek openbaart Hij Zichzelf zodat wij kunnen weten wie Hij is. Deze kennis is noodzakelijk en essentieel. In Zijn hogepriesterlijk gebed zegt Jezus:

“Joh.17:3: En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt.

Dr. Bullinger heeft een artikel geschreven betreffende: “Wat de christenen het meest nodig hebben”. Daarin verklaart hij dat onze grootste nood is God te kennen, en God kan alleen worden gekend door Zijn Zoon. De Heere Jezus Christus. Christus heeft zelf gezegd:

“Matth.11:27:niemand kent den Zoon dan de Vader, noch iemand kent den Vader dan de Zoon, en dien het de Zoon wil openbaren.

Als we tot Christus komen en ons vertrouwen in Hem stellen, en in het werk dat Hij voor ons heeft volbracht op Golgotha, dan zijn we gered door de genade van God en ingelijfd in de familie van God. Als pasgeboren baby's verlangen we dan naar de oprechte melk van het Woord zodat we daardoor gaan groeien. Het kind van God moet groeien in genade en in de kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus. Dit gebeurt als we ons voeden met het Woord, dan gaan we van melk naar vast voedsel en worden sterk, volwassen en krachtig in het christelijk leven. Jammer genoeg komen velen nimmer af van het melk dieet, ze ontwikkelen zich niet en blijven daardoor geestelijke baby's. Dit moet het hart van onze hemelse Vader wel pijn doen.

Het is gepast dat onze eerste les handelt over de Persoon van de Zoon van God, onze Heer en Heiland Jezus Christus. Het is de wens van God dat Hij de superioriteit krijgt in alle dingen en het is zeker ook onze wens dat Hij uitblinkt in deze lessen; dat ieder oog Hem zal zien en harten in vlam worden gezet met liefde voor Hem. Hij is het grote onderwerp van de Schrift en het is belangrijk dat wij de juiste gedachten over Hem hebben. Newell schrijft: “Er zijn twee grote waarheden die je vast moet houden; de waarheid aangaande de Persoon van onze Heer en de waarheid betreffende Zijn werk”. Jezus stelde deze vraag: “*En zeide: Wat dunkt u van de Christus? (Matth.22:42)* en wij moeten er zeker van zijn dat we de juiste antwoorden hebben.

De Bijbel leert duidelijk dat de Baby, die in Bethleem is geboren, die leefde onder de mensen als Jezus van Nazareth, inderdaad de Almachtige God in menselijke gedaante was. De profeet Micha, voorzeggende Zijn geboorte, heeft gezegd:

“.....Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid. (Micha 5:2).

Het evangelie van Johannes, waarin de Goddelijkheid en de Godheid van Jezus wordt gepresenteerd, opent met de geweldige verklaring:

“In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. (Joh.1:1).

Degene waar naar wordt verwezen als “het Woord” is niemand anders dan de Heere Jezus Christus. Dat zal ook Zijn naam zijn bij Zijn tweede komst, want we lezen;

“Op.19:13: En Hij was bekleed met een kleet, dat met bloed geverfd was; en Zijn naam wordt genoemd het Woord Gods.

Er zijn drie belangrijke punten in Joh.1:1:

1)-Hij was in den beginne. In 1Joh.1:1 lezen we ook over een begin, daar verwijst het naar het begin van de aardse bediening van Christus. In Genesis 1:1 wordt verwezen naar het begin van de schepping. Hier, in Joh.1:1, worden we terug gevoerd naar voorbije eeuwen. Dit is werkelijk een begin zonder begin. Het Woord (Gr. *Logos*) is de eeuwig bestaande Christus.

2)-Hij was met God. Hij was met God de Vader en met de Heilige Geest, want als God de Zoon was Hij een lidmaat van de Heilige Drieëenheid. Gen.1:26 zegt:

“En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis;”.

De meervoudige uitspraak in dit vers duidt de drie Personen van de Godheid aan.

3)-Hij was God. Woorden kunnen niet duidelijker zijn in het uitdrukken van de Godheid van de Heere Jezus Christus.

“1Tim.3:16:En buiten allen twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot; God is geopenbaard in het vlees,” (1Tim.3:16).

De Heere Jezus, die het eeuwige Woord was, was waarachtig zowel God als Schepper. In het derde vers van het eerste hoofdstuk van het evangelie van Johannes staat geschreven:

“Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is.

Het was de drie-eenheid die zei: “Laat Ons.....maken”. Maar God de Zoon, de Heere Jezus Christus, was de actieve gevolmachtigde in de Schepping. Er zijn vele Schriftplaatsen die dat verklaren, zoals Kol.1:16:

“Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen;

Eveneens bevestigd Hebr.1:1-2 dat:

“1 God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon; 2 Welken Hij gesteld heeft tot een Erfgenaam van alles, door Welken Hij ook de wereld gemaakt heeft;

Christus is de Grote God en Machtige Maker van alle dingen. Hij is de Eeuwige. Hij is:

“Jes.57:15:de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont, en Wiens Naam heilig is:.....”.

Op het eiland Patmos introduceerde Hij Zichzelf aan Johannes met de woorden:

“Op.1:8: Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, zegt de Heere, Die is, en Die was, en Die komen zal, de Almachtige.

Er is een kostbare uitdrukking in Hebr.13:8, waar we lezen:

“Hebr.13:8: Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en in der eeuwigheid.

Het is goed om te weten dat, ondanks alle veranderende omstandigheden, er ÉÉN is die niet is veranderd. Hij heeft aan het volk, in de oudheid, bewezen dat, ongeacht hun veranderende houding, Hij altijd dezelfde God was, betrouwbaar en getrouw. Hij bewijst vandaag de dag eveneens dat Hij, temidden van de wederwaardigheden van het leven, dezelfde bestendige, liefdevolle, vergevende Redder is die ons volledig vertrouwen, liefde en geloof verdient. Hij zal voor altijd dezelfde zijn. Hij kan zeggen:

“Maleachi 3:6: Want Ik, de HEERE, word niet veranderd;.....”.

Maar nu willen we de vraag stellen: Moet het feit dat Christus altijd dezelfde is, voor wat zijn Persoon betreft, Zijn medelijden, en Zijn kracht, betekenen dat Zijn omgaan met de mensen altijd hetzelfde is? Het antwoord is nee! We moeten ook aandacht besteden aan de verschillende manieren waarop er naar Christus wordt gekeken, en naar de van elkaar verschillende programma's voor Zijn volk. Het is interessant dat Hebr.13:8 wordt gevolgd door de volgende woorden:

“Hebr.13:9: Wordt niet omgevoerd met verscheidene en vreemde leringen;.....”.

Er zijn er die, met diverse en vreemde leringen, Hebr.13:8 citeren om hun fantasie te ondersteunen aangaande genezing programma's. Ze zeggen dat, toen Jezus op aarde was, Hij allen genas die tot Hem gebracht werden, en omdat Hij altijd dezelfde is, geneest Hij vandaag de dag op dezelfde wijze. Jezus Christus is inderdaad altijd dezelfde, maar ze zien niet in dat, aangaande Zijn bemoeienissen met de mensen Hij niet altijd handelt op dezelfde manier. Hij handelde niet met dezelfde macht toen Hij hier, in het vlees, in de gedaante van een dienstknecht was zoals Hij in de eeuwigheid deed in de gedaante van God. In de toekomst zal Hij, als Hij in Zijn toorn spreekt tot de volken, niet zo spreken zoals Hij dat vandaag de dag tot de volken doet in barmhartigheid en genade. En Zijn instructies, of marsorders, voor Zijn volk veranderen met de veranderende tijden.

In Fil.2:5-7 vinden we de passage van de zelfvernedering van Christus. We lezen daar:

“Fil.2:5: Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was; 6 Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even gelijk te zijn; 7 Maar heeft Zichzelven vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden;

De uitdrukking “heeft Zichzelven vernietigd” betekent in werkelijkheid “heeft Zichzelf ontledigd”. Dat betekent niet dat Hij afstand deed van Zijn Godheid. Niet op zijn minst. Hij was evengoed God toen Hij wandelde op de stoffige wegen van Galilea als toen Hij zat op zijn eeuwige troon om alles te scheppen. Scofield zegt: “Niets in deze passage leert dat het Eeuwige Woord (Joh.1:1) Zichzelf ontledigde van Zijn goddelijke natuur, of van Zijn eigenschappen, maar alleen van de uitwendige en zichtbare vertoning van de Godheid”. In de tijd vooraf gaande aan Zijn geboorte te Bethlehem was Hij in de gedaante van God, en op gelijke voet met God als lid van de Drie-enige Godheid. Joh.4:24 zegt dat: “*God is een Geest*”, dus voor Zijn incarnatie had Christus geen fysiek lichaam, maar in de wereld komende kwam Hij in het lichaam voor Hem bereid in de baarmoeder van de maagd. In dat lichaam leefde Hij onder de mensen, in dat lichaam werd Hij gedood en stond, in lichamelijke vorm, op uit de doden, maar het was nu een verheerlijkt lichaam en niet meer onderhevig aan natuurlijke wetten. In dat lichaam voer Hij op en nu is er dus iets nieuws in de hemel. Er is een Mens in de heerlijkheid.

“1Tim.2:5:Want er is een God, er is ook een Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus;

Let er op dat de ene Middelaar niet “de vrouw van de hemelvaart” (Maria) is maar de Mens van de Hemelvaart, de Mens Christus Jezus. En wanneer Hij wederom terug komt naar de aarde zal Hij komen in een lichaam met de tekenen van Golgotha in dat lichaam.

We overpeinzen met eerbied deze verborgenheid van devotie, God geopenbaard in het vlees, en we buigen ons in verwondering. Dit is heilige grond en we doen de schoenen van onze voeten. De grote Schepper die Zichzelf heeft vernederd, nam de menselijke gedaante aan opdat Hij kon sterven en verzoening doen voor de zonden van zijn schepselen. Na één van zijn preken kwam er een vrouw naar Dr. McKay en zei: Ik kan dat niet accepteren”. Hij antwoorde: “Wat kunt u niet accepteren?” ze zei: “het idee dat God een onschuldige man straft voor de misdaden van de schuldigen, dat is niet eerlijk “. “Mevrouw, het is niet een zaak dat God een onschuldige man straft voor schuldige mensen. Op het kruis zien wij de beledigde God Zelf, Degene waartegen gezondigd is, Die mens is geworden en is gestorven opdat de schuld van Zijn schepselen weggenomen zou worden”. “maar is dat eerlijk?”. Hij zegt, mevrouw: “dat is liefde”. Ja, het was oneindige liefde dat de Redder uit zijn ivoren paleizen afdaalde in deze wereld van zonde en verdriet. Het was liefde dat veroorzaakte dat Hij hier leefde onder de mensen, veracht en verworpen en gehaat zonder oorzaak. Het was liefde die Hem naar Golgotha leidde om te lijden en te sterven en daar stortte Hij Zijn kostbaar bloed voor onze zonden. Wij kunnen zeggen: “Hij hield van mij en gaf Zichzelf over voor mij”. Wat zou onze reactie moeten zijn op deze liefde? Wij zouden op onze beurt van Hem moeten houden en onze liefde tonen door een leven te leven dat Hem aangenaam is.

Het verveelt nooit om in de evangelieën te lezen over het wonderbaarlijke leven dat door de Verlosser is geleefd toen Hij hier op aarde was. De apostel Johannes had dat wonderbaarlijke leven in gedachten toen hij schreef;

“Joh.1:14: En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van den Vader), vol van genade en waarheid.

We lezen van de machtige werken die Hij deed, en luisteren naar de woorden van genade die van Zijn lippen kwamen, en we zien Hem in de noden voorzien van hen die Hem omringen, en we buigen in aanbidding en roepen uit: “Dit is waarlijk de Zoon van God”. En toch kon het leven dat Jezus heeft geleefd, zondeloos en God behagende, ons niet redden. “Zonder bloedstorting is er geen vergeving” (Hebr.9:22). En:

“Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort” (Joh.12:24).

Zondaren worden gered, niet door het leven van Christus, maar door Zijn dood. Het evangelie is dat Christus stierf voor onze zonden en dat Christus stierf voor de goddelozen. Verder, overwegende het wonderbaarlijke leven van Jezus, en voorzover we ons voordeel er mee mogen doen, moeten we ons realiseren dat, toen Hij hier in het vlees was, Hij niet tot de Heidenen was gezonden. Hij zei:

“Matth.15:24: ..Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels”.

Want hier, als Koning der Joden, hun Messias, begrensde Hij zijn bediening tot dit volk. Paulus schreef:

“Rom.15:8: En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen;

De Heere Jezus Christus was gekomen als de lang verwachte Messias, degene die hen zou verlossen van hun vijanden, en terwijl Hij hier was begrensde Hij zijn bediening tot dat volk. We moeten echter niet denken dat Zijn leven ons als Heidenen niet raakt, wij zijn er ten diepste in geïnteresseerd. Door Zijn zondeloosheid, als het Lam zonder vlek of rimpel, bewees Hij bekwaam te zijn om met onze zonden af te rekenen en ze weg te doen door het offer van Zichzelf. En ook het feit dat Hij hier eens op het toneel van deze wildernis was, beproefd en uitgeprobeerd als wij, is dat hetgeen waarmee Hij zich kwalificeerde als de grote Hogepriester, om te verschijnen in de aanwezigheid van God. En vanwege Zijn ervaring, gewandeld hebbende waar wij wandelen, weet en begrijpt Hij wat wij ervaren, en in onze tijd van moeilijkheden kan Hij de hulp geven die nodig is. De wijlen Dr. Hallman heeft geschreven: “Christus is in alles, zoals ook wij, verzocht, echter zondigde Hij niet. Zijn reeks van verleidingen heeft Hem experimentele kennis van onze conflicten gegeven; dus is zijn medegevoel niet van iemand die slechts toestaat te kijken, maar het medeleven van iemand die ook heeft geleden”. De Schrift zegt:

“Hebr.4:15: Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde.

Het negatieve dubbel “geen” en “niet kan” drukken een sterke bevestiging uit: “Omdat Hij uit ervaring weet en begrijpt wat wij ervaren”.

Stuart Hutchinson vertelde van een jongen die zijn rechterhand verloor, daarbij voelde hij zich zo vernederd dat hij niet wilde dat iemand hem zag. Zijn vader stelde voor dat een zekere pastor zou komen om hem te zien, maar de jongen kwam daartegen in opstand. Tenslotte liet de vader de pastor komen, en toen hij kwam zag de jongen dat de pastor ook zijn rechterhand had verloren. Er was onmiddellijk een band van sympathie. De pastor kon zeggen: “Ik weet hoe dat voelt”.

Vragenblad bij les-1.

- 1)-Wat is de naam waarmee Jezus Christus wordt genoemd in Joh.1:1? En in Op.19:13?
- 2)-Welke drie dingen worden verklaard betreffende dit Woord in Joh.1:1?
- 3)-Welk groot werk deed de Zoon van God volgens Joh.1:3; Ef.3:9; Kol.1:16,17 en Hebr.1:2?
- 4)-Welke waarheid leren we door het lezen van Joh.1:1; 20:28; Rom.9:5; Hebr.1:8; 1Joh.5:20; Op.1:8 en Jesaja 9:6?
- 5)-In het licht van uw antwoorden op de vragen 3 en 4: hoe zou u het woord “ons” in Gen.1:26 uitleggen?
- 6)-Wat is, volgens Hebr.13:8, Jezus Christus gisteren, vandaag en in der eeuwigheid?
- 7)-Lees Op.1:8 maak de beschrijving compleet: Christus zei dat Hij was,de.....en de....., welke....., en die....., en die....., de.....
- 8)-Wat zegt God in Maleachi 3:6 dat Hij niet doet?
- 9)-Is de volgende verklaring waar of niet waar:
 - Hebr.13:8 betekent dat Christus altijd dezelfde is voorzover het Zijn Godheid en eeuwigheid betreft.
 - Hebr.13:8 betekent dat Christus altijd dezelfde is in het handelen met Zijn volk en met het menselijke ras.
- 10)-In welke gedaante was Christus voor Zijn incarnatie? Fil.2:6, en lees ook Joh.4:24.
- 11)-Lees Fil.2:7-8; Joh.1:14; 1Tim.3:16 en vul de open plaatsen in: Christus nam de gestaltenis aan van een.....hij werd gelijk aan.....Hij werd gevonden in de vorm als een.....Het Woord is geworden.....God geopenbaard in het.....
- 12)-Had de eeuwige onveranderlijke Christus een fysiek lichaam voor Zijn komst in Bethlehem?Had Hij daarna een fysiek lichaam? Wie bereidde dat lichaam voor Hem om in de wereld te komen, Hebr.10:5?

Opmerking: Het lichaam dat werd gevormd in de baarmoeder van de maagd Maria was een creatieve daad van God evenals dat het geval was bij het lichaam dat Hij bereidde voor de eerste mens, Adam. Geen van beiden, Jozef of Maria, hebben ook maar iets bijgedragen aan de vorming van dat lichaam; daarom erfde Hij geen enkele zonde, en het bloed dat door Zijn aderen vloeyde en dat later werd uitgestort op Golgotha, was onbesmet en onverderfelijk.

13)-Uit welk zaad, naar het vlees, is Christus geworden, Rom.1:3?.....Hij was eveneens uit het zaad van, Gal.3:16? Uit wie kwam Christus zoveel het het vlees aangaat, Rom.9:5?

14)-Wat zei Christus voor wie Hij was gezonden, Matth.15:24?

15)-Hoe wordt Christus genoemd in Rom.15:8?

LES - 2

Het werk van de Heere Jezus Christus

Onze Heere Jezus Christus is Degene waarnaar wordt verwezen in Jesaja 57:15 als “...*de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont, en Wiens Naam heilig is...*”. Als lid van de Heilige Drieëenheid was de Heere Jezus Christus vanaf de eeuwigheid in de gedaante van God.

“Gal.4:4: Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet; Opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou.....”

Er was een tweevoudig doel in de komst van Christus, uit de eeuwigheid in de tijd, naar de aarde die door Zijn handen is gemaakt. Eerst en vooral is Hij gekomen om de Verlosser te worden, de Redder van de wereld, om de zonden van de mensen weg te doen door het offer van Hemzelf. Dan, ten tweede, kwam Hij om zijn koninkrijk op aarde op te richten; dat koninkrijk dat geprofeteerd was en waar reeds lang op werd gewacht, waarin Israël het hoofd van de volken zou worden en waar de Heere Jezus als hun Messias op de troon van David zou zitten om in rechtvaardigheid te heersen. God had met David een verbond gemaakt en verzekerde hem dat één van zijn zaad zou zitten op zijn troon en dat zijn koninkrijk oneindig zou zijn. De Heere Jezus was dat beloofde zaad:

“Rom.1:3: ...Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees”.

De engel zei tegen Maria:

“Lukas 1:31-33: En zie, gij zult bevrucht worden, en een Zoon baren, en zult Zijn naam heten JEZUS. 32 Deze zal groot zijn, en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere, zal Hem den troon van Zijn vader David geven. 33 En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.

Hij kwam om de troon te nemen, maar in plaats van de troon brachten boosaardige mensen Hem ter dood aan het kruis. Maar de dood kon de Prins des levens niet vast houden en op de derde dag stond Hij triomfantelijk op uit het graf. In de Pinksterboodschap van Petrus zei hij dat David de opstanding van Christus heeft geprofeteerd, en dat God met een eed heeft gezworen om Christus op te wekken om te zitten op zijn troon. Christus is dus twee keer opgestaan te midden van Israël. In Zijn incarnatie stond Hij op uit de baarmoeder van Maria om te zitten op de troon van David, en in Zijn opstanding stond Hij op uit het graf van Jozef om op de troon van David te zitten, en de dag zal zeker komen dat Hij werkelijk zal zitten op de troon van David om te heersen over Israël en de volken.

De eerste vraag in het Nieuwe Testament werd gesteld door de wijze mannen die de geboorte van Jezus volgden. Ze kwamen naar Jeruzalem zeggende:

“Matth.2:2:Waar is de geboren Koning der Joden?.....”

Bij de triomfantelijke intocht schreeuwden de mensen Zijn lof en riepen:

“Joh.12:13:Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren, Hij, Die is de Koning Israels!”

Bij Zijn dood aan het kruis was het opschrift boven Hem geschreven:

“Joh.19:19:JEZUS, DE NAZARENER, DE KONING DER JODEN”

Johannes de Doper was de voorloper van Christus en hij kwam om te prediken:

“Matth.3:2:Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen”

Toen de twaalf apostelen werden uitgezonden werd hun verteld om te prediken:

“Matth.10:7:Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen”

Er kan geen koninkrijk zijn zonder een koning en de reden dat het koninkrijk nabij was, was omdat de Koning nabij was. Toen de Heere Jezus hier in het vlees was, was Hij hier als Koning van de Joden en gedurende die tijd was Zijn bediening begrensd tot het Joodse volk. Hij instrueerde de twaalfen om niet naar de Heidenen te gaan, maar alleen tot Israël, Matth.10:5-6:

“Matth.10:5-6: 5 Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen. 6 Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israels.

Hij vertelde de Kananese vrouw dat Hij was gezonden tot de verloren schapen van het huis Israëls. Matth.15:24:

“Matth.15:24: Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels.

In feite vertelde Hij haar dat het niet gepast was om het brood van de kinderen (Israël) te nemen en het aan de hondkens (Heidenen) te geven. Vele Heidenen raken van streek als ze dat horen, maar niet deze dierbare Griekse vrouw. Zij vertelde de Heer dat wat Hij zei de waarheid was; dat zij als Heiden geen aanspraak kon maken op de Messias van Israël en dat ze tevreden zou zijn met wat kruimels.

In Joh.1:11 lezen we: *“Hij is gekomen tot het Zijne,.....”*. De Zijnen waren het uitverkoren verbondsvolk, het volk Israël. Hij was een man van God onder hen met wonderen en tekenen die God door Hem deed in hun midden. Christus zei hen:

“Joh.5:36:de werken, die Mij de Vader gegeven heeft, om die te volbrengen, dezelve werken, die Ik doe, getuigen van Mij, dat Mij de Vader gezonden heeft.

In aanvulling op het getuigenis van Zijn werken was er eveneens het getuigenis van de Schriften. De Heer zei:

“Joh.5:39: Onderzoekt de Schriften; want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben; en die zijn het, die van Mij getuigen.

De heilige schrijver had hen in gedachten toen hij schreef dat zij:

“Hebr.6:5:.....gesmaakt hebben het goede woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw,”.

De wonderbaarlijke krachten getoond door Christus waren een voorsmaak van het komende koninkrijk. Ze hadden Hem zeker moeten herkennen, maar hoe tragisch zijn de woorden:

“Joh.1:11: ...de Zijnen hebben Hem niet aangenomen”.

Soms verdrong de mensenmassa zich om Hem heen en uitte Zijn lof, maar hoofdzakelijk voor het brood en de vissen of om een wonder te zien. Het laatste hierboven genoemde vers uit Hebreëen geeft aan dat ze toen net zo waren als vandaag de dag in de kerken, die alleen “geproefd” hebben maar niet “gedronken”. Ze hebben nimmer geknield om te drinken uit de bron van verlossing, slechts een beetje proeven, enkel omdat het zo hoort, en zich misschien spoedig afwendende.

John Bunyan heeft een artikel geschreven met de titel: “Overvloedige genade voor de Voornaamste der Zondaren....of....de Zondaren van Jeruzalem Gered”. In dit artikel legt hij uit dat de eersten aan wie het evangelie werd gepredikt, na de opstanding van Christus ook degenen waren die Hem hadden verworpen en Zijn dood eisten. Op de Pinksterdag beschuldigde de apostel Petrus zijn Joodse toehoorders van het kruisigen van Jezus, de Christus. Toen ze overtuigd waren en uitschreeuwden: “*Wat zullen wij doen?*”(Hand.2:37) vertelde hij hen dat ze zich moesten bekeren en laten dopen tot vergeving der zonden (Hand.2:38). Dat is niet de boodschap van God voor ons vandaag de dag, maar dat was de boodschap voor die tijd. Duizenden Joden, op dat moment en later, reageerden op deze boodschap en werden vergeven, maar er was geen nationale bekering. Israël had Hem verworpen maar Hij had hen nog niet verworpen. Op het kruis had Hij gebeden:

“Lukas 23:34:Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen.....”.

De Vader hoorde en beantwoorde dat gebed en Israël werd vergeven en hen werd nog een mogelijkheid gegeven. In een latere boodschap aan de leiders van het volk verklaarde Petrus:

“Hand.5:30-31: De God onzer vaderen heeft Jezus opgewekt, Welken gij omgebracht hebt, hangende Hem aan het hout. 31 Deze heeft God door Zijn rechter hand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israel te geven bekering en vergeving der zonden.

Israël werd nog één kans gegeven om hun Koning te ontvangen maar ze waren er doof voor. Het doel van het boek Handelingen is niet om de geboorte en groei te laten zien van de Gemeente maar om de neergang en val van Israël te laten zien en de reden waarom ze terzijde werden gezet. Ook wordt naar het boek Handelingen verwezen alsof het de ‘overgang’ behandelt, maar in de eerste hoofdstukken is er geen sprake van overgang. Het koninkrijk waarvan voorheen werd gepredikt werd opnieuw aangeboden maar heftig geweigerd. Het

door Israël verwerpen van het hernieuwde aanbod bereikte zijn hoogtepunt met de stening van Stefanus (Hand.7:51-60), want onmiddellijk daarna zien we een verwijdering van het volk.

Israël heeft het getuigenis van Johannes de Doper verworpen, van de Heer Zelf, van Petrus en de twaalven, en nu is er een laatste oproep door Stefanus. Het antwoord op deze smeekbede was het stenigen, tot de dood, van Stefanus en dat markeerde het einde van de dag van Israël. God heeft aan Israël gezegd:

“Rom.10:21: Den gehelen dag heb Ik Mijn handen uitgestrekt tot een ongehoorzaam en tegensprekend volk.

De tijd van Israël als het door God begunstigde volk is ten einde gekomen. Een nieuwe apostel, Paulus, komt naar de voorgrond en door hem wordt, na het terzijde zetten van Israël, een nieuw programma geïntroduceerd, en Gods boodschap van genade en verzoening gaat verkondigd worden aan de Heidenen. En toch blijkt God niet genegen te zijn om zich van Zijn verbondsvolk af te keren want gedurende de rest van het boek Handelingen, de overgangperiode, gaat de boodschap nog steeds “eerst naar de Jood”. Het is niet eerder dan dat de boodschap door Paulus is verkondigd van Jeruzalem tot Rome dat Israël uiteindelijk uit het beeld verdwijnt. Ze hebben de plechtige aankondiging van Hand.28:28:

“Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen.

Stefanus had zijn boodschap besloten met te zeggen:

“Ziet, ik zie de hemelen geopend, en den Zoon des mensen, staande ter rechter hand Gods.

Later wordt de Heere Jezus gezien als zittende, maar op dit moment wordt de opgestane Christus gezien als staande, geduldig wachtend, en verlangend, om te zien wat de reactie van Israël zal zijn op het nieuwe aanbod. Als er een nationale bekering was geweest zou Hij zijn teruggekeerd naar de aarde om te brengen:

“Hand.3:21:de tijden der wederoprichting aller dingen.....”.

Toen het offer werd geweigerd zei de hemelse Vader tot Zijn Zoon:

“Psalm 110:1:Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Uwer voeten.

Toen God zich van Israël afwende reikte Hij naar beneden en legde de hand op de meest onverdraagzame Jood, Saul van Tarsen, die de aanvoerder was in de vervolging van de gelovigen. Dit was de apostel Paulus, hij werd de afgezant van Christus om de boodschap van redding te brengen aan de wereld van de Heidenen. De bedeling van genade deed zijn intrede met Paulus en nu is er niet langer enig verschil tussen Jood en Heiden. De Schrift zegt:

“Rom.10:12-13: 12 Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen. 13 Want een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden.

Wat een geweldig groot woord is dat: *“een iegelijk”*. Niemand is uitgesloten, allen zijn inbegrepen. Iedere zondaar, ongeacht ras of plaats, die de naam van de Heer aanroepen, zullen gered worden. En iedere zondaar wordt, op het moment van zijn redding, door de Heilige Geest gedoopt in het lichaam van Christus (1Kor.12:13). Dat is de ene ware gemeente, bestaande uit alle verlost. Met betrekking tot deze gemeente stelt de Heere Jezus een nieuwe bediening in. In de brief aan de Efeziërs lezen we dat God:

“Ef.1:22-23: En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen; 23 Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult.

Eveneens in Kol.1:18:

“En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

Christus is niet de Koning van de gemeente, die titel is Hem nimmer gegeven. Hij is het Hoofd van de gemeente. Geen paus, priester, kerkvoogd, prediker of potentaat is het hoofd. Mensen kunnen het hoofd zijn van een menselijke religieuze organisatie, maar het Hoofd van de ware gemeente is de gekruisigde, opgestane, opgevaren Christus aan Gods rechterhand.

Dr. Bultema zei dat God de sleutel tot de Schrift op de drempel heeft gelegd. Het eerste vers in de Bijbel zegt:

“Gen.1:1: In den beginne schiep God den hemel en de aarde.

Als we dan gaan studeren in de Bijbel dan leren we dat God een doel heeft met de hemelen en een doel heeft met de aarde. Eveneens heeft Hij een volk voor de hemel en een volk voor de aarde, door wie Zijn doelen in vervulling zullen gaan. Israël is Zijn volk voor de aarde terwijl de gemeente Zijn volk is voor de hemelen. Leden van de gemeente hebben een gezegende hoop, en dat is geen aardse hoop maar een hemelse. De hoop waarmee de gemeente te doen heeft is het rijk *“ver boven alles”*. Dave Breese schreef kortgeleden in zijn krant: *“Gelovige Joden en gelovige Heidense proselieten (degenen die zijn gered onder het koninkrijks programma) zullen een verlost aarde beërven. In contrast hiermee zal het Lichaam van Christus heersen in het heelal tot in eeuwigheid”*. De apostel schreef:

“Titus 2:13: Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus;

De dag van de genade van God zal eindigen wanneer Christus komt in de Opname om ieder lid van Zijn met bloed gewassen gemeente in Zijn tegenwoordigheid te brengen. In die geweldige passage, in de brief aan de Thessalonicenzen, lezen we dat de Heer neerdaalt van de hemel met de stem des archangels en met de bazuin Gods, en ieder kind van God zal opnemen om Hem tegemoet te gaan in de lucht om zo voor altijd met de Heer te zijn (1Thess.4:13-18). Onze gezegende hoop wordt ten volle gerealiseerd met deze drie woorden: *“Met de Heer”*.

Volgend op de Opname van de gemeente zal er een tijd van de benauwdheid op aarde zijn zoals er in de geschiedenis nog nimmer is geweest. Dat is de tijd van de benauwdheid van Jakob, de Grote Verdrukking. We hebben nota genomen van de veranderende rol van Christus

en hier zien we opnieuw een verandering. Niet langer zal Hij zijn handen uitstrekken en de mensen smeken om te komen om verzoend te worden. Het zal dan geheel anders zijn.

“Psalm 2:5: Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, en in Zijn grimmigheid zal Hij hen verschrikken.

In die dag zullen de mensen bidden tot de bergen en rotsen:

“Op.6:16-17: 16 En zeiden tot de bergen en tot de steenrotsen: Valt op ons, en verbergt ons van het aangezicht Desgenen, Die op den troon zit, en van den toorn des Lams. 17 Want de grote dag Zijns toorns is gekomen, en wie kan bestaan?

Hoeveel te beter is het, nu het nog kan, te komen; te vluchten naar Christus, de eeuwige Rots der Eeuwen, en in Hem een schuilplaats en onderdak te vinden voor de komende storm.

“2Kor.6:2:Ziet, nu is het de welaangename tijd, ziet, nu is het de dag der zaligheid!

Christenen zouden de tijd moeten uitkopen want de dagen zijn kwaad; zich uitstrekkende tot de verlorenen om ze uit het vuur te rukken.

De Grote Verdrukking zal worden afgesloten met de persoonlijke wederkomst van de Heere Jezus Christus. Schrijvende aan de lijdende heiligen te Thessalonica verzekerde de apostel Paulus hen dat de dag van hun rechtvaardiging komende was, en hun vijanden het loon voor hun daden zouden ontvangen. Hij schreef:

“2Thess.1:7-8: 7 En u, die verdrukt wordt, verkwikking met ons, in de openbaring van den Heere Jezus van den hemel met de engelen Zijner kracht; 8 Met vlammend vuur wraak doende over degenen, die God niet kennen, en over degenen, die het Evangelie van onzen Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn.

Bij deze gelegenheid zal de Heer niet komen om te lijden door de handen van Zijn vijanden, maar om ze onder Zijn voeten te vertrappen; niet om in zwakheid te sterven aan een hout van schaamte, maar om te zitten op de troon van Zijn heerlijkheid. Grote stemmen worden in de hemel gehoord die verkondigen:

“Op.11:15:De koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren en van Zijn Christus, en Hij zal als Koning heersen in alle eeuwigheid.

Hij komt als de Soevereine, alles Overwinnende, vergezeld door de hemelse legers. In Op.19 wordt Zijn majestueuze wederkomst uitgebeeld, en in vers 16 lezen we:

“Op.19:16: En Hij heeft op Zijn kleet en op Zijn dij dezen Naam geschreven: Koning der koningen, en Heere der heren.

Toen Koningin Victoria van Engeland werd gekroond zei ze, om de wens uit te drukken aanwezig te zijn bij die toekomstige gebeurtenis: “Ik zou met alle liefde mijn kroon aan Zijn voeten neerleggen”. Zij wist dat, als de Heere Jezus zou komen Hij als Koning zou komen - de Koning van David's Koninklijk Huis en Dynastie. Ze wist dat het regeren dan op Zijn schouders zou zijn en dat zij Zijn autoriteit zou moeten erkennen. Er komt een dag dat alle koningen en heersers op de aarde hun kronen voor Hem zullen neerleggen. Het zal de dag van

de Kroning van Christus zijn. De gehele aarde zal beven door het gejuich en het tumult. Het zal de grootste dag zijn in de geschiedenis van de mens en moge God het bespoedigen. Amen!

Vragenblad bij les 2.

01)-Wie zochten de wijze mannen bij de geboorte van Jezus? Matth.2:2.

Welke titel gebruikten de mensen toen ze juichten? Joh.12:13.

Wat was boven Hem geschreven op het kruis? Lukas 23:38.

02)-Toen Christus, als Koning der Joden, op aarde was als dienaar der besnedenen, diende Hij toen ook de Heidenen, of exclusief Israël?

Wat zei Hij tot wie Hij was gezonden? Matth.15:24.

03)-Waarnaar werd als kinderen verwezen in Matth.15:26? Vergelijk Hand.3:25.

Naar wie werd verwezen als hondkens?

04)-Leg Joh.1:11 uit.

05)-Voor wie bad Christus aan het kruis? Luk.23:34.

Wat was het resultaat van dat gebed?

06)-Lees Hand.5:31 en vul de open plaatsen in: Na Zijn dood en opstanding verhoogde God Christus tot Zijn rechterhand omte zijn. Om te geven bekering en vergeving van zonden aan.....

07)-Toen Stefanus opzag naar de geopende hemel, wie zag hij daar staan aan de rechterhand van God? Hand.7:56.

Opmerking: De titel “Zoon des mensen” is letterlijk “Zoon van de mensheid” en deze titel wordt alleen gebruikt in verbinding met Israël en het doel van God met de aarde, en nimmer in verbinding met het Lichaam van Christus, welke een nieuwe mens is. Ef.2:15.

08)-Andere Schriftplaatsen zeggen dat, toen Christus op was opgevaren hij zat.....zie Hebr.1:3; 10:23; Hand.2:34. Wat wordt bedoeld met het feit dat Stefanus Hem zag staan?

09)-Na de val van Israël, en volgens de door Paulus geopenbaarde waarheid, welke bediening bezit Christus nu? Ef.1:22; Kol.1:18.

10)-Waar kijken we naar uit als leden van de gemeente? Fil.3:20; Titus 2:13.

11)-Als de gemeente compleet en opgenomen is, hoe zal Christus dan geopenbaard worden aan de niet geredde wereld? 2Thess.1:7-9.

12)-Wat zal de titel van Christus zijn als Hij terugkomt naar de aarde? Op.19:16.

13)-Waar zal Christus in die dag zitten? Jesaja 9:7.

14)- Merk deze uitdrukkingen met “waar” of “vals”:

- () Christus is de Koning van de gemeente.
- () Christus zit nu op de troon van David.
- () Op de één of andere dag zal Hij zitten op een echte troon in Jeruzalem en heersen over al de volken.
- () Zijn koninkrijk is slechts een geestelijk koninkrijk.
- () Zo waar als hij met doornen werd gekroond bij Zijn eerste komst naar deze aarde zo zal Hij bij Zijn tweede komst worden gekroond met vele diademen

SECTIE - 2

Gods boodschappers en hun Boodschap.

God spreekt door de Aartsvaders en de Profeten.

Les – 3

In onze bestudering van het Woord wordt ons gezegd om de dingen die verschillen te beproeven (Fil.1:10), en in de volgende lessen zullen we kijken naar de wijze waarop God heeft gesproken, de boodschappers die Hij heeft gebruikt en de verschillende boodschappen behorend bij de verschillende eeuwen. Het is redelijk om aan te nemen dat de Schepper zijn schepselen niet in onwetendheid wilde laten betreffende hun Maker, maar het hoeft geen vermoeden te zijn omdat de Schrift duidelijk verklaart dat vanaf het prille begin, en in iedere eeuw, God Zichzelf heeft geopenbaard en gecommuniceerd heeft met de mensheid. Hij heeft er altijd naar verlangd dat de mensen Hem zouden kennen. De kennis van God is het middel tot verlossing, en alle profetie anticipeert op de dag wanneer de kennis van de Heer de aarde zal bedekken en allen Hem zullen kennen, van de kleinste tot de grootste.

God heeft steeds weer opnieuw gesproken maar de mensen hebben hun ogen gesloten voor de waarheid en hun oren dicht gestopt voor de goddelijke boodschap. In Rom.1:18-21 wordt de oude wereld gezien. Dit wereld was de zeer oude wereld en ook de wereld daarna welke eindigde bij het oordeel van Babel. Vers 18 zegt:

“Rom.1:18: Want de toorn Gods wordt geopenbaard van den hemel over alle goddeloosheid, en ongerechtigheid der mensen, als die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden.

Het moet hier worden gezegd dat ze de waarheid hadden, en de goddeloosheid die de toorn van God ontstak was niet de goddeloosheid van onbekendheid maar de goddeloosheid van een bewuste en weldoordachte onderdrukking van de geopenbaarde waarheid. Het volgende vers geeft aan dat dat het geval is:

“Rom.1:19: Overmits hetgeen van God kennelijk is, in hen openbaar is; want God heeft het hun geopenbaard.

De kennis van God was in hen geopenbaard. God had het hen laten zien, en zij hadden niet alleen het getuigenis van Zijn woorden maar eveneens getuigenis van Zijn werken. Voordat we echter verder gaan moeten we er aan herinnerd worden dat we deze passage niet exclusief moeten toepassen op de oude wereld. Ook vandaag de dag spreekt God nog steeds, en de huidige wereld geeft in het algemeen geen gehoor aan Zijn woorden en probeert zelfs de waarheid achter te houden opdat anderen het niet horen.

Zelfs als God op andere dagen niet had gesproken, wat Hij wel heeft gedaan, worden Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid duidelijk gezien in Zijn schepping.

“Rom.1:20: Want Zijn onzienlijke dingen worden, van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn.

De psalmist had dit voor ogen toen hij schreef:

“Psalm 19:1-3: 1De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspannel verkondigt Zijner handen werk. 2 De dag aan den dag stort overvloediglijk spraak uit, en de nacht aan den nacht toont wetenschap. 3 Geen spraak, en geen woorden zijn er, waar hun stem niet wordt gehoord.

De schepping geeft een machtig getuigenis aan alle mensen overal in deze wereld. Het zegt luid en duidelijk dat er een Schepper is, en die Schepper is God, en als God moet Hij dan worden aanbeden en gediend. Dit is het eeuwige evangelie, dat wordt genoemd in Openbaringen, wat eenvoudigweg betekent dat God de Schepper is.

“Op.14:6-7: En ik zag een anderen engel, vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwige Evangelie, om te verkondigen dengenen, die op de aarde wonen, en aan alle natie, en geslacht, en taal, en volk; 7 Zeggende met een grote stem: Vreest God, en geeft Hem heerlijkheid, want de ure Zijns oordeels is gekomen; en aanbidt Hem, Die den hemel, en de aarde, en de zee, en de fonteinen der wateren gemaakt heeft.

In Jes.40:26 worden we uitgedaagd om onze ogen op te heffen naar boven, om de sterrenhemel te aanschouwen, om de uitgestrektheid en de gecompliceerdheid van het universum te overdenken. Als u dat doet dan komt de vraag naar voren: hoe kon dit alles gebeuren? Is dat allemaal bij toeval gebeurd? Gezond verstand geeft het antwoord op die vraag. We moeten zeggen dat achter dit alles Iemand is die oneindig is in wijsheid en kracht, en we worden aan Hem voorgesteld in vers 28 als:

“Jes.40:28:de eeuwige God, de HEERE, de Schepper van de einden der aarde,.....”.

Toen God onze eerste ouders plaatste in de voor hen bereide hof liet Hij hen niet onwetende achter. Hij zei hun dat ze vruchtbaar moesten zijn, te vermenigvuldigen, en om de aarde te vullen. Ze moesten heersen, onder God, over de herstelde schepping. Ze moesten worden opgeleid onder de vaderlijke zorg van hun Maker in vroomheid en bruikbaarheid. Wat moeten ze een kostbare gemeenschap hebben gehad met de Heer als Hij kwam om met hen een gesprek te voeren. We weten niet hoelang deze Edense onschuld heeft voortgeduurd maar het verslag doet vermoeden dat het kort is geweest. Droevig om te zeggen dat ze hebben geluisterd naar de leugens van Satan, zondigden en vielen, maar zelfs na hun zondigen liet God ze niet in de steek. Hij kwam om ze te zoeken en vond hen. Toen, in plaats van de dood

van de zondaars, welke verdiend was, was het de dood van een onschuldige plaatsvervanger, ongetwijfeld een lam.

“Gen.3:21: En de HEERE God maakte voor Adam en zijn vrouw rokken van vellen, en toog ze hun aan.

In plaats van de dood van de zondaren was daar de dood van een plaatsvervanger, en nu werden ze gereinigd en bekleed. Wat een prachtig beeld. Als zondaren verdienen we het loon van de zonde, hetwelk is de dood, maar de Heere Jezus Christus stierf in onze plaats. Door in Hem te geloven zijn we gereinigd van iedere vlek en smet door het kostbare bloed van het Lam van God dat gestort is aan het kruis op Golgotha, en we zijn bekleed met de klederen van redding, het gewaad van Gods gerechtigheid in Christus.

Het elfde hoofdstuk van de brief aan de Hebreëen is Gods huis van faam. Daarin worden grote kampioenen van het geloof gezien, zowel mannen als vrouwen, allen met een edel karakter. Het woord “geloof” wordt vierentwintig keer genoemd, en omdat geloof komt door het horen van het Woord van God is dat het bewijs dat God heeft gesproken. In de openingsverzen (4-7) worden ons drie grote mannen van geloof voorgesteld. De eerste is Abel en daarover lezen we:

“Hebr.11:4: Door het geloof heeft Abel een meerdere offerande Gode geofferd dan Kain,..”.

Toen het eerste schepsel werd gedood, zodat Adam en Eva bekleed konden worden, was het blijkbaar zo dat God de mens heeft geïnformeerd dat, van toen af, het naderen tot Hem en te worden aangenomen op basis moest zijn van het gestorte bloed en een afgelegd leven. Abel deed wat God had gezegd en werd aangenomen. Hier is aanbeddend geloof en eveneens getuigenis van het geloof, want:

“Hebr.11:4:.....door hetzelfde geloof spreekt hij nog,.....”.

De volgende die wordt genoemd is Enoch en we lezen:

“Hebr.11: 5 Door het geloof is Enoch weggenomen geweest, opdat hij den dood niet zou zien; en hij werd niet gevonden, daarom dat hem God weggenomen had; want voor zijn wegneming heeft hij getuigenis gehad, dat hij Gode behaagde.

Enoch leefde in een verdorven en goddeloze eeuw. Toen hem was verteld over het komende oordeel begon hij te wandelen met God in afzondering van de hem omringende zonde. Hier is een wandel in geloof dat God behaagde en in hem zien we geloofsgetuigenis want Judas (Judas 1: 14-15) zegt ons dat Enoch een profeet was en heeft gewaarschuwd voor het oordeel dat over de goddelozen zou komen. De derde man van geloof is Noach en het verslag vermeld:

“Hebr.11:7:Door het geloof heeft Noach, door Goddelijke aanspraak vermaand zijnde van de dingen, die nog niet gezien werden, en bevreesd geworden zijnde, de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin; door welke ark hij de wereld heeft veroordeeld, en is geworden een erfgenaam der rechtvaardigheid, die naar het geloof is.

Vermaand zijnde van het komende oordeel, en het door God gegeven bestek, begon hij de grote, oordeelsbestendige, ark te bouwen. Dit is geloofswerk en het is het getuigen van het

geloof, want terwijl Noach werkte getuigde hij als een prediker der gerechtigheid. Dit zijn allemaal lessen voor ons. Door het geloof moeten we aanbidden, wandelen, werken, getuigen, en wachten op de verwezenlijking van onze gezegende hoop. Ook moet worden aangemerkt dat, van deze geloofshelden, de mensen niet onwetend werden gelaten: God sprak en de mens was zonder excuus.

In voorbije tijden sprak God tot de mensen op verschillende manieren. Met Abraham, Zijn vriend, sprak Hij van aangezicht tot aangezicht, zoals in Genesis 17:1 toen Hij aan Abraham verscheen, Zichzelf vertonende als de Almachtige God (El Shaddai). Hetzelfde was het geval bij Mozes. We lezen:

“Exodes 33:11: En de HEERE sprak tot Mozes aangezicht aan aangezicht, gelijk een man met zijn vriend spreekt;”.

Ook sprak Hij tot Mozes vanuit de brandende braambos en tot Bileam (Balaäm) door middel van een stom dier. Tot anderen sprak Hij in dromen, of visioenen, en soms door engelen. In de huidige “bedeling van genade van God” is er niet langer de noodzaak voor Hem om op deze fragmentarische wijze te spreken. We hebben nu het complete Woord van God dat alles bevat wat we nodig hebben, en alle gelovigen hebben de inwonende Heilige Geest (2 Tim.1:13-14) om hun leraar te zijn en ze te leiden in alle waarheid. Wat een schat hebben we in dat Boek, de Bijbel, het Woord van de Levende God. De psalmist zei:

“Psalm 138:2:Gij hebt vanwege Uw gansen Naam Uw woord groot gemaakt”.

En als God Zijn Woord heeft groot gemaakt moeten wij dat ook doen. We moeten het lezen, bestuderen, vasthouden in ons hart, er in wandelen in gehoorzaamheid, en het bekend maken bij anderen. Als we het Woord lezen en bestuderen dan spreekt God tot ons, en als we bidden dan spreken wij tot God. Altijd moet deze weg, met twee richtingen, er zijn.

Gedurende de lange geschiedenis van Israël sprak God tot de Hebreeuwse vaders door de profeten (Hebr.1:1). Hiernaar verwijzende staat er geschreven:

“2Kron.36:15: En de HEERE, de God hunner vaders, zond tot hen, door de hand Zijner boden, vroeg op zijnde, om die te zenden; want Hij verschoonde Zijn volk en Zijn woning.

Deze lange lijn van profeten en boodschappers strekte zich uit van Mozes tot Johannes de Doper. Sommigen kunnen denken dat het de enige taak van de profeet was om toekomstige gebeurtenissen te voorzeggen. Dat is verre van de waarheid; zijn voornaamste taak was het voort zeggen, het aankondigen van het Woord van Jehovah, in plaats van het voorzeggen.

Het werk van een profeet was tegengesteld aan dat van een priester. Terwijl de priester tot God sprak namens de mens, sprak de profeet tot de mensen namens God. Hij was de woordvoerder van God. De bediening van deze profeten was tweevoudig. Ten eerste had het te maken met de geestelijke conditie van de mensen, hij beschuldigde hen veelvuldig van hun zonden en afgodendienst en riep hen op tot bekering en terug te keren tot Jehovah, en waarschuwde hen voor de oordelen die over hen zouden komen als ze volharden in hun verdorvenheid. Ten tweede herinnerde hij het volk aan Gods getrouwheid aan Israël in de voorbije geschiedenis en aan de beloofde zegeningen die tot het volk zouden komen op basis van de verbonden van God met hen. Eveneens, zoals in de hele Schrift, had het grootste deel

van de profetische geschriften te maken met de persoon van de Zoon van God, de Messias en komende Koning van Israël. De apostel Petrus schreef dat de profeten van Israël:

“1Petr.1:11: te voren getuigde, het lijden, dat op Christus komen zou, en de heerlijkheid daarna volgende.

Met andere woorden getuigden ze van twee grote gebeurtenissen, en dat waren de twee komsten van Christus; Zijn eerste komst om te lijden en te sterven om de zonden van de wereld weg te nemen, en de tweede komst in kracht en heerlijkheid om over de volken te heersen. Dit kwam naar voren in de woorden van de Heer aan de twee discipelen op de weg naar Emmaüs. Hij zeide tot hen:

“Lukas 24:25-26:O onverstandigen en tragen van hart, om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben! 26 Moest de Christus niet deze dingen lijden, en alzo in Zijn heerlijkheid ingaan?”

Christus zal in Zijn heerlijkheid ingaan wanneer Hij terug komt om Zijn koninkrijk op aarde op te richten; wanneer Hij op de troon zal zitten en de heerschappij op Zijn schouder is. Petrus sprak van dit geprofeteerde koninkrijk met zijn begeleidende zegeningen zoals:

“Hand.3:21:de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw.

Prijs Zijn naam, die dag komt, wanneer onze gezegende Heer Jezus zijn rechtmatige plaats zal hebben.

Een ander onderwerp die de profeten van Israël moesten behandelen had te maken met de korte tijdsperiode voorafgaande aan de komst van Christus om Zijn Koninkrijk op aarde op te richten. Dat is de tijd van de benauwdheid van Jakob, waarnaar door de Heer wordt verwezen als de Grote Verdrukking. Toen God Zijn handelen met Israël onderbrak en de leden van de gemeente, het Lichaam van Christus, begon te roepen, werd de profetische klok gestopt. Wanneer de Gemeente compleet is en verwijderd is van dit aards toneel door de Opname, dan zal de profetische klok opnieuw gaan tikken. God gaat opnieuw werken met Israël, het zaad van Abraham, en Hij begint met ze te brengen in en door de ergste tijd van benauwdheid die ze ooit hebben ondervonden.

“Jer.30:7: O wee! want die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden.

Dit is de tijd van voorbereiding voor het koninkrijk en Jakob (Israël) wordt gereed gemaakt voor de prominente rol die ze zullen hebben in dat koninkrijk als hoofd van de volken. God zegt:

“Zach.13:9: En Ik zal dat derde deel in het vuur brengen, en Ik zal het louteren, gelijk men zilver loutert, en Ik zal het beproeven, gelijk men goud beproeft;.....”.

Als hun uitschot is verwijderd belooft de Heer:

“Zach.8:13: En het zal geschieden, gelijk als gij, o huis van Juda! en gij, o huis Israels! geweest zijt een vloek onder de heidenen, also zal Ik ulieden behoeden, en gij zult een zegening wezen;”.

Al Gods bedoelingen voor de aarde worden uitgewerkt door Israël, en deze tijd, van de benauwdheid van Jakob, is Satan' s definitieve inspanning om de Israëliërs uit te roeien en het doel van God tegen te houden. Het zal een dag van toorn zijn; de toorn van Satan en de Antichrist gericht tegen het verbondsvolk van God, terwijl op dezelfde tijd de toorn van God over hun vijanden komt. God zegt:

“Jer.1:19: En zij zullen tegen u strijden, maar tegen u niet vermogen; want Ik ben met u, spreekt de HEERE, om u uit te helpen.

Zefanja verwijst naar deze dag van benauwdheid als:

“Zef.1:15: Die dag zal een dag der verbolgenheid zijn; een dag der benauwdheid en des angstes, een dag der woestheid en verwoesting, een dag der duisternis en der donkerheid, een dag der wolk en der dikke donkerheid;

Maar kort daarna zullen ze de kreet horen:

“Jes.60:1: Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op.

Israël zal gered worden uit die dag van toorn, evenals de drie Hebreërs werden gered uit de vurige oven. Het Lichaam van Christus zal echter niet gered worden uit, maar gered worden vóór die angstige tijd, want ze zullen daar niet in terecht komen.

“1Thess.1:10: En Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Denwelken Hij uit de doden verwekt heeft, namelijk Jezus, Die ons verlost van den toekomenden toorn.

Leden van het Lichaam van Christus wachten op hun Hoofd uit de hemel, Jezus, Die ons verlost van de toekomstige toorn.

“1Thess.5:9: Want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot verkrijging der zaligheid, door onzen Heere Jezus Christus.

Als het Woord der waarheid recht wordt gesneden is het nodig om onderscheid te maken tussen hetgeen is geprofeteerd en hetgeen niet is geprofeteerd, of geheim gehouden. Zoals reeds eerder gezegd spraken de profeten over de twee komsten van Christus. Ze spraken over Zijn eerste komst om te lijden en over Zijn tweede komst om verheerlijkt te worden, maar ze wisten niet dat tussen de twee komsten er een bedeling van genade zou komen die nu alreeds tweeduizend jaar duurt. Dat was een verborgenheid die alleen bij God bekend was. Niet alleen wisten de Oud Testamentische profeten hier niets van maar ook toen de Heer hier was als Koning van Israël, hun het koninkrijk aanbiedende, maakte Hij die verborgenheid niet bekend. Toen Israël volharde in hun verwerping van Hem, beide keren, zowel voor als na Zijn dood en opstanding, verliet God het volk, riep een nieuwe apostel en maakte de verborgenheid aan hem bekend. Dat was de apostel Paulus. De waarheid aangaande de

huidige bedeling en het doel van God daarmee werd aan en door Paulus geopenbaard en deze waarheid is alleen te vinden in zijn geïnspireerde brieven. De profeten, en anderen voor hem, wisten niets van de Gemeente, dat zondaren worden gered uit genade alleen, gedoopt worden (1Kor.12:13) in Christus en leden worden gemaakt van Zijn Lichaam. Paulus schreef:

“Ef.3:2-5: 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u; 3 Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, 5 Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt,.....”

Paulus schreef wederom aangaande de gemeente:

“Kol.1:25-26: 25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods; 26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen;

Men zoekt tevergeefs in de profetische Schriften om enige verwijzing te vinden naar de Gemeente. De Gemeente was een verborgenheid (geheimenis) totdat het werd geopenbaard aan en door de Apostel Paulus. (Gal.1:11-12).

Vragenblad bij les 3.

- 01)-Rom.1:20 zegt ons dat, voordat er enig geschreven Woord was, God Zichzelf openbaarde in Zijn.....Daarin wordt duidelijk gezien Zijn.....en.....
- 02)-Schrijf, vanuit je geheugen, Psalm 19:1.
- 03)-Welke vraag komt bij ieder mens naar boven die zijn ogen ten hemel richt, Jes.40:26?
- 04)-Lees Hebr.11:4-7 en Rom.10:17 en maak dan de volgende verklaring compleet:aanbeden door.....;.....wandelen door.....;.....getuigd door.....Dit bewijst dat God heeft gesproken, want.....komt door.....endoor.....
- 05)-Waarover profeteerde Henoch, Judas 14-15?
- 06)-Wat was Noach, 2Petrus 2:5?
- 07)-Hoe noemde God Abraham, Jes.41:8; Jac.2:23? Hoe spreekt iemand tot een vriend, Ex.33:11?
- 08)-Hebr.1:1 zegt dat God op velerlei wijze sprak, of “in menig opzicht”. In wat opzicht sprak Hij:
 - Tot Jakob, Gen.31:11?
 - Tot Mozes, Ex.3:2-4?
 - Tot Bileam, Num.22:28?
 - Tot Elia, 1Kon.19:11-13?
 - Tot Daniël, Dan.8:1?

- 09)-Door wie sprak God in het verleden tot de Hebreeuwse vaders, Hebr.1:1? Lees ook 2Kron.36:15.
- 10)-Wie was de eerste van Israëls profeten, Lukas 24:27? Wie was de laatste van Israëls profeten, Lukas 16:16?
- 11)-Van welke twee dingen profeteerden de profeten met betrekking tot de komende Messias, 1Petrus 1:11 en Lukas 24:25-27?
- 12)-Welk ander groot onderwerp werd door de profeten behandeld, Hand.3:21?
- 13)-Lees Jer.30:7; Zef.1:14-15; Matth.24:21 en vul dan deze open plaatsen in: De profeten voorzagen de tijd van.....benauwdheid. Dat wordt de dag genoemd van de..... Die dag is een dag vanChristus verwees naar deze tijd als.....
- 14)-Spraken de profeten ook maar iets betreffende de huidige eeuw of over het Lichaam van Christus, Ef.3:5; Kol.1:26?

Opmerking: De profeten profeteerden betreffende drie dingen:

- 1)- het Kruis, verbonden met het lijden van Christus.
- 2)-De Verdrukking, verbonden met het lijden van Israël.
- 3)-De Troon, verbonden met de heerlijkheid van zowel Christus als Israël.

Ze profeteerden niets betreffende de Gemeente of over het doel van God in deze eeuw, want dat was een geheimenis en in God verborgen.

LES-4

God spreekt door Zijn Zoon en de twaalf Apostelen

Hebr.1:1 zegt dat in voorbije tijden God tot de Joodse patriarchen sprak door de profeten. In het volgende vers leren we dat in deze laatste dagen God tot ons heeft gesproken door Zijn Zoon, of letterlijk: “en huij” (in de Zoon). We zullen daar straks opmerkingen over maken, maar let eerst op de woorden “God.....heeft.....gesproken”. Dit is een hoogst verheven en bevredigend antwoord. We zijn niet onwetend en zonder informatie aan ons lot overgelaten want God heeft gesproken.

“Jes.1:2: Hoort, gij hemelen! en neem ter ore, gij aarde! want de HEERE spreekt:

Het is tragisch dat, terwijl de hemel hoort en luistert, de aarde doof is voor het Woord van God. De mensen stemmen hun gehoor af op wetenschap, economie of politiek om enige woorden van hoop of zekerheid te horen, maar zelden stemmen ze hun gehoor af op de stem van God die Zijn Woord door Zijn Zoon heeft gesproken. In de oudheid sprak God tot de mensen "door de profeten" die de instrumenten waren die Hij gebruikte. Nu heeft Hij gesproken “in (Zijn) Zoon”. De Zoon is het Woord van God. De profeten lieten hun boodschap voorafgaan met: “de Heer heeft gesproken” terwijl de Zoon kon zeggen: “Ik zeg u”. William R. Newell heeft het volgende geschreven: “Het was inderdaad verrassend , zelfs in de oudheid, dat de oneindige, eeuwige, glorierijke God zou spreken tot, zoals de mens is, stof en as. Maar dit wonderbaarlijke feit van God, dat Hij in de oudheid sprak, is om ons voor

te bereiden voor een nog grotere en gigantische verklaring: God sprak in deze laatste dagen tot ons in (de persoon van Zijn) Zoon.... Evenmin is het dat de Zoon uit Zichzelf hier tot ons spreekt, God spreekt; zie, de Zoon is hier! “Deze is mijn geliefde Zoon!”. God zegt niet in de brief aan de Hebreëën: “Hoor Hem”. Nee: De Zoon spreekt niet tot ons in de brief aan de Hebreëën, maar God spreekt aangaande Hem”.

In het licht van het bovenstaande kan worden gezegd dat, toen de Zoon hier was in het midden van het Hebreeuwse volk, de woorden die Hij sprak niet Zijn eigen woorden waren, maar de woorden van God de Vader. Deuteronomium 18:18-19 is de grote profetie van de Messias, de profeet die verwekt zou worden gelijk Mozes, maar dan wel veel groter dan Mozes. Er staat:

“Deut.18:18-19:18 Een Profeet zal Ik hun verwekken uit het midden hunner broederen, als u; en Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en Hij zal tot hen spreken alles, wat Ik Hem gebieden zal. 19 En het zal geschieden, de man, die niet zal horen naar Mijn woorden, die Hij in Mijn Naam zal spreken, van dien zal Ik het zoeken.

Dit is niemand anders dan de Zoon van God, en toen Hij opkwam in Israël sprak Hij de woorden die de Heere God in Zijn mond heeft gelegd voor dat volk. Een apostel is iemand die door iemand anders is gezonden, en die de woorden verkondigt van degene die hem heeft gezonden. De Heere Jezus wordt met zo iemand vergeleken in Hebr.3:1:

“Hebr.3:1: Hierom, heilige broeders, die der hemelse roeping deelachtig zijt, aanmerkt den Apostel en Hogepriester onzer belijdenis, Christus Jezus;

De Heere Jezus was de Apostel, Degene die door de Vader is gezonden en de boodschap van de Vader uitdraagt. Vele malen wordt in het evangelie van Johannes naar de Heer verwezen als de gezondene van de Vader. Hij zegt:

“Joh.6:38: Want Ik ben uit den hemel nedergedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar den wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft.

Hij zei ook dat de woorden die Hij sprak niet van Hemzelf waren maar van de Vader die Hem heeft gezonden.

“Joh.7:16: Jezus antwoordde hun, en zeide: Mijn leer is Mijne niet, maar Desgenen, Die Mij gezonden heeft.

“Joh.12:49: Want Ik heb uit Mijzelven niet gesproken; maar de Vader, Die Mij gezonden heeft, Die heeft Mij een gebod gegeven, wat Ik zeggen zal, en wat Ik spreken zal.

“Joh.14:24: Die Mij niet liefheeft, die bewaart Mijn woorden niet; en het woord dat gijlieden hoort, is het Mijne niet, maar des Vaders, Die Mij gezonden heeft.

Het blijkt aldus dat de door Jezus gesproken woorden, toen Hij hier onder de mensen was, niet Zijn eigen woorden waren maar de woorden van de Vader die Hem heeft gezonden. Als we de woorden van de Heere Jezus willen, die van de opgestane en opgevaren Christus aan de rechterhand van God als Hoofd van de Gemeente, dan kunnen we die vinden in de dertien brieven, die door de Heilige Geest zijn geïnspireerd en door de apostel van Christus geschreven zijn, dat is de apostel Paulus, die kon zeggen:

“1Kor.14:37: Indien iemand meent een profeet te zijn, of geestelijke, die erkenne, dat, hetgeen ik u schrijf, des Heeren geboden zijn.

De voorloper van Christus was Johannes de Doper. Zijn bediening was er één van voorbereiding. Het woord “bereiden” betekent het effenen en egaliseren van de weg wanneer een oosterse vorst op zijn reis langs komt. Johannes predikte: “de doop der bekering tot vergeving der zonden” (Mark.1:4). Hij ging uit om de mensen op te roepen tot bekering om zodoende een volk te bereiden voor de Heer. De Heer begon zijn openbare bediening onmiddellijk na Zijn doop en de verzoeking in de woestijn, we lezen daarover:

“Matth.4:17: Van toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

Dit was ook de boodschap die door Zijn voorloper werd gepredikt (Matth.3:1-2) en door Zijn apostelen (Matth.10:7). Het koninkrijk waarvan werd verkondigd dat het nabij was, was het koninkrijk dat was beloofd aan David en voorzegt is door al de profeten, wanneer de troon van David opnieuw bezet zou zijn, wanneer de wet uit Sion uit zou gaan en het woord van de Heer uit Jeruzalem. Enige jaren geleden waren er, langs de snelwegen van Pennsylvania, een aantal reclameborden met dezelfde tekst: “bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij”. Terwijl iemand de ijver van degenen, die deze tekst hebben aangebracht, zou kunnen bewonderen zou het veel beter zijn geweest dat ze een tekst hadden gebruikt die betrekking heeft op het goddelijk programma voor vandaag de dag die Gods weg aan zou geven voor de redding van de zondaar. Het koninkrijk was toen nabij omdat de Koning Zelf nabij was, want er kan geen koninkrijk zijn zonder een koning. De Heere Jezus Christus was toen beschikbaar als Israëls Koning, en als Hij was herkend als hun Koning, dan zou het lang verwachte koninkrijk zijn opgericht, maar in plaats daarvan zeiden de leiders van het volk: “Wij hebben geen koning dan Caesar” en “we willen niet dat deze man over ons heerst”. Vanwege hun ongeloof is het programma van het koninkrijk voor een tijd uitgesteld en iemand die vandaag de dag het evangelie van het koninkrijk predikt is buiten de wil van God.

In de Schrift wordt ons gezegd dat de Joden een teken verlangen en toen Christus hier onder hen was werden hun vele tekenen gegeven zodat ze zonder excuus zouden zijn. In zijn Pinksterboodschap zei Petrus:

“Hand.2:22: Gij Israëlietische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet;

Deze door de Heere Jezus gedane wonderen en tekenen gaven overvloedig getuigenis van Zijn Persoon. Hij zei:

“Joh.5:36: Maar Ik heb een getuigenis meerder, dan die van Johannes; want de werken, die Mij de Vader gegeven heeft, om die te volbrengen, dezelve werken, die Ik doe, getuigen van Mij, dat Mij de Vader gezonden heeft.

En ook:

“Joh.14:11: Geloof Mij, dat Ik in den Vader ben en de Vader in Mij is; en indien niet, zo geloof Mij om de werken zelve.

Zijn werken hadden het bewijs voor hen moeten zijn dat Hij was die Hij beweerde dat Hij was, de Messias, de Zoon van God. Hij had de macht over ziekte, demonen en zelfs over de dood. Velen geloofden in Hem om Zijn werken. We lezen:

“Joh.7:31: En velen uit de schare geloofden in Hem, en zeiden: Wanneer de Christus zal gekomen zijn, zal Hij ook meer tekenen doen dan die, welke Deze gedaan heeft?”

Er is in Joh.2:23 nog een ander vers dat zegt:

“Joh.2:23:geloofden velen in Zijn Naam, ziende Zijn tekenen, die Hij deed”.

Het volgende vers zegt:

“Joh.2:24: Maar Jezus Zelf betrouwde hun Zichzelven niet, omdat Hij hen allen kende,

Een geloof dat alleen rust op tekenen en wonderen brengt aan niemand redding; alleen een persoonlijk geloof en vertrouwen in de Zaligmaker zal dat doen. Deze mensen blijken slechts geraakt door het verrassende en het spectaculaire; geloof dat daarop is gebaseerd is altijd ondiep en vluchtig. Hoe wonderbaarlijk deze tekenen en wonderen, door Jezus gedaan, ook waren, er waren, andere getuigenissen dan deze, aangaande Zijn Persoon. Daar was het getuigenis van Johannes de Doper, die Hem identificeerde als het Lam van God en de Christus. Er was zelfs het getuigenis van de hemelse Vader, die drie keer heeft gesproken, zeggende:

“Matth.17:5: Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb: hoort Hem!”

Er was eveneens het getuigenis van hun eigen Schriften, want de Heer zei hen:

“Joh.5:39: Onderzoekt de Schriften; want gij meent daarin het eeuwige leven te hebben; en die zijn het, die van Mij getuigen.

De wonderen en tekenen die de Heer deed waren exact wat Jesaja profeteerde over hetgeen de Messias zou verwezenlijken.

“Jes.35:5-6: 5 Alsdan zullen der blinden ogen opengedaan worden, en der doven oren zullen geopend worden. 6 Alsdan zal de kreupele springen als een hert, en de tong des stommen zal juichen; want in de woestijn zullen wateren uitbarsten, en beken in de wildernis.

Degenen die in de dagen van Jezus niet geloofden hadden geen excuus, en die vandaag de dag leven en niet geloven hebben eveneens geen excuus, want we beschikken nu over het complete Woord van God en het getuigenis van ontelbare christenen door al de eeuwen heen.

Als we de brief aan de Hebreëen lezen dan is het belangrijk dat we ons realiseren dat de brief is geschreven aan de Hebreëen en niet aan de leden van het Lichaam van Christus. Deze brief zal in de toekomst volledig bekend worden wanneer God opnieuw begint te handelen met het Hebreeuwse volk. Hebr.2:3 zegt:

“Hebr.2:3: Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen, die Hem gehoord hebben;

De verwijzing is hier naar een redding die in eerste instantie door de Heer werd aangeboden aan de Hebreëen en later betrokken op degenen die Hem vergezeld hadden en Hem hadden gehoord, dat wil zeggen de Twaalf Apostelen. Toen de Heer sprak tot het volk was Hij bezorgd betreffende hun individuele redding, maar bovenal aangaande het goede nieuws van het koninkrijk dat Hij predikte voor nationale redding wanneer Israël verlost zou worden uit de hand van hun vijanden en uiteindelijk van de verheven status, voor hen, zou genieten. Nationale redding was eveneens in de gedachten van Zacharias toen hij, vervuld met de Heilige Geest, zei:

“Lukas 1:68-71: 68 Geloofd zij de Heere, de God Israels, want Hij heeft bezocht, en verlossing te weeg gebracht Zijn volke; 69 En heeft een hoorn der zaligheid ons opgericht, in het huis van David, Zijn knecht; 70 Gelijk Hij gesproken heeft door den mond Zijner heilige profeten, die van het begin der wereld geweest zijn; 71 Namelijk een verlossing van onze vijanden, en van de hand al dergenen, die ons haten;

Nationale redding was in beeld toen de profeet schreef:

“Jer.23:5-6: 5 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; Die zal Koning zijnde regeren, en voorspoedig zijn, en recht en gerechtigheid doen op de aarde. 6 In Zijn dagen zal Juda verlost worden, en Israel zeker wonen; en dit zal Zijn naam zijn, waarmede men Hem zal noemen: De HEERE: ONZE GERECHTIGHEID.

Toen de Heere Jezus hier was, gezonden naar Israël, werd deze nationale redding aangeboden. Ze hadden alleen Hem te erkennen als hun Messias en Verlosser, maar ze wilden niet. Toen werd, door de met de Heilige Geest vervulde apostelen, het aanbod bevestigd, gewaarmerkt, en opnieuw aangeboden. Opnieuw veronachtzaamden ze het niet alleen, maar ze verwierpen de zo grote zaligheid, en er was voor hen geen ontkomen, en het is duidelijk hoe, als resultaat hiervan, het volk heeft geleden.

Zoals hiervoor aangegeven verwijst de uitdrukking in Hebr.2:3: *“degenen, die Hem gehoord hebben”*, naar de twaalf die Jezus had gekozen om apostel te zijn. Eén van de twaalven was Judas die de Heer verried, en hij moest vervangen worden. Israël heeft Christus ter dood gebracht en daardoor denken sommigen dat God klaar was met het volk, en dat, kort na de Pinksterdag een nieuw programma werd ingevoerd en dat de Gemeente van deze bedeling toen zijn historisch begin had. Maar dat was niet het geval! Aan het kruis verwierp Israël Christus maar Hij had hun nog niet verworpen. Het koninkrijk werd opnieuw aangeboden aan de twaalf stammen en dus was het nodig dat er twaalf apostelen waren om de boodschap van Christus aan hen te bevestigen. Daarom was het eerste wat ze deden, na de opstanding en hemelvaart van Christus, een nieuwe apostel kiezen die de plaats van Judas moest innemen. Sommigen willen ons doen geloven dat God de keus van Matthias niet erkende en dat Hij later Paulus verkoos om de plaats van Judas in te nemen. Niets kan verder van de waarheid zijn verwijderd. Volgens Hand.1:21-22 moest degene die gekozen zou worden de Heer gedurende Zijn hele bediening vergezeld hebben en ooggetuige zijn geweest van Zijn opstanding.

“Hand.1:21-22: 21 Het is dan nodig, dat van de mannen, die met ons omgegaan hebben al den tijd, in welken de Heere Jezus onder ons in gegaan en uitgegaan is, 22 Beginnende van den doop van Johannes, tot den dag toe, in welken Hij van ons opgenomen is, een derzelve met ons getuige worde van Zijn opstanding.

Paulus was een ooggetuige van Zijn opstanding op de weg naar Damascus maar hij vergezelde de Heer zeer zeker niet tijdens Zijn aardse bediening. De bediening van de twaalven tijdens de Pinksterdag en daarna was een bediening van bevestiging, terwijl de bediening van Paulus een bediening van openbaring was. Alleen aan hem was de nieuwe waarheid geopenbaard van de bedeling der genade Gods en het uitroepen van de Gemeente, het Lichaam van Christus. De twaalven begrepen hun bediening tot Israël. Met uitzondering van Cornelius en zijn huisgezin is er geen verslag van de twaalven dat ze predikten tot een Heiden, terwijl aan de andere kant Paulus vrijmoedig kon beweren:

“Rom.11:13: Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk;

En eveneens:

“Rom.15:16: Opdat ik een dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen, het Evangelie van God bedienende,.....”.

Het is verder duidelijk uit 1Korinthiërs 15:5-8 dat Paulus zichzelf apart zet van de twaalven en geen verbinding heeft met hen.

“1Kor.15:5-8: 5 En dat Hij is van Cefas gezien, daarna van de twaalven. 6 Daarna is Hij gezien van meer dan vijfhonderd broeders op eenmaal, van welken het meren deel nog over is, en sommigen ook zijn ontslapen. 7 Daarna is Hij gezien van Jakobus, daarna van al de apostelen. 8 En ten laatste van allen is Hij ook van mij, als van een ontijdig geborene, gezien.

Het is eveneens duidelijk dat God Zijn zegel van goedkeuring heeft gezet op de keuze van Matthias want op de Pinksterdag stonden er twaalf mannen op die vervuld waren met de Heilige Geest, en, zoals de machtige werken, die gedaan werden door Jezus van Nazareth, van Zijn hemelse afkomst getuigden, zo laat Hebr.2:4 ons zien dat de twaalven, toen zij voort gingen om de boodschap van Christus te bevestigen, hun bediening officieel erkend werd door God door tekenen en wonderen. Dit waren de tekenen van een apostel die bevestigden dat ze een goddelijke zending hadden. Deze tekenen duurden zolang als God handelde met Israël als volk. Dat tijds kader eindigde met het sluiten van de overgangperiode, die samenviel met de aankomst van Paulus in Rome en het plotselinge einde van het boek Handelingen.

De boodschap van Petrus op de Pinksterdag en daarna was praktisch dezelfde als de boodschap van Johannes de Doper. Beide predikten de doop der bekering tot vergeving der zonden. Johannes riep het volk op om zich te bekeren, zich weer tot God te keren, omdat de Koning en Zijn Koninkrijk nabij waren. Petrus riep het volk op zich te bekeren omdat ze hun Koning hadden verworpen en gedood. Petrus predikte niet het evangelie der genade Gods aan zijn Joodse toehoorders op de Pinksterdag. Toen ze uitriepen: *“Wat zullen wij doen mannen broeders?”* vertelde hij hun niet dat we gered zijn uit genade zonder iets te doen van onze kant. Hij zei hen dat ze zich moesten bekeren en gedoopt worden tot vergeving der zonden. Newell schrijft: Nadat de Joden hun Messias hadden gekruisigd deed God het volk opnieuw een groot nationaal aanbod voor redding. Dit is het openingsverhaal van het boek Handelingen. Israël was nog niet volledig verworpen. Merk op dat, wanneer ze zeggen: *“Wat zullen we doen?”* Petrus niet zegt: *“Geloof”* zoals Paulus dat zegt tegen de Heidense gevangenis bewaarder in Handelingen 16, maar *“bekeert u”*—*“Verander uw mening over Jezus van Nazareth, en belijdt Hem in de doop als Messias”*. Een op de voorgrond tredend

woord in de prediking van het koninkrijk was het woord “bekering”. We moeten dit woord niet verwarren met berouw, of bedroefdheid. Zoals Newell dat aangeeft betekent het woord *metonia* anders gaan denken of andere gedachten hebben, en in dit verband kan worden gezegd dat bekering automatisch vergezeld gaat met geloof. De zondaar hoort het evangelie betreffende het werk van Christus voor hem, en als hij dat gelooft, en zijn geloof en vertrouwen in Christus stelt, dan is hij gered van al zijn zonden. Terzelfdertijd, vermoedelijk onbewust, is er een verandering van denken aan zijn kant, hij verwerpt het evangelie niet langer maar aanvaardt het nu. Sir Robert Anderson heeft dit goed verwoord: “Geloof en bekering zijn geen aparte handelingen om opeenvolgend te worden verwezenlijkt door de zondaar als voorwaarde voor zijn redding. Maar, in verschillende fasen er van, vertegenwoordigen ze dezelfde Godgerichte houding van de ziel die de waarheid van God, gelooft en bewerkstelligt. Er kan geen redding zijn zonder geloof; maar de gezondste en volle prediking van het evangelie hoeft niet gepaard te gaan met het noemen van het woord bekering. Noch als werkwoord noch als zelfstandig naamwoord komt het voor in de brief aan de Romeinen, Gods grote leerstellige verhandeling over verlossing en rechtvaardigheid.

Vragenblad bij les 4.

- 01)-Nadat God tot Israël heeft gesproken door de profeten, door wie sprak God daarna?
Hebr.1:2.
- 02)-Wie was de profeet, die, zoals Mozes, door God was beloofd die Hij zou verwekken?
Deut.18:15. Wie zijn woorden zou deze Profeet spreken? Deut.18:18-19.
- 03)-Toen de Heere Jezus op aarde was sprak Hij toen Zijn eigen woorden of de woorden van de Vader die Hem heeft gezonden? Joh.12:49; 14:10, 24, 31.
- 04)-Wat werd door de voorloper van Christus verkondigd, en wat door Christus Zelf, en door de apostelen van Christus? Matth.3:1, 2; 4:17; 10:7.
- 05)-Welk evangelie predikte Christus volgens Matth.9:35?
- 06)-Hebr.2:3 spreekt over de redding waarover het eerst werd gesproken door de Heer.
Verwijst dat naar een individuele of naar een nationale redding? Lees Lukas 1:68-71, en vergelijk dat met Jer.23:5, 6.
- Opmerking: “Het concept van redding in de brief aan de Hebreëen is altijd eschatologisch en nationaal, en heeft te maken met de redding van de Hebreeuwse natie. De brief verwijst nimmer naar individuele redding van zonden” (Dr. Harry Bultema).
- 07)-In Hebr.2:3 spreekt God door hen die Christus hadden gehoord. Wie waren dat?
- 08)-Wat was de vereiste voor het apostelschap? Hand.1:21, 22.
- 09)-Predikten de twaalfen na de opstanding en hemelvaart van Christus iets nieuws of bevestigden ze alleen wat de Heer had gepredikt? Hebr.2:3. Predikten ze nu aan Joden en Heidenen of gingen ze voort met hun bediening aan de Joden? Hand.11:19.
- 10)-Hoe werd de bediening van Christus door God bevestigd terwijl Hij predikte temidden van Israël? Hand.2:22.

- 11)-Hoe werd de bediening van de Twaalven officieel erkend? Hebr.2:4.
- 12)-Hoe verschilde de boodschap van Petrus in Hand.2:38 van die van Johannes de Doper in Markus 1:4 en Lukas 3:3?
- 13)-Wat vertelde Petrus Israël dat ze moesten doen, en wat zei hij wat er zou gebeuren als ze het deden? Hand.3:19-21.
- 14)-Welk woord is prominent aanwezig in de nu volgende verzen? Matth.3:2; 4:17; Mark.1:15; 6:12; Luk.13:3, 5; Hand.2:38; 3:19.
- 15)-Waar, in de genade boodschap van God, zoals die wordt gevonden in de brieven van Paulus, vinden we dit woord in verbinding met redding?

LES - 5

God spreekt door de Apostel Paulus

Algemeen wordt geloofd dat Israël is verworpen aan het kruis en aan de kant is gezet, dus wanneer we het boek Handelingen openen begint de bedeling der genade en begint de Gemeente met Pinksteren. We hebben reeds de fout hiervan laten zien maar omdat deze weergave zo overheersend is, is een aanvullend woord hier op zijn plaats. In de eerste hoofdstukken van Handelingen handelt God nog steeds met Israël en het koninkrijk is nog in beeld. In zijn boodschap op de Pinksterdag (hoofdstuk 2) predikt de Apostel Petrus beslist het koninkrijk, en later, in de zuilengang van de tempel (hoofdstuk 3) zegt hij dat, op voorwaarde van de bekering van Israël, de Heere Jezus terug zou komen voor de tijden der verkoeling, of wederoprichting, van Israël, en de zegeningen te brengen, behorend bij het koninkrijk. We sluiten ons aan bij J. Sidlow Baxter, die schreef: “Wij zijn er van overtuigd dat het boek Handelingen, dispensationeel gezien, één van de meest verkeerd begrepen documenten van de Heilige Schrift is.....De Handelingen der Apostelen is in hoofdzaak een hernieuwd aanbod van het koninkrijk der hemelen aan Israël”.

We horen veelvuldig over de onvergeeflijke zonde en er is veel speculatie over wat deze zonde is. In Matth.12:32 staat:

“Matth.12:32:En zo wie enig woord gesproken zal hebben tegen den Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar zo wie tegen den Heiligen Geest zal gesproken hebben, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze eeuw, noch in de toekomstende.

Ten eerste moet worden gezegd dat er vandaag de dag niet zoiets is als de onvergeeflijke zonde. Als iemand niet gered is dan zijn al zijn zonden niet vergeven maar niet één daarvan is onvergeeflijk. Als ze hun geloof stellen in de Heere Jezus Christus, en Hem vertrouwen als Degene die hun zonden in Zijn eigen lichaam heeft gedragen op het kruis, dan zullen al hun zonden worden vergeven en ze zullen, witter dan sneeuw, voor God staan. Waar sprak de Heer dus over? Hij sprak over het Joodse volk. Als de Zoon des mensen was Hij tot dat volk gekomen. Hij was hun Messias, maar in plaats van Hem aan te nemen verwierpen ze Hem. Ze brachten Hem voor Pilatus om Hem te doden en spraken dat woord tegen Hem uit waardoor ze werden veroordeeld. Wat was dat woord? Het was toen ze het tegen Pilatus uitschreeuwden:

“Joh.19:6:Kruis Hem, kruis Hem.....”.

Werd die zonde hen vergeven? Aan het kruis, in het uur van Zijn kruisiging, bad Christus voor hen, zeggende:

“Lukas 23:34:Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen.....”.

De Vader hoorde en beantwoorde dit gebed van Zijn geliefde Zoon, en als resultaat hiervan werd Israël nog een kans gegeven om zich te bekeren en vergeven te worden. In feite kwam voor dit doel de Heilige Geest op de Pinksterdag.

“Hand.5:31-32: :31 Deze heeft God door Zijn rechter hand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israel te geven bekering en vergeving der zonden. 32 En wij zijn Zijn getuigen van deze woorden; en ook de Heilige Geest, Welken God gegeven heeft dengenen, die Hem gehoorzaam zijn.

Maar, evenals ze het getuigenis van de Zoon van God hadden verworpen, verwierpen ze nu ook dit getuigenis en lasterden, en ze werden niet vergeven. Niet opnieuw, ondanks Matth.12:32. De Heer heeft niet gezegd dat ze nooit vergeven zouden worden. Hij zei dat ze niet vergeven zouden worden in die tijd van Pinksteren, en ook niet in de eeuw die daarop zou volgen, maar er komt een toekomstige eeuw wanneer het volk vergeven zal worden en de genegenheid van God zal genieten.

In Rom.10:21 zegt God:

“Rom.10:21:Den gehele dag heb Ik Mijn handen uitgestrekt tot een ongehoorzaam en tegensprekend volk.

Door geheel de lange geschiedenis van Israël strekte God Zijn handen uit en riep ze terug naar Zichzelf. Hij was altijd getrouw maar zij waren ontrouw, ze trotseerden Zijn wetten en gingen steeds maar weer achter andere goden aan. In Oud Testamentische tijden keerden ze zich af van het getuigenis, van God de Vader, dat aan hen gegeven was door de profeten. In het Nieuwe Testament zien we hen het getuigenis van God de Zoon verwerpen toen Hij daar in hun midden was, en wanneer we komen tot het boek Handelingen strekt God nog steeds Zijn armen uit naar hen maar ze geven, na de opstanding, geen gehoor aan het getuigenis van de Heilige Geest. Nu ze het smeken van de Vader, Zoon, en Heilige Geest hebben verworpen komt er aan Israëls “Den gehele dag” een einde. In de laatste dagen voor de val van Israël maakten ze zich schuldig aan een drietal meedogenloze moorden die een drievoudig getuigenis gaven tegen hen.

Mr. Stam schreef: “Deze drie moorden waren Israëls antwoord op Gods drievoudige oproep tot bekering....Zoals ze de onthoofding van Johannes de Doper toestonden. Zoals ze de kruisiging van Christus eisten. Zoals de steniging van Stefanus, ze deden dat zelf, ze gooiden hem de stad uit met hun eigen handen en stenigden hem daar”. Het zou blijken dat de moord op Stefanus de bekronende zonde was waardoor de status van Israël, als Gods favoriete volk, het hoogtepunt had bereikt want onmiddellijk daarna, volgend op zijn dood, wordt begonnen met de introductie van een nieuw programma. Saulus van Tarsen wordt bekeerd, hij is degene door wie dat nieuwe programma wordt ontsluit. De Apostel Jacobus is vermoord door Herodes en er zijn nu geen twaalf apostelen meer, dit geeft aan dat het getuigenis van Israël

werd afgesloten, maar het doel daarvan was om dit ongehoorzaam en tegensprekend volk zonder excuus te laten toen de deur in hun gezicht werd dicht gedaan bij het sluiten van de overgang.

Op dit punt aangekomen zijnde verschijnt er een nieuwe apostel ten tonele, de Apostel Paulus. Volgens de profetische Schriften zou het terzijde stellen van Israël gevolgd worden door oordeel, de tijd van benauwdheid voor Jakob, echter openbaarde God nu een geheimenis. Dit geheimenis:

“Ef.3:5: Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt:

werd aan en door Paulus bekend gemaakt, en door hem aan ons. Het geheim was dat God het oordeel ging uitstellen en een niet geprofeteerde periode deed ingaan die genoemd wordt: *“de bedeling der genade Gods”* (Ef.3:2). Gedurende deze periode zou God zich uitstrekken naar allen, Heidenen en Joden, en door genade diegene redden die hun vertrouwen stellen in het volbrachte werk en het gestorte bloed van Zijn eigen geliefde Zoon. De aldus geredden zouden de Gemeente vormen, het Lichaam van Christus, en ieder lid één maken met het Hoofd door de machtige doop van God de Heilige Geest (1Kor.12:13). Deze Gemeente is in wezen geheel gescheiden en afgezonderd van het volk Israël.

Aan de Apostel Paulus werd, voor iedereen en overal, Gods nieuwe boodschap gegeven in deze bedeling van Zijn genade. Paulus ging niet voort met het verkondigen van dezelfde boodschap als die van de Twaalven. Hij ontving zijn evangelie niet van hen, hij ontving het rechtstreeks van het Hoofdkwartier. Hij zei:

“Gal.1:11-12: 11 Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens. 12 Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

Verderop in de brief aan de Galaten schrijft hij:

“Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;

Hier hebben we twee verschillende evangeliën, één aan Paulus gegeven en de andere aan Petrus en de andere apostelen gegeven. Beiden predikten ze Christus, want er is slechts één weg voor de zondaar om gerechtvaardigd te worden en dat is door geloof in het eens voor altijd gebrachte offer van de Heere Jezus Christus. Het verschil tussen de beide evangeliën heeft in hoofdzaak te maken met de afzonderlijke roeping, of positie, van degene die gered wordt onder het éne of onder het andere evangelie.

Degenen die zijn gered onder het evangelie van de besnijdenis, en dat is inclusief een nationale redding zoals we dat reeds hebben gezien, hadden een roeping en hoop dat aards was en de hunne was op basis van het verbond dat God had gemaakt met hun vaders (zie Hand.3:25-26). Besnijdenis was het teken en zegel van dat verbond. De hoop van Israël is aards, niet alleen het aardse koninkrijk gedurende het duizendjarig vrederijk maar overgaand in de nieuwe aarde wanneer ze hoofd zullen zijn van alle volken met toegang tot de hemelse stad, het Nieuwe Jeruzalem. In tegenstelling hiermee hebben degenen die gered zijn onder het evangelie der onbesnedenen een redding die niet is gebaseerd op enig verbond., want de Heidenen, en dat zijn wij, zijn:

“Ef.2:12:....., vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden der belofte,.....”..

De onschatbare zegeningen die de onze zijn, de positie en de bezittingen die nergens mee te vergelijken zijn, zijn de onze vanwege de vrije genade van God en vanwege onze identificatie met Christus:

“Ef.5:30: Want wij zijn leden Zijns lichaams, van Zijn vlees en van Zijn benen.

Wij zijn één gemaakt met Hem door de machtige doop van de Heilige Geest. Verder zijn de zegeningen van de leden van het Lichaam van Christus niet aards maar hemels. Wij gaan heersen met Christus, maar heeft Zijn heersen alleen te maken met de aarde? Dat is het domein van Israël. Deze planeet aarde is slechts een stofje in Gods onbegrensde heelal en er zijn overheden en machten. In het doornemen van enige oude preken kwamen we het volgende citaat tegen, de bron is onbekend. “Ten gevolge van de val van de mens en de verlossing in Christus, heeft God een geslacht van heiligen verwekt die Hij heeft verhoogd....niet tot het nivo van de nog niet gevallen Adam.... niet tot het nivo van de engelen....niet tot het nivo van de cherubs.... Niet tot het nivo van Lucifer, toen deze nog niet was gevallen.... Maar tot de troon in de hemel. Hoewel gezeten op de troon van de Heersende Christus zullen ze geen verlangen hebben voor een hiervan losstaande heerlijkheid. Een geslacht van verlostten die het universum voor God gaan besturen met alle kracht die uit Hem voortkomt en alle heerlijkheid die uitgaat naar Hem”. De mensen sturen steeds grotere en krachtiger instrumenten en sondes in de ruimte en het is wonderlijk wat de mens ontdekt. Als we van de fysieke naar de geestelijke sfeer gaan staan we ook in verwondering en met ontzag. We staren door de telescoop van Gods Woord, en als we dat doen worden we overweldigd door de breedte, lengte, diepte en hoogte van de goddelijke openbaring. We verbazen ons over de grootheid van Gods macht, wijsheid, kracht, verstand en kennis. We staan versteld van de rijkdom Zijner liefde, barmhartigheid en genade, die naar beneden reikt om Zijn opstandige schepselen te redden. We zijn verbaasd over de grootheid van Zijn doel voor ons die geloven, om te zitten tussen de hemelen in heerlijkheid in de nog komende eeuwen. Nederig en jubelend roepen we uit:

“Rom.11:33 en 36: 33 O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen!..... 36 Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.

Voor ongeveer tweeduizend jaar heeft God Zijn handelen met het mensdom begrensd tot het zaad van Abraham, het volk Israël. Nu Hij zich voor een bepaalde tijd heeft afgekeerd van Israël strekt God Zich uit naar de Heidenen, naar allen en iedereen ongeacht het ras. Saul van Tarsen, gered op de weg naar Damascus, was het door de Heer uitgekozen vat om Zijn naam uit te dragen naar de Heidenen. In Handelingen 13 wordt zijn naam veranderd in Paulus en wordt hij afgezonderd en gaat met Barnabas op zijn eerste grote zendingsreis naar de wereld van de Heidenen. Op de terugreis van deze reis naar Antiochië, die ruim een jaar duurde, vergaderden ze de Gemeente en verhaalden alles wat God met hen heeft gedaan, en hoe Hij de deur van geloof heeft geopend tot de Heidenen (Hand.14:27). De deur van geloof voor de Heidenen is niet door Petrus geopend op de Pinksterdag, maar door de Apostel Paulus. Hij schreef:

“Rom.11:13: Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk;

En ook in Efeziërs 3:8:

“Ef.3:8: Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen, door het Evangelie, te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus,

In dit vers hebben we drie dingen: de man, zijn opdracht en zijn boodschap. Paulus predikte redding voor de zondaar door genade alleen, los van de wet van Israël of menselijke inspanning, en dat de gelovige zondaar één is gemaakt met Christus en lid wordt van de Gemeente, Zijn Lichaam. Deze waarheid was onnaspeurlijk, het kon niet gevonden worden in de Oud Testamentische Schriften want het was verborgen geweest gedurende de voorbije generaties en eeuwen. De heilige schrijvers wisten hier helemaal niets van. Het was een in God verborgen geheimenis totdat het aan en door Paulus is geopenbaard.

Aan Petrus waren de sleutels van het koninkrijk der hemelen gegeven (Matth.16:19) en hij gebruikte deze sleutels op de Pinksterdag om de deur te openen naar de zegeningen van het koninkrijk voor de Joden. Later gebruikte hij de sleutels in het huis van Cornelius om de deur te openen voor de zegeningen van het koninkrijk voor de Heidenen. Als, in de toekomst, het koninkrijk uiteindelijk gevestigd wordt betekent dat niet alleen zegeningen voor Israël maar eveneens zegeningen voor de Heidenen, door Israël.

Macintosh schrijft aangaande de bediening van Petrus aan Cornelius: “Let op, het is “het koninkrijk”, en niet de Gemeente. Petrus ontving de sleutels van het koninkrijk en hij gebruikte die sleutels om eerst het koninkrijk voor de Jood te openen en daarna voor de Heiden. Maar Petrus ontving nimmer de opdracht om het geheimenis van de Gemeente te ontvouwen. Ook in zijn brieven vinden we daar niets over”. Met de bediening van Paulus in Handelingen 13 wordt het programma van het koninkrijk onderbroken en zien we Petrus niet meer werken met de sleutels van het koninkrijk. Petrus wordt in de eerste twaalf hoofdstukken van Handelingen 56 keer genoemd, maar daarna slechts één keer wanneer hij spreekt op de vergadering te Jeruzalem. Paulus wordt de dominante figuur, hij wordt 126 keer genoemd, en door hem leren we dat God een nieuwe orde heeft ingebracht, en als dat nieuwe programma zich uitbreid verdwijnt de oude orde uit beeld. Deze nieuwe orde was de bedeling der genade en dat is aan Paulus gegeven om het bekend te maken. In Ef.3:2 lezen we:

“Ef.3:2: Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;

Deze bedeling der genade is niet met Petrus begonnen op een Joodse feestdag, maar is begonnen met de Apostel Paulus. Newell schrijft: “Maar aan niemand van de twaalf apostelen openbaarde God de leer voor deze eeuw. God koos Saulus van Tarsen om het te openbaren en het te ontvouwen aan dat grote gezelschap van Gods uitverkorenen, genoemd de Gemeente, het Lichaam van Christus, de personen die leden worden genoemd van het Lichaam van Christus, leden van Christus Zelf”.

In Hand.20:24 werd Paulus gewaarschuwd voor het lijden dat hem te wachten stond, maar zijn reactie daarop was;

“Hand.20:24: Maar ik acht op geen ding, noch houde mijn leven dierbaar voor mijzelf, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods.

Het evangelie dat Paulus predikte was het evangelie der genade Gods en dat had te maken met het werk van de Zoon van God, onze Heere Jezus Christus. In 1Korinthiërs 15 wordt het evangelie duidelijk gezegd:

“1Kor.15:1-4: 1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; 2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

“Rom.4:25: 4:25 Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.

Op Golgotha verzoende God, in Christus, de wereld met Zichzelf, en zodoende was God in staat om Zich in genade uit te strekken tot alle mensen. Er is veel dat zich voordoet als evangelie prediking waarin helemaal geen evangelie aanwezig is. De zondaars worden dan enige goede adviezen gegeven en dan wordt hem verteld dat hij een beslissing voor Christus moet maken, om Jezus in zijn hart te laten komen, etc, etc, maar het kruis wordt niet genoemd. Het was aan het kruis waar de Zoon van God, de Heer der heerlijkheid Zijn leven aflegde, Zijn bloed stortte, en de zonde wegdeed door het offer van Zichzelf, en Hij deed al het benodigde werk dat nodig is om de zondaar te redden en hem te verzekeren van een plaats in de hemel. De zondaar moet dat geloven en daarop reageren door met lege handen te komen om van de God van alle genade te ontvangen vergeving van al zijn zonden. Redding is uit genade zonder het houden van de wet of menselijke inspanningen, en los van religieuze aanmatigheden van welke soort dan ook. Dit is het evangelie dat Paulus predikte en in Hand.20:24 zegt hij dat hij het van de Heere Jezus heeft ontvangen. Het werd hem niet ter hand gesteld door de Twaalven, ook was het niet iets dat hij had geleerd aan de voeten van Gamaliël. Hij zegt:

“Gal.1:12: Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

Veel van de verwarring in de religieuze bewegingen is het resultaat van het niet onderscheiden dat het evangelie van Paulus een aparte en nieuwe openbaring is en niet een overdracht van iets dat voorheen werd verkondigd. Velen volgen Petrus in plaats van Paulus. Rome is daar schuldig aan en eveneens degenen die de bedeling der genade laten beginnen met Petrus op de Pinksterdag en pogen het programma voort te zetten dat toen in werking was. Het is belangrijk om het verschil op te merken tussen het programma van God voor Israël, bediend door de twaalf apostelen, en Zijn programma voor de Gemeente, dat wordt bediend door de Apostel Paulus. Als we Petrus en de anderen volgen blijven we in het land van de Joden en komen we nooit weg van de zee van Galilea, maar als we zeilen met Paulus dan komen we terecht in de grote, grenzeloze Oceaan van Genade, en verkondigen het goede nieuws in alle landen en klimaatzones.

Vragenblad bij les 5.

- 01)-Welke zonde, zei Jezus, zou de mensen vergeven worden, Matth.12:32?.....
Wanneer beging Israël deze zonde, Joh.19:6?.....Wat bad Jezus Zijn Vader dat Hij zou doen aan degenen die Hem hadden gekruisigd, Luk.23:34?.....
- 02)-Welke zonde, zei Jezus, zou niet worden vergeven, Matth.12:32?.....
Volgens 1Petrus 1:12 werd het evangelie na Pinksteren verkondigd door de Twaalven met Wie?.....De verwerping van Israël na dit getuigenis na de opstanding was een zonde tegen Wie, Hand.7:51?.....Werd deze zonde vergeven?.....
- 03)-Is het vandaag de dag mogelijk om een onvergeeflijke zonde te doen?
- 04)-Lees Rom.16:25; Ef.3:2 en maak de volgende zin compleet: Nadat God zich had afgekeerd van Israël openbaarde Hij dat Hij een plan had die..... verzwegen is geweest. Hij openbaarde dit plan door een nieuwe apostel,.....
- 05)-Wat werd aan Paulus toevertrouwd, Gal.2:7?.....Wat werd aan Petrus toevertrouwd?.....
- 06)-Hoe noemt Paulus zichzelf in Rom.11:13?
- 07)-De door Paulus bekend gemaakte verborgenheid betrof welke groep heiligen, Ef.1:22, 23; Kol.1:18, 24?
- 08)-In Ef.3:8 zegt Paulus dat aan hem was gegeven om onder de Heidenen te prediken de “onnaspeurlijke rijkdom van Christus”. Wat wordt met deze uitdrukking bedoeld?
- 09)-Wat werd aan Petrus gegeven in Matth.16:19?.....Wat werd aan Paulus gegeven in Ef.3:1, 2?
- 10)-Wat was het evangelie dat Paulus predikte, Han.20:24?
- 11)-Van wie ontving Paulus zijn evangelie, Gal.1:11, 12?
- 12)-Wat zei Paulus betreffende de dingen die geschreven stonden in zijn brieven, 1Kor.14:37?
- 13)-Christus verwees een ernstige zoeker naar de geboden (Luk.18:18-20) en Petrus vertelde hen, die overtuigd waren door zijn boodschap, om zich te bekeren en te laten dopen (Hand.2:38), maar wat zou u een zondaar vertellen dat hij moet doen om gered te worden?
- 14)-Merk welke naar Israël verwijzen (I) en welke naar de Gemeente (G).
☐ Gered door genade	☐ De tien geboden.
☐ Eén goddelijke doop	☐ Waterdoop.
☐ Talen en wonderen	☐ Genezing en tekenen.
☐ aards koninkrijk	☐ Opname.
☐ Grote verdrukking	☐ Hemelse roeping.
☐ Rituelen en verordeningen	☐ Heilige dagen.

15)-De verwachting van Israël is de terugkomst van Christus naar de aarde om het geprofeteerde koninkrijk op te richten, maar wat is onze verwachting volgens 1Thees.4:17?

LES - 6

God spreekt gedurende de verdrukking en het duizendjarig rijk.

Toegegeven, we leven in de huidige boze eeuw met verdorvenheid en goddeloosheid aan alle kanten, maar tegenover de overvloedige zonde van de mensen is de nog veel overvloediger genade van God. Gedurende deze eeuw houdt God het oordeel tegen dat de mensen ten zeerste verdienen. Hij strekt Zich in genade uit naar allen, Hij biedt vergeving van zonden aan en eeuwig leven aan allen die geloven in Zijn Zoon, de Heere Jezus Christus. Deze bedeling van genade heeft al langer geduurd dan één van de voorgaande. Zelfs na vele eeuwen staat de deur naar redding geheel open en een ieder die wil kan naar binnen gaan. Eén dezer dagen zal die deur worden gesloten en dan zal God niet langer in Zijn genade spreken, maar:

“Psalm 2:5: Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, en in Zijn grimmigheid zal Hij hen verschrikken.

In die komende dag zullen velen tot de bergen en steenrotsen bidden, en zeggen:

“Op.6:16-17: 16 En zeiden tot de bergen en tot de steenrotsen: Valt op ons, en verbergt ons van het aangezicht Desgenen, Die op den troon zit, en van den toorn des Lams. 17 Want de grote dag Zijns toorns is gekomen, en wie kan bestaan?

In plaats van genade zal er toorn zijn. Het betaamt een ieder om naar Christus te vluchten, de eeuwige Rots der Eeuwen, om in Hem een toevlucht te vinden voor de komende stormen van oordeel.

Deze huidige eeuw van genade zal eindigen met de verwijdering van de Gemeente van deze aardse sfeer, door de Opname, wanneer ieder lid van die Gemeente weggenomen zal zijn om voor altijd met de Heer te zijn. Dit vindt plaats voorafgaand aan de grote verdrukking. De Gemeente was een verborgenheid en heeft geen plaats in een geprofeteerde tijd zoals de Grote Verdrukking, welke is: “de tijd van de benauwdheid van Jakob” en te maken heeft met het geprofeteerde programma van Israël. Leden van de Gemeente hebben zich:

“1Thess.1:9-10: 9tot God bekeerd van de afgoden, om den levenden en waarachtigen God te dienen; 10 En Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Denwelken Hij uit de doden verwekt heeft, namelijk Jezus, Die ons verlost van den toekomstigen toorn.

De Heere Jezus is opgestaan uit de doden en heeft ons gered en bevrijd voor de komende toorn, want:

“1Thess.5:9:..... God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot verkrijging der zaligheid, door onzen Heere Jezus Christus.

In iedere eeuw heeft God een volk gehad, degenen die Zijn getuigen zijn. De Grote Verdrukking is hierop geen uitzondering. Zelfs dan zal God mensen hebben die voor Hem

getuigen. In het zevende hoofdstuk van Openbaringen worden de oordelen voor een korte tijd opgeschort terwijl de 144000 worden verzegeld en uitgezonden om getuigen van Jehova te zijn. We hoeven niet te speculeren over de vraag wie dat zijn. De Schrift zegt duidelijk dat ze allen Joden zijn, twaalfduizend uit iedere stam waaruit het gehele volk bestaat. Door hun prediking van het evangelie zal de wereld geëvangelizeerd worden en het resultaat is een ontelbare massa die gered worden uit alle volken. Welk evangelie zullen zij prediken? Niet het evangelie der genade Gods dat vandaag de dag wordt gepredikt. De Heer vertelt ons welk evangelie zij zullen prediken. In Zijn rede op de Olijfberg zegt Hij:

“Matth.24:14: En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen.

Het koninkrijk der hemelen zal opnieuw nabij zijn en deze getuigen zullen het evangelie van het koninkrijk prediken. Zij zullen getuigen van het komende koninkrijk en wanneer het getuigenis alle volken heeft bereikt zal de voltooiing komen met de terugkomst van Degene van wie de profeet Jesaja schreef:

“Jes.9:7: Der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op den troon van David en in zijn koninkrijk, om dat te bevestigen, en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver des HEEREN der heirscharen zal zulks doen.

De Grote Verdrukking zal een tijd zijn wanneer God de schalen van Zijn toorn zal uitgieten over de onboetvaardigen, maar het zal eveneens een tijd zijn dat Satan zijn toorn zal luchten tegen het volk van de Heer. Vele van de heiligen zullen lijden onder het martelaarschap vanwege hun weigeren om het merkteken van het Beest te nemen en hem te aanbidden. In Openbaring 6:9-10 schrijft de Apostel Johannes:

“9 , zag ik onder het altaar de zielen dergenen, die gedood waren om het Woord Gods, en om de getuigenis, die zij hadden. 10 En zij riepen met grote stem, zeggende: Hoelang, o heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet van degenen, die op de aarde wonen?

Het bloed van deze martelaren zal gewroken worden en zij zullen beloond worden door deel te hebben aan de eerste opstanding en heersen met Christus. We lezen:

“Op.20:4: En ik zag tronen, en zij zaten op dezelve; en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen dergenen, die onthoofd waren om de getuigenis van Jezus, en om het Woord Gods, en die het beest, en deszelfs beeld niet aangebeden hadden, en die het merkteken niet ontvangen hadden aan hun voorhoofd en aan hun hand; en zij leefden en heersten als koningen met Christus, de duizend jaren.

Deze opstanding wordt de eerste genoemd omdat het de eerste van de twee is die hier worden beschouwd. Dit is geen verwijzing naar het Lichaam van Christus. Bij de Opname die hier enige jaren aan vooraf gaat zullen een zeker aantal leden van het Lichaam van Christus de opstanding, vanuit de doden, reeds hebben ervaren. De eerder genoemde tekst geeft aan dat degenen die het merkteken van het Beest nemen hun verdoemenis hebben verzegeld; ze hebben een zonde begaan die niet zal worden vergeven. Het weigeren van het merkteken betekent de lichamelijke dood, terwijl het aannemen van het teken geestelijke dood betekent.

De zichtbare “zonde tot de dood”, dat wordt genoemd in 1Joh.5:16 lijkt hier naar te verwijzen.

Gedurende de dagen van de Franse revolutie, toen dat land gevuld was met chaos en terreur, was er in Engeland een machtige geestelijke beweging, onder de Wesley's, die Engeland heeft behoed om eenzelfde weg als Frankrijk te gaan. Het werd “Het Grote Ontwaken” genoemd. De revolutie in Frankrijk en de opwekking in Engeland waren gelijktijdig. Zo zal het ook in de Eindtijd zijn. Dat zal een tijdperk zijn van zulke grote benauwdheid zoals de wereld dat nog nimmer heeft meegemaakt, een onbeschrijflijke chaos, maar tegelijkertijd zal het een tijd zijn van het redden van zielen zoals dat voorheen nog nimmer is gezien. Uit de Schrift blijkt dat de geredden, in de Verdrukking, diegenen zullen zijn die voorheen niet het evangelie hebben gehoord. Er zijn onnoemelijke miljoenen, in vele landen, die nooit de gelegenheid hebben gehad om het goede nieuws van Christus te horen, en degenen die in de Eindtijd gered worden zullen wellicht hoofdzakelijk vanuit deze mensen komen. Degenen aan wie in deze eeuw van genade de waarheid is gepresenteerd, en zich er van hebben afgekeerd, zullen dan tot de ontdekking komen dat het voor hen te laat is. In iedere bedeling is God lankmoedig geweest:

“2Petr.3:9: De Heere vertraagt de belofte niet (gelijk enigen dat traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.

En zelfs in de toekomstige tijd van oordeel zal Hij Zijn boodschappers hebben en velen zullen gered worden. Gedurende de eerste drie en een half jaar van de Eindtijd, terwijl de Antichrist zijn macht verstevigt, heeft God de twee getuigen te Jeruzalem (Op.11:7-12). Het krachtige getuigenis van deze twee zal een groot aandeel hebben in het voorbereiden van de wereld voor de vruchtbare bediening van de 144000. De 144000 zullen actief zijn gedurende de laatste helft van de zeven jaren, die periode zal werkelijk de Grote Verdrukking zijn. Ja, zielen zullen, zelfs in die tijd van oordeel, worden gered en uit het vuur worden weggerukt. Wij hoeven totaal geen hoop hebben voor hen die heden het evangelie hebben gehoord en het offer van Gods barmhartigheid hebben verworpen, en die denken dat ze nog een andere kans krijgen in een toekomstige tijd.

“2Kor.6:2:Ziet, nu is het de welaangename tijd, ziet, nu is het de dag der zaligheid!

De passage in 2Thess.2:10-12 schijnt te wijzen op het feit dat degenen die de waarheid betreffende Christus geweigerd hebben, overgegeven zullen worden om de leugen van de Antichrist te geloven.

*“2Thess.2:10-12: 10 En in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die verloren gaan; daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden.
11 En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven;
12 Opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid.*

De periode van de verdrukking eindigt met de persoonlijke terugkomst van de rechtvaardige Heerser, onze Heere Jezus Christus. Hij komt, in tegenstelling met Zijn eerste komst, niet in zwakheid maar in kracht, niet om te lijden in de handen van Zijn vijanden maar om ze te vernietigen met de adem van Zijn mond, niet om te sterven aan het hout van schande, maar om te zitten op de troon der heerlijkheid.

Hij komt Zelf met grote macht om te heersen. Mattheüs schrijft:

“Matth.25:31: En wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid, en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op den troon Zijner heerlijkheid.

Vóór Zijn troon zijn de volken, of hun vertegenwoordigers, vergaderd en zal worden bepaald welke plaats zij gaan innemen in het duizendjarig rijk. Israël, in gunst hersteld, hun blindheid weggenomen, en weer door God gezegend, zal hoofd zijn onder de volken. De Heidenvolken zullen gezegend worden door hen, zoals God dat aan Abraham heeft beloofd, zeggende:

“Gen.12:3: En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

In de openingsverzen van Openbaring 20 is er zes keer een verwijzing naar: “de duizend jaren”. Dat is het millennium (duizendjarig tijdperk), want het woord millennium betekent gewoon duizend jaren. Christus zal gedurende deze tijd heersen als Koning der koningen en als Heer der heren, maar Zijn koninkrijk is een eeuwig koninkrijk “dat nimmer vernietigd zal worden” en niet gelimiteerd kan worden tot slechts duizend jaren. Het millennium is slechts een aanvangsstadium van het nimmer eindigende koninkrijk van Christus en heeft te maken met:

“2Petrus 3:7:de hemelen, die nu zijn, en de aarde,.....”.

Vervolgens zal het koninkrijk overgaan in een eeuwige staat dat heeft te maken met:

“2Petrus 3:13:nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont.

Het Millennium is niet een gouden eeuw, het is een ijzeren eeuw, Christus zal heersen met een ijzeren staf. Hoe gezegend het Millennium ook zal zijn, het zal gevolgd worden door iets veel beters. Het Millennium is de laatste test voor de mensen; Satan zal afwezig zijn in de bodemloze put, de vloek zal gedeeltelijk verwijderd zijn, er is een rechtvaardige regering geïnstalleerd, er is voor een ieder genoeg, en toch, evenals in alle voorgaande eeuwen faalt de mens opnieuw. Degenen die in het Millennium worden geboren zullen opnieuw geboren moeten worden. Velen zullen opnieuw geboren worden en velen niet. Een aantal van hen zal rebelleren tegen de wetten van het koninkrijk en met hen zal snel afgerekend worden. Anderen zullen doen alsof ze gehoorzaam zijn zonder dat hun hart is veranderd, en wanneer Satan aan het einde van de duizend jaren wordt losgelaten zullen ze zich haasten om zich met hem te verenigen om te strijden tegen de Heer.

De condities, die in het Millennium de overhand zullen hebben, zullen ten opzichte van nu een grote verbetering zijn. Satan zal er niet zijn om de volken te verleiden omdat hij is opgesloten in de bodemloze put. Dan zal het gebed van de discipelen:

“Uw Koninkrijk kome” beantwoord worden. Het Messiaanse koninkrijk zal dan gekomen zijn en de wil van God zal worden gedaan op aarde zoals in de hemel. Dan zal de langverwachte vrede werkelijkheid zijn. De Vredevorst zal worden gekroond en Zijn koninkrijk zal vreedzaam zijn. We lezen:

“Jesaja 2:4: En Hij zal rechten onder de heidenen, en bestraffen vele volken; en zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden, en hun spiesen tot sikkelen; het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen geen oorlog meer leren.

Als de vloek is opgeheven zal de aarde vruchtbaar zijn en in overvloed voorzien. De leeftijd van de mensen zal ten eerste worden verlengd en de wereldbevolking zal drastisch toenemen. Er zullen geen daklozen of hongerenden zijn. Allen zullen arbeiders zijn en geen klaplopers want de Goddelijke Dictator en Zijn gemachtigden zullen zeker maken dat een ieder zijn deel doet. Er zal een rechtvaardig bestuur zijn, zonder mislukkingen, van rechtvaardigheid, en wetsovertreders zullen snel worden bestraft, sommigen zelfs met de dood. Maar al deze opperheerschappij over de aarde met alle begeleidende zegeningen verandert het hart van de mensen niet. Dat wordt bewezen wanneer de Satan wordt losgelaten aan het einde van de duizend jaren wanneer velen opnieuw zich zullen scharen onder zijn banier in opstand tegen de Koning der koningen.

Zal de Heer Zijn boodschappers hebben gedurende het millennium en zullen er mensen zijn die hun prediking en onderwijs nodig hebben? Menigten zullen geboren worden gedurende het millennium. Ze zullen geboren worden als leden van het verloren Adamitische ras en daarom nodig hebben dat het evangelie aan hen wordt gepredikt zodat ze opnieuw geboren kunnen worden, want niemand zal de nieuwe geboorte ervaren los van het horen van het Woord. Petrus schreef:

“1Petrus 1:23: Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God.

God zal zeker vele boodschappers hebben die het leven-gevende Woord gedurende deze periode uitdragen. In feite zal er een heel volk zijn, voorstellende een koninklijk priesterdom, die alle volken tot aanbidding van hun Jehovah zullen leiden, en die hen zullen instrueren in alle wetten van het koninkrijk. Dat is het doel waarvoor God dat volk heeft verhoogd, het volk Israël, het zaad van Abraham. God heeft gezegd:

“Exodes 19:5-6: :5 Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn; 6 En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn.....”..

In het verleden heeft Israël gefaald om deze missie te volbrengen, maar in de toekomst zullen ze slagen in het brengen van de kennis van de ware en levende God aan alle volken. Dan, als resultaat hiervan:

“Habakuk 2:14: Want de aarde zal vervuld worden, dat zij de heerlijkheid des HEEREN bekennen, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken.

En:

“Micha 4:2: En vele heidenen zullen henengaan, en zeggen: Komt en laat ons opgaan tot den berg des HEEREN, en ten huize van den God Jakobs, opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en wij in Zijn paden wandelen; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem.

Er kan weinig twijfel bestaan over de wijdverbreide verspreiding van het Woord gedurende de duizend jaar van het Millennium. Het is triest maar waar dat er vandaag de dag ontelbare miljoenen in de wereld zijn die nog nimmer het evangelie van Christus, de kracht Gods tot redding, hebben gehoord. Dat zal niet het geval zijn gedurende het Millennium. Herhaaldelijk zal de boodschap van God tot hen worden gebracht, en degenen die daar niet op reageren zullen zowel zonder excuus als zonder hoop zijn. In ieder tijdperk heeft God Zijn Woord gegeven aan de mensen van de wereld. Degenen die het horen en gehoorzamen zijn als de wijze man die zijn huis op de rots bouwde, en toen de stormen kwamen bleef het huis stevig staan. Degenen die het Woord horen en negeren zijn als de dwaze man die zijn huis op zand bouwde, en toen de stormen kwamen was het resultaat rampzalig.

Vragenblad bij les 6.

- 01)-Welke dag volgt op de huidige tijdperk van de Gemeente, Op.6:17?
 - 02)-Waar zijn wij, als leden van het Lichaam, van verlost, 1Thess.1:10?
 - 03)-Van welk volk zijn de 144000 verzegelden, Op.7:4.....Wie zullen door hun getuigenis worden gered, Op.7:9?.....
 - 04)-Welk evangelie zal dan worden gepredikt, Matth.24:14?
 - 05)-Wat zal velen van hen, die gedurende de Verdrukking worden gered, overkomen, Op20:4?
 - 06)-Volgens dat zelfde vers: Wat lijkt de onvergeeflijke zonde te zijn in die dagen?
- Opmerking: De brieven van Johannes, evenals die van Hebreëen, Petrus, Jacobus en Judas beschouwen hoofdzakelijk de gelovigen in de eindtijd. 1Joh.5:16 spreekt van “een zonde tot de dood” en dat kan verwijzen naar degenen die het beest en zijn beeld aanbidden, en die zijn teken nemen op hun voorhoofd of hand. Het weigeren van deel te nemen aan de afgodische aanbidding in die dagen betekent lichamelijke dood, maar door er wel aan deel te nemen betekent geestelijke dood.
- 07)-Geeft de Schrift aan dat iemand die, in onze tijd, de waarheid hoort en verwerpt, gered kan worden in de Verdrukking? Lees zorgvuldig 2Thess.2:10-11.
 - 08)-Naast het getuigenis van de 144000 zal God twee speciale getuigen hebben. Lees Op.11:3-6 en vul in: Ze vernietigen hun vijanden met.....Ze houden.....tegen. Ze veranderen de wateren in.....Ze slaan de aarde met.....
 - 09)-Wie veroorzaakte het vuur om zijn vijanden te vernietigen, 2Kon.1:10, 12?.....Wie hield de regen drie en een half jaar tegen, Jac.5:17?.....Wie veranderde de wateren in bloed, Ex.7:19?.....Wie sloeg de aarde met vele plagen, Ex.9:13-15?.....Wie verschenen met de Heer op de berg, Matth.17:3?.....In het licht van uw antwoorden op deze vragen: Wie zullen de twee getuigen zeer waarschijnlijk zijn?.....
 - 10)-Wanneer Christus komt in Zijn heerlijkheid, wie zal Hij dan oordelen, Matth.25:32?

11)-Wat is de beloning van de schapen, Matth.25:34?

12)-Welk volk zal in het bijzonder worden gered om de zegeningen van het koninkrijk binnen te gaan, Rom.11:25; Jer.23:6?.....Wie zal door Israël gezegend worden, Jes.60:3?.....Wat zal de houding zijn van de Heidenen naar de Joden, Zach.8:23?.....

13)-Wat zal de toestand van de aarde zijn in die dagen, Hab.2:14?

14)-Zal de wereld bekeerd worden door toedoen van de Gemeente?

SECTIE - 3

HET KONINKRIJK.

Les – 7

De hoop van Israël aangaande het Koninkrijk.

In de voorgaande lessen hebben we de verschillende boodschappers van God beschouwd die Hij heeft gebruikt en de verschillende boodschappen die ze verkondigden. We hebben de belangrijkheid aangegeven van het onderscheiden aan wie deze boodschappen zijn geadresseerd opdat we niet handelen naar orders die niet voor ons maar voor anderen zijn. De twee voornaamste programma's in de Schrift die onderscheiden moeten worden hebben te maken met;

1)-Israël en de wet en de hoop op het aardse koninkrijk.

2)-De Gemeente met zijn genade programma en zijn hemelse hoop.

Velen spreken over het koninkrijk en bidden voor het komende koninkrijk maar hebben tamelijk vage ideeën wat het is waarover ze praten. Als we spreken over het koninkrijk verwijzen we naar het geprofeteerde, duizendjarige, Messiaans koninkrijk dat op aarde gevestigd zal worden. Dat is de hoop van Israël en de volken; het is niet de hoop van de Gemeente, want de hoop van de leden van het Lichaam van Christus gaat veruit boven deze aardse sfeer en heeft te doen met een rijk ver boven alles, de hemelse gewesten. Het woord "hemels" komt vaak voor in de Schrift en verwijst naar hetgeen hemels van karakter is, maar dat is niet het geval in de brief aan de Efeziërs waar we vijf keer, en alleen daar, de uitdrukking vinden: "in de hemel". Deze uitdrukking verwijst naar een plaats, een plaats waar wij onze genegenheid op richten, en:

"Kol.3:1:waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods.

En de plaats waarmee wij verbonden zijn en waar we onze zegeningen genieten. Alhoewel onze hoop niet aards maar hemels is verheugen we ons in de zekerheid van het komende koninkrijk; wanneer de aarde zijn rust zal hebben, en het beste van alles is wanneer onze gezegende Heere Jezus Zijn rechtmatige plaats zal hebben op de troon als Almachtige en Soevereine Koning en elke knie zich voor Hem zal buigen.

Gedurende de eerste vier of vijf honderd jaren na de uittocht uit Egypte had het volk Israël geen koning. Het was de wil van God dat het een theocratie zou zijn, geregeerd door Hem en

geleid door degenen die goddelijk geïnstrueerd en bekrachtigd waren. Echter, in de dagen van Samuel drong het volk er op aan dat ze een koning wilden hebben, ze wilden zijn zoals de volken rondom hen waarbij ze vergaten dat hun heerlijkheid er uit bestond dat ze verschilden van de anderen. Hun geloof was zo klein dat ze niet konden vertrouwen in een onzichtbare God maar een leider wilden hebben die ze konden zien evenals er vandaag de dag vele christenen zijn die geestelijk zo zwak zijn dat ze veel religieuze attributen moeten hebben om naar op te zien. Israël was gewaarschuwd over de behandeling die ze zouden ontvangen van een koning, maar ze hielden voet bij stuk en God stond toe dat ze hun zin kregen. Hun keuze was Saulus en wij hebben het verslag van zijn falen. Het was toen dat God David verhief en hem op de troon zette. David is één van de ware grote karakters van het Oude Testament, en één van de meest geliefde, een man naar Gods eigen hart.

In het zevende hoofdstuk van 2 Samuel lezen we van het verlangen van David om een huis voor God te bouwen, Maar hem werd verteld om dat aan zijn zoon over te laten, en in plaats daarvan zou God een huis voor David bouwen. In 2Sam.7:16 zegt God:

“2Sam.7:16: Doch uw huis zal bestendig zijn, en uw koninkrijk tot in eeuwigheid, voor uw aangezicht; uw stoel zal vast zijn tot in eeuwigheid.

Hier hebben we de belofte van een eeuwigdurend koninkrijk, en het huis van David en de troon van David zal bestendig zijn tot in eeuwigheid. Christus, als Zoon van David, zal heersen in het theocratische koninkrijk op aarde, maar er zijn vele plaatsen in de Schrift die zeggen dat David zelf zal delen in dat heersen. We citeren enige van deze plaatsen in de Schrift;

“Jer.30:9: Maar zij zullen dienen den HEERE, hun God, en hun koning David, dien Ik hun verwekken zal.

Ez.34:23-24: 23 En Ik zal een enigen Herder over hen verwekken, en Hij zal hen weiden, namelijk Mijn knecht David; die zal ze weiden, en Die zal hun tot een Herder zijn. 24 En Ik, de HEERE, zal hun tot een God zijn; en Mijn knecht David zal Vorst zijn in het midden van hen, Ik, de HEERE, heb het gesproken.

“Ez.37:24-25: 24 En Mijn Knecht David zal Koning over hen zijn; en zij zullen allen te zamen een Herder hebben; en zij zullen in Mijn rechten wandelen, en Mijn inzettingen bewaren en die doen. 25 En zij zullen wonen in het land, dat Ik Mijn knecht Jakob gegeven heb, waarin uw vaders gewoond hebben; ja, daarin zullen zij wonen, zij en hun kinderen, en hun kindskinderen tot in eeuwigheid, en Mijn Knecht David zal hunlieder Vorst zijn tot in eeuwigheid.

Velen passen deze woorden toe op Christus, maar terwijl Christus de zoon van David wordt genoemd, of zaad van David, of de wortel Davids, nimmer wordt Christus David genoemd. Newell heeft geschreven: “We moeten deze situatie niet verwarren in onze gedachten. We moeten de duidelijke woorden van God geloven. David is niet de zoon van David. Christus, als zoon van David, zal Koning zijn; en David, Zijn vader naar het vlees, zal, gedurende het millennium, vorst zijn”. Pentecost schrijft: Het is besloten dat in de regering, in het millennium, David zal worden benoemd als regent over Palestina en over dat land zal heersen als vorst, dienende onder de autoriteit van Jezus Christus, de Koning.

Niet alleen door het profetische woord maar ook op andere manieren worden we op de feiten gewezen in de Schrift dat er een koninkrijk wordt gevestigd op aarde. In de apostolische prediking werd er naar verwezen als het koninkrijk der hemelen, de regels van de hemel opgelegd op de aarde. In de droom van Nebucadnezar zag hij een groot beeld en een steen, uitgehouwen zonder handen, die het beeld, met al zijn samenstellende delen, sloeg en reduceerde het tot stof wat door de wind werd weggeblazen. Daarna werd die steen een grote berg die de gehele aarde vulde (Daniël 2:31-35). Bij Zijn eerste komst kwam Christus als een struikelblok en Israël struikelde over dat struikelblok en is gevallen. Bij Zijn tweede komst komt Hij als de slaande steen en brengt een einde aan de tijden der Heidenen en richt Zijn heerschappij over de volken op. We lezen:

“Daniël 2:44-45: 44 Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels een Koninkrijk verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat Koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden; het zal al die koninkrijken vermalen, en te niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan. 45 Daarom hebt gij gezien, dat uit den berg een steen zonder handen afgehouden is geworden, die het ijzer, koper, leem, zilver en goud vermaalde; de grote God heeft den koning bekend gemaakt, wat hierna geschieden zal; de droom nu is gewis, en zijn uitlegging is zeker.

Dit koninkrijk der hemelen zal zowel letterlijk als materieel zijn als ieder ander door menselijke monarchen bestuurd volk, maar het zal een geestelijke kant hebben want het zal gekarakteriseerd worden door rechtvaardigheid, recht en vrede. Verder staat er in Daniël geschreven:

“Daniël 7:13-14: 13 Verder zag ik in de nachtgezichten, en ziet, er kwam Een met de wolken des hemels, als eens mensen zoon, en Hij kwam tot den Oude van dagen, en zij deden Hem voor Denzelven naderen. 14 En Hem werd gegeven heerschappij, en eer, en het Koninkrijk, dat Hem alle volken, natien en tongen eren zouden; Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet vergaan zal, en Zijn Koninkrijk zal niet verdorven worden.

Hier staat Christus voor de Almachtige God en wordt ingehuldigd in dat koninkrijk dat nimmer voorbij zal gaan. Door het gehele Oude Testament, in verhaal, type en profetie, komt er iemand, en die Iemand is de Koning Zelf, Hij komt om zijn koninkrijk van vrede en gerechtigheid op te richten.

Als we de evangelieën lezen kunnen we niet aan de conclusie ontkomen dat de Heere Jezus Christus niet alleen naar de aarde is gekomen als Verlosser maar ook als Koning. De engel Gabriël, die gezonden werd naar de maagd Maria, vertelde haar dat ze een kind zou baren, verwekt door de Heilige Geest, dat Zijn naam Jezus zou zijn, en dat de Heere God hem de troon van Zijn vader David zou geven, en dat Hij voor eeuwig zou heersen over het huis van Jakob en er geen einde aan Zijn koninkrijk zou komen (Lukas 1:26-33).

“Joh. 1:49:Rabbi! Gij zijt de Zone Gods, Gij zijt de Koning Israels.

De Heer corrigeerde hem niet, en de dag komt wanneer het gehele volk een gelijke belijdenis zal doen en bevestigen dat Hij hun God en Koning is. Droevig genoeg was het volk bij Zijn eerste komst niet als Nathanael en wilden ze Hem niet ontvangen. Toen Pilatus Jezus voor hen bracht en zei: “Zie uw Koning”, wat was toen hun reactie?

“Joh.19:15: Maar zij riepen: Neem weg, neem weg, kruis Hem! Pilatus zeide tot hen: Zal ik uw Koning kruisigen? De overpriesters antwoordden: Wij hebben geen koning, dan den keizer.

Zijn dood volgde maar God wekte Hem op uit de doden door de banden des doods te verbreken. Het lijden van Christus was nu volbracht en volgens het profetische Woord was Hij gereed om gekroond te worden en in te gaan in Zijn heerlijkheid. Het koninkrijk dat vooraf gaande aan het kruis was verkondigd kon nu definitief worden aangeboden. De discipelen vroegen de opgestane Heer:

“Hand.1:6:Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israel het Koninkrijk wederoprichten?”

De Heer gaf niet een direct antwoord op hun vraag omdat de wederoprichting afhankelijk zou zijn van de reactie van Israël op het hernieuwde aanbod van het koninkrijk. Dat er een nieuw aanbod was is zondermeer zonder twijfel. In zijn allereerste boodschap, op de Pinksterdag, zei de apostel Petrus dat Christus uit de doden was opgestaan om te zitten op de troon van David en hij riep het volk op om zich te bekeren. Sommigen bekeerden zich, ongeveer drieduizend, maar de meerderheid van het volk, met hun leiders, bekeerden zich niet. In het derde hoofdstuk van Handelingen zegt Petrus dat op voorwaarde van hun bekering hun zonden zouden worden vergeven en Christus terug zou komen om de tijden der verkwikking te brengen, het geprofeteerde koninkrijk met de begeleidende zegeningen. Dit is het verhaal van het boek Handelingen, een continue afwijzing van de kant van Israël totdat ze uiteindelijk werden afgewezen en voor een tijd aan de kant werden gezet.

De huidige bedeling was in andere eeuwen verborgen voor de zonen van de mensen. Het was verborgen in de gedachten en het hart van God totdat Hij het openbaarde aan en door de Apostel Paulus. Gedurende deze bedeling is Israël uit beeld, het koninkrijk opgeschort en God roept een gezelschap van gelovigen, zondaren gered uit genade, die de Gemeente vormen, het Lichaam van Christus. Paulus was het eerste lid van deze Gemeente, gevolgd door een grote schare tot de dag van vandaag. Degenen die gered zijn vóór Paulus, onder het evangelie van het koninkrijk, werden geen leden van de Gemeente van deze bedeling. Degenen die gered werden met Pinksteren en daarna, en ook de apostelen der besnijdenis zelf, waren allen heiligen van het koninkrijk die hun hoop op het koninkrijk hebben gevestigd, en die hoop zal gerealiseerd worden in het koninkrijk wanneer deze twaalf apostelen zullen zitten op twaalf tronen, oordelende de twaalf stammen van Israël. Verder zijn de geschriften van deze heiligen van het koninkrijk (Jacobus, Johannes, Judas) niet rechtstreeks geadresseerd aan de leden van de Gemeente der verborgenheid, het Lichaam van Christus. Het is in de brieven van Paulus waar we de opdrachten vinden voor de Gemeente. Er kunnen enige parallelle lijnen van waarheid zijn in de algemene brieven maar dat maakt ze niet identiek. Zoals de brieven van Paulus hun plaats hebben en heden ten dage van toepassing zijn op het volk van God, zo hebben de algemene brieven hun plaats en toepassing op het volk van God in de toekomst wanneer God opnieuw zal handelen met Israël en met hun programma van het koninkrijk.

Met het terzijde stellen van Israël werd het programma van het koninkrijk opgeschort en een nieuw programma werd ingeluid, de bedeling der genade Gods. Door een nieuwe apostel, Paulus, werd geopenbaard dat het koninkrijk werd uitgesteld en dat God Zich in genade zou uitstrekken tot allen, waar ze zich ook bevinden, om zondaars te redden uit Zijn genade, door geloof in het verlossingswerk van Zijn Zoon die stierf op Golgotha, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. De hoop van deze geredde zondaren, die leden gemaakt zijn van de Gemeente, het Lichaam van Christus, is niet het aardse

Messiaanse koninkrijk dat op de één of andere dag op aarde zal worden opgericht. Zij zijn een geestelijk koninkrijk binnen gebracht. Paulus schreef:

“Kol.1:12-13: 12 Dankende den Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft, om deel te hebben in de erve der heiligen in het licht; 13 Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde;

Dit geestelijk koninkrijk wordt gekarakteriseerd door rechtvaardigheid, en vrede, en vreugde in de Heilige Geest (Rom.14:17). En onze hoop, als leden van de Gemeente, is niet het komende koninkrijk maar om te worden opgenomen om zo voor altijd bij de Heer te zijn.

De bedeling der genade eindigt met de verwijdering, van de aarde, door de opname van de Gemeente, om samen met alle leden te worden opgenomen om voor altijd bij de Heer te zijn. Dan volgt het laatste hoofdstuk van de dagen van de mensen met het neerdalen van Satan, de verschijning van zijn werktuig, de persoonlijke antichrist van de eindtijd, en de grote verdrukking. Het koninkrijk zal opnieuw in beeld komen, en, ondanks de satanische tegenstand zal er een wereldwijde verkondiging zijn van het evangelie van het koninkrijk. Jezus voorzegde dat in Matth.24:14. Hij zei:

“Matth.24:14:En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen.

Het einde komt met de persoonlijke terugkomst van Koning Jezus als de ruiter op het witte paard, gevolgd door een hemels leger, en vertrappt Hij zijn vijanden onder Zijn voeten. Dan zal worden gehoord:

“Op.11:15:..... en er geschieden grote stemmen in den hemel, zeggende: De koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren en van Zijn Christus, en Hij zal als Koning heersen in alle eeuwigheid.

Hemelse wezens vallen in aanbidding op hun aangezicht, zeggende:

“Op.11:17:Wij danken U, Heere God almachtig, Die is, en Die was, en Die komen zal! dat Gij Uw grote kracht hebt aangenomen, en als Koning hebt geheerst;

Vragenblad bij les 7.

01)-Wat beloofde God aan David, 2Sam.7:16?

02)-In de droom van Nebucadnezar werd de steen die het beeld sloeg, tot een grote berg die de gehele aarde vulde. Wat symboliseerde dat, Dan.2:44-45.

03)-Lees Dan.7:13-14 en beantwoord de volgende drie vragen:

- a)-Wie is degene gelijk de Zoon des Mensen?
- b)-Wie is de Oude van Dagen?
- c)-Wat werd aan de Zoon des mensen gegeven?

04)-Lees Lukas 1:32-33 en maak deze zin compleet: De Heer zal de.....van Zijn vader.....en Hij zal.....over het huis Jacobs....., aan Zijn.....zal geen einde zijn.

- 05)-Met welke tweevoudige titel verwees Nathanael naar Jezus, Joh.1:49?.....en.....wees Jezus één der titels af?
- 06)-Jezus en Zijn discipelen predikten het koninkrijk, Matth.9:35; 10:7. Kruis de nu volgende bewering aan die niet waar is:
 a)-Het koninkrijk dat werd gepredikt was een koninkrijk in de hemel waar we heengaan als we sterven.
 b)-Het koninkrijk dat werd gepredikt was een koninkrijk welke op aarde zal zijn, geregeerd door hemelse kracht.
- 07)-Wat werd door de discipelen gevraagd na de dood en opstanding van Christus, Hand.1:6?
- 08)-Volgens Petrus had Koning David geprofeteerd dat Christus uit de doden op zou staan om waar te zitten, Hand.2:30?
- 09)-Petrus zei dat, als Israël zich zou bekeren, de tijden der verkwikking zouden komen van het aangezicht des Heeren, Hand.3:19-20, Wat betekende dat?
- 10)-In welk koninkrijk zijn wij, als leden van het Lichaam, Kol.1:13? Is dat een geestelijk koninkrijk?
- 11)-Wat zijn de karakter eigenschappen van dit geestelijk koninkrijk, Rom.14:17?
- 12)-Voordat Christus terug komt om Zijn koninkrijk op te richten zal er een vervalst koninkrijk op aarde zijn. Wie zal deze valse koning zijn, Op.13:1, 2, 7? Van wie krijgt hij zijn autoriteit, Op.13:24 (vergelijk met Op.12:9)?
- 13)-Welke grote gebeurtenis markeert de climax van de Goddelijke geschiedenis, Op.11:15?
- 14)-Lees Zach.14:16-17 en omcirkel het juiste woord: wanneer de volken in het koninkrijk gaan om de Koning te aanbidden, zal de hoofdstad van het koninkrijk zijn:
Londen	Washington	Jeruzalem.
Rome	New York	Moskou.
- 15)-Het koninkrijk zal zijn.....(Micha 4:2).
 Het koninkrijk zal zijn.....(Micha 4:3).
 Het koninkrijk zal zijn.....(Micha 4:4).

SECTIE - 4

De Wet.

Les – 8

De Wet is aan Israël gegeven.

“2Tim.2:15: Benaarstig u, om uzelfven Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

Het eerste woord van 2Timotheüs 2;15 is “benaarstig u”. Dit is het Griekse woord spoudazo en betekent toewijding, beijveren, arbeiden, etc. Waarom moeten we ijverig zijn en ambitieus om het te bereiken? Het antwoord is om er ernstig naar te streven beproefd voor God te staan, en niet een arbeider zijn die nalatig is en schaamtevol bloost. Als we echter de goedkeuring van God willen hebben is het belangrijk dat we weten wat het is dat Hij verlangt en van ons verwacht, en er is slechts één plaats om die kennis eigen te maken en dat is in het Woord der waarheid. We mogen daarom de woorden “benaarstig u” toepassen op de Heilige Schrift. We moeten ijverige studenten zijn van het Woord, verkrijgende een innige kennis er van en er in gehoorzaamheid naar wandelen. Verder vertelt dit vers ons dat we het Woord der waarheid recht moeten snijden. Wat wordt daarmee bedoeld? We moeten bepaalde verdelingen in het Woord onderkennen, genaamd bedelingen, daar vinden we dat de instructies aan het volk door God gegeven in de ene bedeling niet bindend hoeven te zijn voor Zijn volk in een andere bedeling.

Misschien zijn niet allen even bekend met het woord “bedeling” ofschoon het een woord is dat in de Bijbel voorkomt. Een meer algemene uitdrukking zou “regering” kunnen zijn. Allen zijn zich er van bewust dat een verandering van regering er veranderingen kunnen komen in de wetgeving aangaande het besturen van de inwoners. Wat een wet van het land geweest is onder de ene regering is mogelijk niet meer geldig onder een andere regering. Zo is het ook met verschillende bedelingen in het Woord. De wetten die heersen over het volk van God in de ene bedeling kunnen bijvoorbeeld niet meer bindend zijn voor Zijn volk in een andere bedeling wanneer een nieuwe reeks regels is gegeven. We moeten niet veronderstellen dat, waar we de Bijbel ook openen om te lezen, dat de Heer rechtstreeks tot ons spreekt. We moeten in overweging nemen: de tijd, of de bedeling, en degenen aan wie het geschrevene is geadresseerd. Alle Schrift is voor ons geschreven, en lonend, maar niet alle Schrift is direct aan ons geadresseerd. Er zijn sommige dingen die alle bedelingen gemeenschappelijk hebben, terwijl er andere dingen zijn die totaal verschillend zijn. In het recht snijden moeten we de dingen beproeven die verschillen, en twee dingen die zeer zeker enorm van elkaar verschillen zijn wet en genade. Deze les zal gaan over het eerste, namelijk de wet, en we zullen nagaan wat de Schrift daarover heeft te zeggen. Met de wet bedoelen we de wet, voor de kinderen Israëls, die is gegeven aan Mozes op de Sinai. Velen denken alleen aan de tien geboden als de wet wordt genoemd, maar het omvat veel meer, het omvat eveneens de ceremoniële wet met zijn vele regels, rituelen en ceremoniën. De heilige schrijver omschrijft dit programma van de wet wanneer hij zegt:

“Hebr.9:10: Bestaande alleen in spijzen, en dranken, en verscheidene wassingen en rechtvaardigmakingen des vleses, tot op den tijd der verbetering opgelegd.

Paulus verwijst er naar als “het Jodendom”. (Gal.1:13 en 14).

Romeinen 5:13-14 verwijst naar de periode van Adam tot Mozes. Dit omvat de eerste 2500 jaar van de geschiedenis van de mens en gedurende deze tijd was er geen wet. Ongeveer 1490 jaar voor Christus kwam de wet (Rom.5:20) dat was kort na de bevrijding van Israël uit het diensthuis van Egypte. De openingsverzen van Exodus 20 gaan daar over:

“Ex.20:1 en 2: 1 Toen sprak God al deze woorden, zeggende: 2 Ik ben de HEERE uw God, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis, uitgeleid heb.

God spreekt hier tegen het zaad van Abraham, het volk Israël. God heeft nimmer Heidenen uit het land Egypte gebracht en dus spreekt Hij hier niet tegen hen. God geeft hier het volk Israël de geboden, oordelen en inzettingen die zijn gegeven om het volk te besturen aangaande het morele, sociale en religieuze leven.

Zonde was reeds in de wereld voordat de wet zijn intrede deed, maar de wet is niet gegeven om de zonde weg te nemen. Juist het tegenover gestelde.

“Rom.5:20:Maar de wet is bovendien ingekomen, opdat de misdaad te meerder worde;

“Rom.7:13:opdat de zonde boven mate wierd zondigende door het gebod.

Alles wat de wet kon doen was de mens zijn zondige conditie laten zien en zijn onmogelijkheid om door zijn eigen doen de gerechtigheid te bereiken die God vereist.

Rom.3:23: Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods;

De heerlijkheid van God is geopenbaard in een volmaakte wet en in de enige volmaakte Mens die altijd volmaakt de volmaakte wet hield. Als we daar naar kijken dan schieten wij altijd tekort.

“Rom. 3:20: Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde.

Merk op, door de wet is de kennis der zonde. Door Adam kwam de zonde de wereld binnen, door Mozes de kennis van de zonde, en alleen door Christus is er vergeving van zonden. De wet was als een spiegel. Een spiegel openbaart een vies gezicht maar er is een ander schoonmaakmiddel nodig om van die viezigheid af te komen. De wet openbaart de zonde van de mens maar het kostbare bloed van de Heere Jezus Christus is nodig om van de zonde gereinigd te worden.

De wet werd aan Israël gegeven en daarbij inbegrepen was het gehele wetsstelsel met zijn geboden, rituelen, offergaven, het houden van de Sabbath, etc. De Heidenen zijn nimmer onder de wet geweest. De wet was de tuchtmeester (pedagoog) van Israël, of leider van kinderen, tot op Christus.

“Gal.3:24:Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden.

Het is nooit de bedoeling geweest om de wet permanent te laten zijn. Galaten 3:19 zegt dat de wet was bijgesteld en vers 26 zegt dat het nodig was tot op Christus. Voor wat was het bijgesteld? Het was bijgesteld aan de beloften en het verbond gemaakt met Abraham en zijn

zaad, en het was enkel van kracht tot de komst van de Messias. Toen de Messias kwam zou de pedagoog niet langer nodig zijn. Droevig genoeg ontving het volk de Messias niet toen Hij kwam, met als resultaat dat ze nu de lange periode van verwerping ervaren als Lo-Ammi, niet Gods volk. Toen de Heere Jezus hier in het vlees was als Israëls lang verwachte Messias en Koning, was Hij hier als onder de wet. Gal.4:4 zegt:

“Gal.4:4: Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet;

In Lukas 2 hebben we het verhaal van Zijn geboorte en in dat hoofdstuk wordt de wet vijf keer genoemd. Toen Jezus acht dagen oud was werd Hij besneden naar de wet. Veertig dagen na Zijn geboorte werd Hij naar Jeruzalem gebracht om Hem op te dragen aan de Heer, dat was volgens de wet. Hij was de eerstgeboren zoon en daarom was een offer vereist, en ze brachten of een paar tortelduiven of twee jonge duiven. Waarom brachten Zijn ouders dit soort offer? In Leviticus 12:8 lezen we:

“Lev.12:8: Maar indien haar hand niet genoeg voor een lam vindt, zo zal zij twee tortelduiven, of twee jonge duiven nemen:.....”.

En omdat ze de laatst genoemden brachten is het duidelijk dat ze arm waren, en daaruit blijkt dat de Magiërs hen nog niet hadden bezocht om hun gaven te brengen van goud, wierook en mirre. Later, toen Jezus op het punt stond om Zijn publieke bediening te beginnen kwam Hij, als gehoorzaam aan de wet, om in de Jordaan te worden gedoopt. Toen Johannes hiertegen protesteerde antwoorde Jezus:

“Matth.3:15:.....Laat nu af; want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen.....”.

Hij was zorgvuldig om aan de rechtvaardige eisen van de wet te voldoen. We vernemen uit Lukas 4:16 dat het Zijn gewoonte was om te aanbidden in de synagoge op de dag van de Sabbath zoals beschreven door de wet van Mozes. Degenen die onder de wet waren moesten gehoorzaam zijn aan hun religieuze leiders en Jezus herinnerde Zijn luisteraars daar aan.

“Matth.23:1-3: 1 Toen sprak Jezus tot de scharen en tot Zijn discipelen, 2 Zeggende: De Schriftgeleerden en de Farizeen zijn gezeten op den stoel van Mozes; 3 Daarom, al wat zij u zeggen, dat gij houden zult, houdt dat en doet het; maar doet niet naar hun werken; want zij zeggen het, en doen het niet.

In het verwijzen naar de stoel van Mozes is het woord voor stoel kathedra, een stoel of troon van autoriteit. Het is waar dat Jezus hier onder de wet was, maar wij zijn niet onder de wet (Rom. 6:14) en volgen Hem niet in deze dingen. Zij waren in die tijd onder het bestuur van de wet en wij zijn dat niet.

De fout die velen maken is te veronderstellen dat de dood en opstanding van Christus en het neerdalen van de Heilige Geest een eind heeft gemaakt aan de bedeling der wet en dat de bedeling der genade toen is begonnen.. Dat is zeker niet het geval. De bedeling der genade, voor ons als Heidenen, is niet begonnen met Petrus op een Joodse feestdag waar hij predikte tot Joodse toehoorders en de sleutels gebruikte om de deur te openen naar de zegeningen van het koninkrijk. In zijn begroeting, in Hand.1:1, zegt Lukas:

“Hand.1:1:Het eerste boek heb ik gemaakt, o Theofilus, van al hetgeen Jezus begonnen heeft beide te doen en te leren;

Wat Jezus begon in de evangelieën zette Hij voort, op zijn minst voor een bepaalde tijd, in het boek Handelingen. Het regime van de wet bleef voortbestaan. Vele jaren na Pinksteren bezocht de apostel Paulus Jeruzalem en de oudsten zeiden tot hem:

“Hand.21:20:Gij ziet, broeder, hoevele duizenden van Joden er zijn, die geloven; en zij zijn allen ijveraars van de wet.

De meeste van deze Joden waren misschien tussen de duizenden bekeerden op de Pinksterdag en later door de bediening van Petrus en de Twaalven. Ze waren ijveraars voor de wet, ze volgden Mozes, maar ze waren gelovigen. Zij geloofden dat Jezus van Nazareth, die stierf aan het kruis en was opgestaan uit de doden, hun rechtmatige Koning was. Zij werden gered onder het evangelie van de besnedenen en hadden hun hoop gevestigd op het koninkrijk en daar bleven ze bij. In de tussentijd was Paulus gezonden met het evangelie der onbesnedenen naar de Heidenen en dit tweevoudig programma ging door in de rest van het boek Handelingen, de periode van overgang, het evangelie der besneden verdwijnt geleidelijk en het evangelie der onbesnedenen breidt zich uit.

Het is belangrijk onderscheid te maken tussen hetgeen werd gedaan **op** het kruis en hetgeen gedaan is **door** het kruis. Bepaalde dingen werden **op** het kruis gedaan; dingen die eens en voor altijd gedaan zijn en die nimmer herhaald behoeven te worden. Andere dingen werden gedaan **door**, of als resultaat van, het kruis, en sommige van die dingen werden eerst veel later bekend gemaakt. Met de Apostel Paulus stelde de Heer een nieuw programma in werking, het uitroepen van de Gemeente, zondaren gered uit genade, in Christus gedoopt en tot leden gemaakt van Zijn Lichaam. Door Paulus openbaarde de Heer enige geweldige dingen, door Zijn dood aan het kruis voor ons verwezenlijkt. Eén van deze dingen is dat we met Christus aan het kruis zijn gestorven, niet alleen voor de zonde en de wereld, maar eveneens zijn we voor de wet gestorven.

“Rom.7:4: Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden.

Als resultaat hier van zijn we niet langer onder de wet, maar onder de genade.

“Rom.6:14: Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.

Door Zijn dood aan het kruis schafte de Heere Jezus Christus de wet af, zoals dat staat in Kol.2:14:

“Kol.2:14: Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelfde aan het kruis genageld hebbende;

Enige verzen verder (vers 17) wordt gezegd dat het handschrift, in inzettingen bestaande, het gehele religieuze systeem, niets meer was dan een schaduw der toekomstige dingen was. Wij hebben de goede dingen, dus laat ons de schaduwen achter ons laten en ons verheugen in de

werkelijkheid, welke is Christus. Hij nam de wet, die tegen ons was en ons tegen was, en heeft het aan Zijn kruis genageld. Laat ons nu niet een breekijzer nemen om de wet los te wrikken van het kruis, maar laat het daar, en laten we beginnen met ons te verheugen in de glorieuze vrijheid van de kinderen van God. De alom bekende Dr. I. M. Haldeman schreef vele jaren geleden: “Als in het verre oosten een hypotheek moest worden geannuleerd dan werd de akte boven de deur van het huis gespijkerd en dan uitgewist, het wordt ongeldig gemaakt zodat iedere voorbijganger geen enkele aanspraak meer kan maken op de bewoner. Zo ging het ook lang geleden op het kruis, waar de Zoon van God, de wet met alle verordeningen van veroordeling, en beperkingen, wegnam en aan Zijn kruis nagelde, ze uitwiste in het bloed dat voldoet aan elke eis van gerechtigheid, en riep:

“Joh.19:30:Het is volbracht”.

De wet is voor iedere christen gekruisigd, en begraven in het graf van Jezus Christus, vanwaar wij met Hem zijn opgestaan in de vrijheid van de Geest en van leven, boven alle verordeningen voor het vlees.

Betekent het feit dat we niet onder de wet zijn dat we wetteloos zijn? Zeker niet. Er functioneert nu een andere wet in onze leden die ons leven en gedrag bestuurt. Het is de wet van de Geest van leven in Christus Jezus. We lezen hiervan in Rom.8:2-4.

“Rom.8:2-4: 2 Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des dood. 3 Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees. 4 Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.

Er was iets wat de wet niet kon doen, niet dat er iets niet goed was met de wet, maar het probleem lag bij ons vanwege de zwakheid van het vlees. Wat de wet niet kon doen was ons in staat te stellen om of redding of heiliging te verkrijgen. Deze nieuwe wet nu, de wet van de Geest van leven in Christus Jezus, werkt in onze leden, verlevendigt ons en stelt ons in staat te leven volgens de geopenbaarde wil en Woord van God. Velen worstelen met de wet en pogen het leven als christen te leven terwijl ze geen leven hebben om te leven. Wanneer iemand waarlijk is gered door de genade van God, door geloof in het verlossingswerk van de Heere Jezus Christus, komen we in het bezit van een nieuw leven, het leven van Christus Zelf. Dan mogen we zeggen:

“Fil.1:21: Want het leven is mij Christus,.....”.

En:

“Gal.2:20:..... en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij;.....”.

De wet van de Geest des levens in Christus Jezus, is een gezegende wet door wie wij worden bestuurd. De brieven van Paulus laten ons onze hoge en heilige positie zien, en ze delen ons mede dat onze conditie in overeenstemming moet zijn met onze positie. De aan ons gerichte aansporingen moeten evenveel worden gehoorzaamd als de donderslagen van Sinai gehoorzaamd moesten worden door Israël, maar, in tegenstelling tot hen, zijn wij in staat gesteld om te gehoorzamen.

Volgend op de periode van de Gemeente zal er op aarde een tijd komen van benauwdheid zoals dat nog nimmer tevoren heeft plaats gevonden. Dat is de 70 tigde jaarweek van de grote profetie van Daniël, de laatste helft daarvan is de Grote Verdrukking. De valse Christus zal er dan zijn. Naar hem wordt verwezen in 2Thess.2:8:

“2Thess.2:8: En alsdan zal de ongerechtige geopenbaard worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijnsmonds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst;

Dit is de persoonlijke antichrist van de eindtijd, die hier “de ongerechte” wordt genoemd of ook wel “de wetteloze”. Het zal een tijd zijn die gekarakteriseerd wordt door wetteloosheid, maar het zal hoofdzakelijk een opstand zijn tegen de wetten van de God van de hemel. Het zal een nietig man zijn die zijn vuist schud tegen de hemel, zeggende: “Ik doe het op mijn manier”. Zoals de zwarte wolken een storm voorspellen, zo is de wetteloosheid een voorspelling van de verschrikkelijke eindtijd. Overal is er een toename van opstand tegen alle bestuur en autoriteit, een weigering om bestuurd te worden door wetten of waarden, men doet gewoon waar men zin in heeft. Het resultaat daarvan is anarchie in de straat, het huis, scholen, en de werkplek. Helaas heeft deze geest ook zijn intrede gedaan in onze gemeenten, leden die onwillig zijn om de geest van onze God en Bestuurder te accepteren. Het is nodig dat christenen alert zijn tegen de toenemende geest van de voortgaande wetteloosheid, dit alles is het gevolg van opstand tegen God en het onwillig zijn om zich aan Hem en Zijn wetten te onderwerpen.

Er is gezegd dat het het donkerst is even voor de dage-raad. De Grote Verdrukking zal zeker de donkerste periode zijn in de geschiedenis van de mens maar de terugkeer van Hem, die de het Licht en de Morgenster is zal de dage-raad aankondigen van een nieuwe dag. Christus komt terug om degenen die Zijn wetten hebben getrotseerd te verbannen, en Zijn duizendjarig koninkrijk op te richten. De Israëlieten die in die dagen het duizendjarig rijk binnengaan zullen de wet van God in hun harten hebben.

“Jer.31:33: Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israel maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

Degenen die worden geboren na het begin van het duizendjarig rijk zullen geboren zondaren zijn, evenals vandaag de dag, en ze zullen opnieuw geboren moeten worden, zondigen zal dus mogelijk zijn en er zal terstond mee gehandeld worden. Het duizendjarig rijk is niet de gouden eeuw; dat zal daarna komen in de eeuwige toestand met de nieuwe hemelen en een nieuwe aarde. Het duizendjarig rijk is de ijzeren eeuw. De Heer zal Koning zijn en regeren met een ijzeren staf. De aarde zal zijn Goddelijke Dictator krijgen en wetteloosheid zal niet worden getolereerd. De mens die Satan zijn leugens gelooft heeft te maken met twee misvattingen:

- 1)-Dat hij zichzelf kan redden. en:
- 2)-Dat hij zichzelf kan besturen.

Dank God dat de ware Bestuurder komt en Hij zal een grote gemeenschap bijeen brengen wanneer rechtvaardigheid zal heersen.

“Psalm 67:3-4: 3 De volken zullen U, o God! loven; de volken, altemaal, zullen U loven. 4 De natien zullen zich verblijden en juichen, omdat Gij de volken zult richten in rechtmatigheid; en de natien op de aarde die zult Gij leiden. Sela.

Vragenblad bij les 8.

- 01)-Welke twee dingen moeten we, volgens 2Tim.2:15, doen met het Woord der Waarheid?
- 02)-Waarom is het nodig om de waarheid van de bedelingen te begrijpen?
- 03)-Lees 1Kor.10:11 en Rom.3:19 en maak de volgende zin compleet: De gehele Bijbel is geschreven.....ons, maar niet alles wat in Bijbel staat is geschreven.....ons.
- 04)-In Rom.5:14 is er een indeling van de tijd aangewezen als zijnde van.....tot.....Dat was een periode van ongeveer.....jaar. Gedurende deze tijd was er....., Rom.5:13.
- 05)-Ongeveer.....voor Christus kwam....., Rom.5:20.
- 06)-Zie naar Rom.3:19,20; 5:20; 7:13; Gal.3:19 en vul in: de wet is bijgevoegd om der.....De wet werd gegeven opdat alle mond.....en de gehele wereld voor God.....zij. De wet is bovendien ingekomen opdat.....Door de wet is de kennis.....En waar de zonde meerder is geworden daar is de.....overvloediger geweest.
- 07)-Lees Ex.19:3. God leidde geen Heidenen uit Egypte, vandaar deze belangrijke vraag: Aan wie heeft God de wet gegeven?
- 08)-Wat was de wet, en voor hoelang? Gal.3:24.
- 09)-In Gal.3:19 lezen we dat de wet daarbij was gesteld. Waarbij was het gesteld? Was deze toevoeging permanent of tijdelijk? Hoe weet je dat?
- 10)-Lees Gal.4:4; Luk.2:21-24; 4:16; Matth.3:15; 5:17; 7:12. Waarom werd Christus besneden, gedoopt, etc.?
- 11)-Wat zei Christus dat de discipelen moesten doen? Matth.23:1-3?
- 12)-Toen Christus stierf werd Hij het einde der wet, maar werd dat feit direct bekend gemaakt? Bijna dertig jaar later waren er nog steeds duizenden gelovige Joden die ijverden voor de wet, Hand.21:20. Waren zij dan buiten de wil van God?
- 13)-Als vandaag de dag een lid van het Lichaam van Christus ijverig zou zijn voor de wet, zou deze dan buiten de wil van God zijn
- 14)- De gelovige is vandaag de dag.....voor de wet, Rom.7:4. Wij zijn.....onder de wet, maar onder de....., Rom.6:14. Voorzover het ons betreft, wat deed Christus voor ons op Golgotha? Kol.2:14.
- 15)-Wat zal het grote kenmerk zijn van de laatste dagen, en wat zien we alreeds werken? Hoe wordt de antichrist genoemd? Zie 2Thess.2:7-8.
- 16)-Waar gaat Jehova in de toekomst Zijn wet in schrijven? Jer.31:33.

SECTIE - 5

Het volk Israël.

Les – 9

Israëls verleden.

In de voorgaande lessen is er veel gezegd over het verbondsvolk van God, het volk Israël, en sommigen zouden nu kunnen denken dat het overbodig is om er meer over te zeggen. Het is heel belangrijk dat, als iemand het Woord goed wil begrijpen, men grondig vertrouwd moet zijn met de geschiedenis van Israël, en van het handelen van God met hen en Zijn doel met hen. Het is alleen dan dat wij kunnen onderscheiden waar wij in het plaatje passen en in harmonie kunnen werken met het programma van God voor de leden van de Gemeente in deze bedeling der genade. Het grootste deel van de Heilige Schrift is opgedragen aan Israël en in de volgende twee lessen zullen we in het kort ingaan op het verleden van Israël, de huidige tijd, en het plan van God voor hun toekomst.

Gedurende de eerste tweeduizend jaar van de menselijke geschiedenis was er niet zoiets als volken. We lezen:

“Gen.11:1: En de ganse aarde was van enerlei spraak en enerlei woorden.

Gedurende die tijd was de goddeloosheid van de mensen zo groot geworden dat God de zondvloed zond, alle vlees vernietigende, en begon het menselijk ras opnieuw met de acht zielen die gered waren in de ark. Maar ook na de zondvloed herhaalde de geschiedenis, van zonde en het zich afkeren van God, zich. Rom.1:21-25 beschrijft die tijd en geeft aan dat, ondanks dat de mensen voldoende geestelijk licht hadden om hen te leiden, ze zich van de waarheid afkeerden van de ene ware Schepper God, maakten zich beelden en werden afgodendienaars. Dit bracht het oordeel over hen bij hun afgodische toren van Babel, alwaar God hun taal verwarde en ze verspreidde over de aarde. Dat was het begin van de gescheiden volken. Het was God die besloot om een nieuw volk ten tonele te brengen. Hij riep Abram uit Ur der Chaldeeën en beloofde hem om uit zijn zaad een groot volk te maken, en door dat volk, Israël, de verstrooide volken weer tot Zich te brengen.

Het Oude Testament is de geschiedenis van het volk Israël. Ze waren een volk dat ten zeerste werd begunstigd door God. Hij stelde hen voor als Zijn wijngaard die Hij had geplant, en Hij kon zeggen:

“Jes.5:4: Wat is er meer te doen aan Mijn wijngaard, hetwelk Ik aan hem niet gedaan heb?.....”

Hij bracht ze uit Egypte, voerde hen veilig door de zee, en vernietigde de vijand die hen achtervolgde. Hij leidde hen door de woestijn, voorzag hen van hetgeen ze nodig hadden, en bracht ze in het land der belofte, deed hen triomferen over volken groter en machtiger dan zijzelf. En als beste van alles gaf Hij hen Zijn Woord, en maakte hen bewaarders van de waarheid. Deze vraag wordt gesteld in Rom.3:1:

“Rom.3:1: :1 Welk is dan het voordeel van den Jood?”

En het antwoord daarop is:

“Rom.3:2 Vele in alle manier; want dit is wel het eerste, dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd.

En tevens stuurde de Heer op continue basis Zijn woordvoerders naar hen. Hij zeide:

“Jer.7:25: Van dien dag af, dat uw vaders uit Egypteland zijn uitgegaan, tot op dezen dag, zo heb Ik tot u gezonden al Mijn knechten, de profeten, dagelijks vroeg op zijnde en zendende.

Wat was de reactie van het volk op al de Goddelijke gunsten, en hun reactie op Zijn boodschap door de profeten? Het wordt ons ronduit verteld:

“2Kron.36:15-16: 15 En de HEERE, de God hunner vaders, zond tot hen, door de hand Zijner boden, vroeg op zijnde, om die te zenden; want Hij verschoonde Zijn volk en Zijn woning. 16 Maar zij spotten met de boden Gods, en verachtten Zijn woorden; zij verleidden zichzelf tegen Zijn profeten; totdat de grimmigheid des HEEREN tegen Zijn volk opging, dat er geen helen aan was.

Ondanks de zorg en bezorgdheid van God, en iedere inspanning om ze bij Hemzelf terug te brengen, wende het volk zich af en hun positie werd ongeneeslijk; er was geen herstel. Ongeveer 700 jaar voor Christus werd Israël (de stammen van het noorden) weggevoerd naar Assyrië en tot op deze dag wordt naar hen verwezen als de verloren stammen. Enige tijd later werd Juda (en Benjamin) weggevoerd naar Babylon. Na zeventig jaar van gevangenschap keerde een overblijfsel, onder Ezra en Nehemia, terug om de tempel en de stad Jeruzalem te herbouwen. Vier eeuwen later, toen Christus kwam, waren de Joden in het land maar onder het bestuur van de Heidenen.

De periode tussen de twee testamenten wordt naar verwezen als de vierhonderd stille jaren, toen stond Israël niet in de gunst van God en had Hij Zich terug getrokken. Dat was gelijk aan de huidige twee duizend jaar nu Israël opnieuw uit de gunst van God is en de hemelen opnieuw zwijgen. De meerderheid van de Joden in Palestina hadden het, gedurende de vierhonderd jaar, vrij zwaar en deze jaren zijn omschreven alsof ze zich bevonden “tussen hamer en aambeeld”. Zij en het land leden veel als gevolg van de voortdurende oorlogen tussen de naburige volken. Midden in deze periode kreeg Antiochus Epiphanes de controle over het land, hij plunderde Jeruzalem en leidde velen van de inwoners tot slavernij. Hij ontheiligde de tempel door een zeug te offeren op het grote altaar en het oprichten van een altaar voor Jupiter. In dat alles was hij een type van het Beest van de laatste dagen, en de “gruwel der verwoesting” waarover door de Heer wordt gesproken in Matth.24:15. Zijn excessen hadden de opstand van de Makkabeëen tot gevolg en de geschiedenis van Israël, van die tijd, is vol van wreedaardig vechten en vele heroïsche daden.

De stilte van de vier eeuwen werd verbroken door de geboorte van Johannes de Doper, de voorloper van de Messias, en daarna met de geboorte van de Messias Zelf. Het volk Israël had de boodschap van hun profeten veronachtzaamd, maar nu was de Zoon van God tot hen gekomen en wat zal hun reactie zijn op Hem? Het antwoord wordt gegeven in Matth.21:33-39 in de door Jezus uitgesproken gelijkenis betreffende de heer des huizes en de landlieden. De heer des huizes is God, de wijngaard is het volk Israël, en de landlieden zijn de leiders van het volk. De dienstknechten waren de profeten die God van tijd tot tijd tot hen had gezonden, die ze mishandelden en sommigen van hen zelfs vermoorden. Als allerlaatste zond God Zijn eigen geliefde Zoon en zij zeiden:

“Matth.21:38:.....Deze is de erfgenaam, komt, laat ons hem doden, en zijn erfenis aan ons behouden.”

En dat is wat zij deden. In recente tijden heeft men zich ingespannen om de Joden de misdaad van het ombrengen van Christus te vergeven, maar het verslag is duidelijk. Toen Petrus sprak tegen zijn Joodse toehoorders zei hij:

“Hand.3:14-15: 14 Maar gij hebt den Heilige en Rechtvaardige verloochend, en hebt begeerd, dat u een man, die een doodslager was, zou geschonken worden; 15 En den Vorst des levens hebt gij gedood, Welken God opgewekt heeft uit de doden; waarvan wij getuigen zijn.

Later, sprekende tot de Heidenen, zei Petrus:

“Hand.10:39: En wij zijn getuigen van al hetgeen Hij gedaan heeft, beide in het Joodse land en te Jeruzalem; Welken zij gedood hebben, Hem hangende aan het hout.

Stervende beschuldigde Stefanus dat volk van hun zonde en verdorvenheid. Hij zei:

“Hand.7:51-52: 51 Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij wederstaat altijd den Heiligen Geest; gelijk uw vaders, alzo ook gij. 52 Wien van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? En zij hebben gedood degenen, die te voren verkondigd hebben de komst des Rechtvaardigen, van Welken gijlieden nu verraders en moordenaars geworden zijt.

Ondanks hetgeen algemeen wordt geleerd, moeten we niet denken dat Israël, toen ze de Zoon van God hebben verworpen en Hem ter dood hebben gebracht, ze opdat moment ter zijde zijn gezet. Na de opstanding van Christus werd Israël een andere gelegenheid gegeven om zich te bekeren en te erkennen dat Jezus van Nazareth inderdaad de beloofde Messias en Koning was. De Heilige Geest werd gegeven om hun van hun zonde te overtuigen; de zonde van het niet geloven aangaande de Heere Jezus Christus. Een andere gelijkenis van de Heer is de gelijkenis van de vijgeboom in Luk.13:6-9, deze is illustratief voor de tweede kans die aan het volk werd gegeven.

“Luk.13:6-9: 6 En Hij zeide deze gelijkenis: Een zeker man had een vijgeboom, geplant in zijn wijngaard; en hij kwam en zocht vrucht daarop, en vond ze niet. 7 En hij zeide tot den wijngaardenier: Zie, ik kome nu drie jaren, zoekende vrucht op dezen vijgeboom, en vind ze niet; houw hem uit; waartoe beslaat hij ook onnuttelijk de aarde? 8 En hij, antwoordende, zeide tot hem: Heer, laat hem ook nog dit jaar, totdat ik om hem gegraven en mest gelegd zal hebben; 9 En indien hij vrucht zal voortbrengen, laat hem staan; maar indien niet, zo zult gij hem namaals uithouwen.

In deze gelijkenis is God de Eigenaar van de wijngaard, de Heere Jezus Christus is de Bewerker, en Israël is de vijgeboom. De drie jaren waarin de Bewerker heeft gewerkt representeren de drie jaren van de bediening van de Heer in het midden van het volk. Toen de Eigenaar zei dat de onvruchtbare boom moest worden omgehouden was het de Bewerker die het verzoek deed om de onvruchtbare boom nog een kans te geven. Aan Israël werd een extra kans gegeven toen de twaalf apostelen, door de van boven gezonden Heilige Geest, tot hen predikten, en het is interessant om op te merken dat er ongeveer een jaar verlopen is tussen de opstanding van Christus en de steniging van Stefanus. In een eerdere les is gezegd dat, met het martelaarschap van Stefanus, er een eind was gekomen aan Israëls “de gehele dag”, het

begunsten van Israël, door God, was ten einde gekomen. Daar werd **het volk** gerechtelijk schuldig bevonden en de veroordeling uitgesproken, maar de veroordeling werd niet uitgevoerd tot het afsluiten van de overgang, en vervolgens tot de vernietiging van Jeruzalem en de tempel.

Israël werd op vele manieren getest en beproefd maar faalde herhaaldelijk, hiermee bewijzende dat allen van het ras van Adam, zowel Jood als Geiden, schuldig staan voor God. Er is gezegd dat God een verschil heeft gemaakt om te bewijzen dat er geen verschil is. We lezen:

“Rom.3:22-23: :22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid. 23 Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods;

Hieronder volgen een aantal van de wegen waarin Israël is beproefd:

1)-**Ze werden beproefd onder het verbond.**

Dit was het verbond van de wet. Toen God Zijn verbondsrelatie met hen begon antwoordde heel het volk tezamen en zeiden:

“Ex.19:8:..... Al wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen!.....”

Maar deden ze dat ook? Nee, ze deden het niet. De Heer zei:

“Jer.31:32:..... welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE;

Israël faalde onder dat Oude Verbond maar de Heer gaat een nieuw verbond met hen maken, en Hij zegt:

“Jer.31:33: Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israel maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

2)-**Ze werden beproefd onder hun Opdracht.**

Ja, ze hadden een opdracht. De Heer plantte hen in het midden van alle Heidenen en zei:

“Jes.43:10: Gijlieden zijt Mijn getuigen,.....”

Ze moesten de naam van God bekend maken onder de Heidenen, maar vanwege hun falen en zonde staat er geschreven:

“Rom.2:24: Want de Naam van God wordt om uwentwil gelasterd onder de heidenen, gelijk geschreven is.

Jona was kenmerkend voor het volk. Hij kreeg de opdracht om naar de Heidenen te gaan maar weigerde en kwam terecht in de buik van een grote vis. Israël wilde dat ook niet maar nu zijn ze opgeslokt door de volken. De grote vis kon Jona niet verteren en moest hem terug geven.

De volken kunnen de Joden, die in hun midden zijn, niet verteren en op een bepaalde dag zullen de volken gedwongen worden om ze te laten gaan. Jona ontving opnieuw zijn opdracht en deze keer ging hij en de gehele stad bekeerde zich, van de kleinste tot de grootste. Israël zal opnieuw de opdracht krijgen en deze keer zullen ze wel gaan en het resultaat zal een grote wereldwijde terugkeer tot God zijn.

3)-Ze werden beproefd onder de Christus.

De volheid van de tijd was gekomen en de geprofeteerde, langverwachte Messias was in het midden van Zijn volk, maar werd niet herkend. Hij was gekomen om hun van hun vijanden te bevrijden en zij kenden Hem niet. Nog erger dan Hem niet herkennen was dat Hij werd veracht en verworpen en gehaat zonder oorzaak. In Zijn jammerklacht over Jeruzalem en het volk dat Hem had geweigerd zegt Hij:

*“Matth.23:39:Gij zult Mij van nu aan niet zien, totdat gij zeggen zult: **Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren!***

Israël zal dit zeggen in de toekomstige dag van zijn benauwdheid. Ze zullen op Hem zien die zij doorstoken hebben, ze zullen hun zonde erkennen en vergeving en redding vinden in Hem.

4)-Ze werden beproefd door de Overtuiger. (de Heilige Geest).

Na Christus Jezus te hebben verworpen en gedood werd Israël nog een laatste kans gegeven om zich te bekeren en de aangeboden zegeningen te ontvangen. De Heilige Geest kwam met Pinksteren om hun te overtuigen van hun zonde, en de met de Geest vervulde apostelen deden een laatste beroep aan het volk, maar ze lasterden en deden hun best om de boodschappers van God het zwijgen op te leggen. Voor de achter ons liggende tweeduizend jaar zijn ze een volk dat terzijde is gesteld. (Maar niet definitief verworpen!) De dag komt dat God tot hen terug zal komen, want Hij heeft gezegd:

“Ez.36:27-28: 27 En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen. 28 En gij zult wonen in het land, dat Ik uw vaders gegeven heb, en gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn.

De steniging van Stefanus markeert het stoppen van het handelen van God met Israël en van het aanbieden van het koninkrijk. Onmiddellijk daarna wordt Saulus van Tarsen bekeerd, hij was het door de Heer uitverkoren vat om Zijn naam te dragen voor de heidenwereld. In Hand.13 gaan Barnabas en Saulus, met Johannes Markus als hun knecht, beginnen aan hun eerste grote zendingsreis, gebruikt door God om de deur des geloofs te openen voor de Heidenen. Hun eerste stop was op het eiland Cyprus waar ze in contact kwamen met een Jood genaamd Bar-jezus, die verbleef bij de stadhouder van het land, Sergius Paulus, een Heiden. Naar de laatstgenoemde wordt verwezen als zijnde een verstandig man die een zoeker naar de waarheid bleek te zijn, want hij riep de dienaren van de Heer omdat hij verlangde om het Woord van God te horen. De Jood probeerde echter om de stadhouder af te houden van het geloof en om hem tegen te houden van het horen van het Woord der waarheid, ondanks het feit dat zijn naam Bar-jezus was, Jehovah de Redder, was hij in werkelijkheid een kind van de duivel. Paulus (zijn naam is hier veranderd) oefende voor de eerste keer de tekenen van een apostel uit door een oordeel over deze Jood uit te spreken. Hij zei:

“Hand.13:11: En nu zie, de hand des Heeren is tegen u, en gij zult blind zijn, en de zon niet zien voor een tijd. En van stonde aan viel op hem donkerheid en duisternis: en rondom gaande, zocht hij, die hem met de hand mochten leiden.

Deze verblinding van Bar-jezus aan het begin van de bediening van Paulus is typisch voor de blindheid die is uitgesproken over het Joodse volk. In beide gevallen is de blindheid niet van permanente duur. Bar-jezus was blind, hij zou de zon voor een tijd niet zien. Het: “voor een tijd” is het huidige tijdperk want Paulus schreef dat de blindheid van Israël zou duren totdat de volheid der Heidenen ingaat. Dan zullen ze zien op de Zoon van God, dan zien ze Hem boven de horizon verrijzen als de zon der Gerechtigheid om hun pad te verlichten en hen te leiden naar een heldere dag.

Bar-jezus wilde voor zichzelf niet het Woord van God en wilde ook niet dat de Heiden het hoorde en gered zou worden. God heeft dat volk, Israël, verwekt voor dit doel; opdat door hen de Heidenen gered konden worden, maar jammer genoeg pakte het anders uit. Israël had steeds opnieuw zijn rug gekeerd naar het Woord van God, en probeerde te voorkomen dat de Heidenen het hoorden. De apostel Paulus schreef aangaande hen:

“1Thess.2:15-16: 15 Welke ook gedood hebben den Heere Jezus, en hun eigen profeten; en ons hebben vervolgd, en Gode niet behagen, en allen mensen tegen zijn; 16 En verhinderen ons te spreken tot de heidenen, dat zij zalig mochten worden; opdat zij te allen tijd hun zonden vervullen zouden. En de toorn is over hen gekomen tot het einde.

Gelukkig werd de stadhouder gered want we lezen:

“Hand.13:12: Als de stadhouder zag, hetgeen geschied was, toen geloofde hij, verslagen zijnde over de leer des Heeren.

Merk op dat hij niet verbaasd was over het oordeel dat was uitgesproken over de Jood, maar hij was verslagen over de leer des Heeren. Een ieder van ons zou verwonderd en verbaasd moeten zijn aangaande de leer van de Heer; de waarheid dat arme, verloren, hulpeloze, zondaren gered kunnen worden door de genade van God, los van enige menselijke verdienste; dat we de rechtvaardigheid van God krijgen door geloof in de Heere Jezus Christus, die onze zonden in Zijn eigen lichaam heeft gedragen aan het kruis en ze heeft weggedaan door het offer van Zichzelf. Alles wat de God van genade heeft gedaan ten gunste van de gevallen mens is oorzaak voor verwondering. We buigen onze hoofden in aanbidding en roepen om, met alles wat in ons is, Zijn heilige naam te zegenen.

Vragenblad bij les 9.

01)-Aan welke grote zonde was, na de zondvloed, het mensdom schuldig, Rom.1:21-23?

02)-Lees Gen11:1, 9 en maak deze zin compleet: Tot op deze tijd was de ganse aarde van....., en enerlei....., maar God daalde neder in oordeel naar.....en.....hun spraak en.....ze over de ganse aarde. Dit markeerde de scheiding van het mensdom in.....

Opmerking: In Gen.11:4 was er een menselijke eenheid die tegengesteld was aan de wil en het Woord van God, het resultaat daarvan was Goddelijk oordeel. In Hand.2:1 was een

menselijke eenheid die in overeenstemming was met de wil van God, het resulteerde in Goddelijke zegeningen. In Genesis konden ze elkanders taal niet verstaan; in Handelingen konden ze dat wel. In Gen.11:9 is een “verstrooiing over de ganse aarde” maar in Ef.1:10 wordt alles “vergaderd”. Dit vergaderen zal zijn in.....

03)-Toen God de volken had opgegeven, wie riep Hij toen, Gen.12:1? Wat beloofde God om van het zaad van deze man te maken, Gen.12:2? Wie zouden door hem en zijn zaad gezegend worden, Gen.12:3?

04)-Wat was het Joodse volk toevertrouwd, Rom.3:2?

05)-Door wie gaf God een getuigenis aan Israël gedurende hun gehele geschiedenis, Jer.7:25?

06)-Wat was de reactie op dat getuigenis, 2Kron.36:15, 16?

07)-Lees de gelijkenis in Matth.21:33-39 en beantwoord de volgende vragen: Wie was de Heer des huizes? Wie waren de landlieden? Wie was de zoon? Wat deden ze met hem?

08)-In de gelijkenis van Lukas 13:6-9: Werd de vijgeboom onmiddellijk na de drie jaren uitgehouwen, of kreeg de vijgeboom nog een jaar? Wannear was dat jaar dat Israël nog de gelegenheid kreeg?

09)-In Hand.7:52 beschuldigde Stefanus Israël van heten.....van de profeten, en dat ze deen.....waren van Christus. Een derde zonde was het.....van de Heilige Geest, Hand.7:51.

10)-Wat poogde Bar-jesus in Hand.13:8? Wat was het resultaat? Was dat blijvend?

11)-Boven het vermoorden van hun eigen profeten en de Heere Jezus zei Paulus dat ze nog een andere zonde hadden begaan, 1Thess.2:16. Wat was dat? Wat was het resultaat hiervan? Is dat permanent?

12)-Israël werd beproefd onder het **Verbond**, wat deden ze met dat verbond, Jer.31:32?

13)-Israël werd beproefd onder **Christus**, Wat deden ze met Hem, Joh.1:11, 5:38, 40?

14)-Israël werd beproefd onder de **Overtuiger**, wat was hun reactie, Hand.7:51, 13:45, 18:6?

Les - 10

De toekomst van Israël.

Toen de Heere Jezus hier was als een bedienaar van de besnijdenis, en Hij alleen gezonden was tot de verloren schapen van het huis Israëls, waarschuwde Hij hen herhaaldelijk wat het gevolg zou zijn van hun verdorvenheid en ongeloof. Eén zo'n voorval wordt verteld in Matth.8:5-13 toen een Romeinse hoofdman tot Hem kwam namens zijn dienstknecht die ziek was. De Heiden liet zulk een geloof zien in de persoon van Jezus en Zijn kracht dat de Heer zich verwonderde. We lezen:

“Rom.8:10-11:10 Jezus nu, dit horende, heeft Zich verwonderd, en zeide tot degenen, die Hem volgden: Voorwaar zeg Ik u, Ik heb zelfs in Israel zo groot een geloof niet gevonden. 11 Doch Ik zeg u, dat velen zullen komen van oosten en westen en zullen met Abraham, en Izak, en Jakob, aanzitten in het Koninkrijk der hemelen;

De Heidenen die hier worden genoemd zijn geen Heidenen die in de huidige bedeling der genade zijn gered, degenen die in de bedeling der genade worden gered worden leden van het Lichaam van Christus, want de hoop van de leden van het Lichaam van Christus is niet het aanzitten met Abraham, Izak en Jacob in het koninkrijk. Als het evangelie van het koninkrijk opnieuw wordt gepredikt, zoals door de 144000 in de verdrukking, zal een groot aantal Heidenen, uit alle volken, worden gered, en deze zullen inderdaad komen uit het oosten en het westen en zullen met Israël aanzitten in het koninkrijk. Na het noemen van deze Heidenen ging de Heer voort met spreken en voorzegde het oordeel dat over het volk zou komen Hij zei daarvan:

“Matth.8:12: En de kinderen des Koninkrijks zullen uitgeworpen worden in de buitenste duisternis; aldaar zal wening zijn, en knersing der tanden.

Uitgeworpen in de buitenste duisternis is de huidige geestelijke conditie van Israël. Is dat blijvend? Sommigen zullen zeggen dat dat zo is, ondanks het feit dat er vele passages in de Schrift zijn die duidelijk de hervergadering en wederoprichting van Israël aangeven naar een glorieuze toekomst zoals in hun verleden nog nimmer het geval is geweest. De blindheid en de donkerheid is slechts tijdelijk en spoedig zal de roep uitgaan:

“Jes.60:1: Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op.

In Rom.11:1 wordt de vraag gesteld:

“Rom.11:1:Heeft God Zijn volk verstoten?.....”.

En het antwoord wordt gegeven:

“Rom.11:1: Dat zij verre;.....”.

Deze drie woorden zouden dat toch moeten bevestigen. Het is waar, het eens bevoorrechte volk is nu het in de steek gelaten volk. Het is waar, Israël is nu Lo-ammi, niet door God erkend als Zijn volk. Het is waar dat ze zijn verstrooid onder alle volken dezer wereld, en de weinigen die een steunpunt hebben in Palestina zijn omgeven door hun vijanden, terwijl men spreekt van vrede, is er helemaal geen vrede. Maar aan dit alles komt een einde. De val en verbanning van Israël is begonnen met het invoeren van de bedeling der genade. Wanneer deze bedeling wordt beëindigd met de opname van de Gemeente in heerlijkheid, begint God opnieuw te handelen met Israël.

“Jes.11:11: Want het zal geschieden te dien dage, dat de Heere ten anderen male Zijn hand aanleggen zal om weder te verwerven het overblijfsel Zijns volks, hetwelk overgebleven zal zijn.....”.

“Jes.12:1: En te dienzelfden dage zult gij zeggen: Ik dank U, HEERE! dat Gij toornig op mij geweest zijt, maar Uw toorn is afgekeerd, en Gij troost mij.

In het twistgeding met Farao, toen God Zijn volk wilde uitleiden uit het diensthuis, zei Hij:

“Ex.11:7:opdat gijlieden weet, dat de HEERE tussen de Egyptenaren en tussen de Israëlieten een afzondering maakt.

En gedurende de gehele geschiedenis van Israël, in het Oude Testament, heeft God steeds de afscheiding in stand gehouden tussen hen en de andere volken. Als de Heidenen verlangden naar de kennis en zegeningen van God dan moesten ze naar Israël komen en proselieten worden, of Joden door religie. Dat verschil was er nog steeds in het Nieuwe Testament toen Jezus van Nazareth hier was in het midden van Israël. Er was ongetwijfeld een verschil toen de Griekse vrouw kwam pleiten voor haar door demonen bezeten dochter en Jezus haar vertelde:

“Mark.7:27:Laat eerst de kinderen verzadigd worden; want het is niet betamelijk dat men het brood der kinderen neme, en den hondkens voor werpe.

Er was beslist een verschil toen Hij de Samaritaanse vrouw vertelde:

“Joh.4:22: Gijlieden aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten; want de zaligheid is uit de Joden.

En er was nog steeds verschil toen Hij de twaalf apostelen uitzond en hen de instructie gaf:

“Matth.10:5-6:Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen. 6 Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israels.

Dit alles is veranderd toen God de Apostel Paulus riep en de bedeling der genade begon. Gedurende vele jaren was er een verschil geweest tussen Jood en Heiden, maar nu niet meer. Paulus schreef:

“Rom.10:12-13: Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen. 13 Want een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden.

Die grandioze woorden “een iegelijk” sluit iedereen in, en ieder persoon, ongeacht plaats of ras, die zijn zonde en behoefte erkend, heeft slechts de naam van de Heer aan te roepen en Hij zal horen en antwoorden en voldoen aan hun behoefte.

Gedurende de voorbije eeuwen is Israël buiten de gunst van God geweest. Spoedig zal God echter Zijn doel in de huidige bedeling hebben voltooid, de Gemeente zal worden opgenomen in heerlijkheid, en God zal beginnen te werken aan de wederoprichting van Israël tot zijn eerste plaats en superioriteit. Alvorens het volk deze rol aanneemt moet er een periode van voorbereiding zijn. In de passage in Ezechiël 22:17-22 beschuldigd God het volk dat ze schuim zijn geworden en verklaart dat ze in het vuur zullen worden geworpen om ze te smelten.

Een gelijke passage vinden we in Zach.13:9, waar staat:

“Zach.13:9: En Ik zal dat derde deel in het vuur brengen, en Ik zal het louteren, gelijk men zilver loutert, en Ik zal het beproeven, gelijk men goud beproeft; het zal Mijn Naam aanroepen, en Ik zal het verhoren; Ik zal zeggen: Het is Mijn volk; en het zal zeggen: De HEERE is mijn God.

Israël zal in het vuur worden beproefd in de tijd van hun benauwdheid, de Grote Verdrukking; de opstandelingen zullen uitgezuiverd worden, en uit die tijd van benauwdheid zal een uitverkoren, en gereinigd overblijfsel komen die in het koninkrijk regeren zullen over de volken.

Een prediker vertelde eens dat, toen hij uit de trein stapte op een station in Maryland, zijn nieuwsgierigheid werd gewekt toen hij zag dat ze een grote korf met vogels uit de sneltrein haalden. Hij ging naar de chef en zijn helper die de tijd nauwkeurig noteerden; toen openden ze de korf en lieten ongeveer vijftig duiven los. De vogels stegen op in de lucht, cirkelden enige keren rond en toen, als in overeenstemming met elkaar, vlogen ze in een rechte lijn naar huis. De chef zei dat ze ergens uit New Jersey kwamen, honderd mijlen hier vandaan en dat het ongeveer drie a vier uur zou duren om daar te komen. Israël is een volk dat op weg is naar huis. Ze zijn jarenlang verstrooid geweest maar de dag komt dat de wereld verbaast zal staan als ze zien dat ze naar huis gaan en ze zullen erkennen dat dit de hand van God is. God heeft dat naar huis gaan beloofd. Hij heeft gezegd:

“Jer.33:37: Ziet, Ik zal hen vergaderen uit al de landen, waarhenen Ik hen zal verdreven hebben in Mijn toorn, en in Mijn grimmigheid, en in grote verbolgenheid; en Ik zal hen tot deze plaats wederbrengen, en zal hen zeker doen wonen.

En eveneens:

“Ez.36:24-26: 24 Want Ik zal u uit de heidenen halen, en zal u uit al de landen vergaderen; en Ik zal u in uw land brengen. 25 Dan zal Ik rein water op u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinigheden en van al uw drekgoden zal Ik u reinigen. 26 En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlesen hart geven.

Het volk zal opnieuw worden geboren, geboren uit water en Geest. Het Woord van God faalt niet. Als we vandaag de dag naar Israël kijken moeten we erkennen dat de verstrooiing daadwerkelijk en letterlijk was, en zo zal ook hun bijeen vergadering daadwerkelijk en letterlijk zijn.

De profeet Ezechiël had een visioen dat de huidige conditie van het Joodse volk zuiver weergeeft, en daarna ook hun toekomst. In de openingsverzen van hoofdstuk 37 van zijn profetie lezen we:

“Ez.37:1-2:1 De hand des HEEREN was op mij, en de HEERE voerde mij uit in den geest, en zette mij neder in het midden ener vallei; dezelve nu was vol beenderen. 2 En Hij deed mij bij dezelve voorbijgaan geheel rondom; en ziet, er waren zeer vele op den grond der vallei; en ziet, zij waren zeer dor.

Ziet u het voor u: een vallei vol van oude opgedroogde beenderen. Dat is ongetwijfeld een beschrijving van het hedendaagse Israël, een volk, verstoken van geestelijk leven en hun nationale hoop is opgedroogd. Maar er gebeurt iets met de beenderen in het visioen van

Ezechiël, en wat hij zag geeft hetgeen aan dat in de toekomst met Israël zal gebeuren. In de verzen 7-10, zoals de profeet dat ziet, komen de beenderen bijeen, er komen pezen en vlees op en huid bedekt ze. Dan komt de adem, of de geest van leven, in hen en er volgt een herrijzenis; ze leefden en werden een enorm groot leger. Wat een beeld van de toekomst van Israël. Israël is nu dood en levenloos voor zover het God aan gaat, maar er zal een herrijzenis zijn, leven uit de dood, en in de hand van God zullen ze een enorm groot leger zijn om alle volken aan de voeten van Koning Jezus te brengen. Er kunnen vele andere passages geciteerd worden welke spreken van de wederoprichting en gezegende toekomst van het zaad van Abraham, het volk Israël. Een hele mooie passage is Jesaja 62:1-4, waar staat:

“Jes.62:1-4: 1 Om Sions wil zal ik niet zwijgen, en om Jeruzalems wil zal ik niet stil zijn; totdat haar gerechtigheid voortkome als een glans, en haar heil als een fakkel, die brandt. 2 En de heidenen zullen uw gerechtigheid zien, en alle koningen uw heerlijkheid; en gij zult met een nieuwen naam genoemd worden, welken des HEEREN mond uitdrukkelijk noemen zal. 3 En gij zult een sierlijke kroon zijn in de hand des HEEREN, en een koninklijke hoed in de hand uws Gods. 4 Tot u zal niet meer gezegd worden: De verlatene, en tot uw land zal niet meer gezegd worden: Het verwoeste; maar gij zult genoemd worden: Mijn lust is aan haar! en uw land: Het getrouwde; want de HEERE heeft een lust aan u, en uw land zal getrouwd worden.

Het doel van God met het volk was, en is, dat ze gezegend zouden worden met tot gevolg dat ze een kanaal van zegeningen voor de gehele wereld worden. Dat was vastgelegd in het verbond dat God heeft gemaakt met Abraham aangaande hem en zijn zaad. Petrus verwijst daar naar in zijn boodschap in Hand.3:25-26:

“Hand.3:25-26: 25 Gijlieden zijt kinderen der profeten, en des verbonds, hetwelk God met onze vaderen opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zade zullen alle geslachten der aarde gezegend worden. 26 God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Denzelve eerst tot u gezonden, dat Hij ulieden zegenen zou, daarin dat Hij een iegelijk van u afkere van uw boosheden.

Israël zou het kanaal zijn waardoor de zegeningen zouden stromen naar anderen, maar het kanaal is verstopt geraakt vanwege de zonde en ongeloof van Israël. Alhoewel de dag zal komen dat het kanaal weer open gaat, wanneer Israël opnieuw gezegend zal worden door God en het middel zal worden waardoor de andere volken gezegend zullen worden. Intussen heeft God een nieuw kanaal geopend waardoor Zijn zegeningen uitgaan naar heel het mensdom; dat kanaal is Zijn eigen Zoon, de Heere Jezus Christus. De zegeningen die wij vandaag de dag ervaren als leden van de Gemeente, het Lichaam van Christus, ontvangen wij niet op basis van enig verbond. De verbonden behoren aan Israël (Rom.9:4) en wij zijn vreemdelingen aangaande het burgerschap van Israël en vervreemd van de verbonden der belofte. Onze zegeningen komen vrijelijk van Gods troon van genade en ze komen van Degene die het Hoofd is van de Gemeente, Zijn Lichaam, onze Heere Jezus Christus:

“Ef.1:3:Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus.

En we staan volmaakt voor God, aangenomen, en volmaakt in HEM.

Eén doel van deze lessen is geweest om de grote belangrijkheid aan te geven om het Woord der waarheid recht te snijden. De verschillende delen van de Schrift zijn als de delen van een puzzel en we zien alleen dan het prachtige beeld wanneer elk deel op de juiste plaats ligt ten

opzichte van de anderen; we zien dan het volmaakte plan van God door de eeuwen heen en waar wij in het beeld zijn ingepast. Het volgende citaat is uit het boek: “hoe bestuderen we de Bijbel” geschreven door Dr. I. M. Haldeman. Hij was een grote Gods - man, een toegewijde dienstknecht van Christus, en gedurende bijna vijftig jaar pastor van een grote gemeente in New York City. Hij schreef: “Ongeacht wat de uitrusting mag zijn van de christen, ongeacht welke intellectuele, morele, of geestelijke begaafdheid hij heeft, als hij de bedeling der genade niet begrijpt zal hij nimmer volledig grip krijgen op de Bijbelse leer; terwijl vele van de wonderbaarlijke getuigenissen van het Woord voor hem zullen zijn als verstrengelde draden in een eindeloos labyrint”.

Onze aandacht is gevestigd op het feit dat Israël een opdracht had maar heeft gefaald om er aan te gehoorzamen, en het resultaat was rampzalig voor hen. Maar, wat aangaande onze opdracht als leden van de Gemeente in deze bedeling der genade? Wij zijn aangesteld als ambassadeurs van Christus, gezonden naar een wereld, die verloren is in zonde, met een boodschap van de rechtbank in de hemel. We zijn hier niet om ons te vestigen en gemakkelijk te maken alsof deze wereld ons tehuis is. Wij zijn hier als pelgrims en vreemdelingen en we moeten de boodschap overbrengen. We zijn hier om het Woord te prediken, niet alleen tot de leden van het huis des geloofs, want onze boodschap is hoofdzakelijk aan de wereldlingen om ons heen. We moeten naar hen toegaan met het evangelie van Christus, om ze te waarschuwen dat ze moeten vluchten voor de komende toorn, hen wijzende op de Redder die stierf om hen te redden van hun zonden. Onze opdracht is:

“2Kor.5:20: Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen.

“2Tim.4:2: Predik het woord; houd aan tijdelijk, ontijdelijk; wederleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer.

Iemand kan veel tijd besteden aan dienst in de Gemeente of aan burger zaken, welke op zich goed zijn, maar als men niet het evangelie heeft bekend gemaakt aan anderen dan zijn ze niet gehoorzaam geweest aan hun opdracht.

We sluiten af met een ander citaat van Dr. Haldeman waarin hij verwijst naar de Apostel Paulus, van wie hij schrijft: “In het omgaan met het kwaad in de wereld vertrouwde hij geheel en al op het evangelie. Hij stond niet op de straathoeken om de corruptie in de gemeente te Athene aan te klagen, of die in Korinthe, Efeze, of Rome. Hij nam het niet op voor een duidelijker en populaire overheid. Hij handelde ook niet als een soort geheime rechercheur en ook niet als een politieke verzetsstrijder. Hij zag dat de gehele wereld was overgegeven aan zonde. Hij zag verdorvenheid in zijn meest verleidelijke vorm; hij zag het in standbeelden, beeldhouwd in marmer, en geschilderd op linnen. Hij wist dat deugdzaamheid een uitzondering was en verdorvenheid de regel. Wellust en darterheid omringde hem aan alle kanten, en toch begon hij geen kruistocht tegen hen. Of het nu corruptie op het ministerie was, het verkwisten van het geld van de mensen, of de schaamteloosheid, openlijke zonde in de tempels van Venus, hij deed slechts één ding; hij predikte het evangelie van Christus, betuigende dat het de kracht van God was tot redding, en ploegde daardoor voren van waarheid, zo diep, dat de tempels van zonde daar in vielen, begraven werden, en vergeten”. Dat wij allemaal, evenals Paulus, gevonden worden getrouw predikende het evangelie van Christus in de kracht van de Heilige Geest en de mensen smeken om zich met God te verzoenen.

Vragenblad bij les 10.

- 01)-Wat zou er gaan gebeuren met de kinderen van het koninkrijk, Matth.8:12? Wat is er, volgens Rom.11:25, met Israël gebeurd?
- 02)-Wat is het antwoord op de vraag: "Heeft God Zijn volk verstoten?", Rom.11:1?
- 03)-Wat is de huidige conditie van Israël, het eens zo bevoorrechte volk, Ez.36:19.
- 04)-Wat was de naam die Hosea zijn zoon moest geven, Hos.1:9 Wat betekende deze naam? Deze naam was symbolisch voor Israël. Wat zei God betreffende hen?
- 05)-Was er een verschil tussen Jood en Heiden toen Christus op aarde was en zei: "Laat eerst de kinderen verzadigd worden", Mark.7:27? Is er vandaag de dag verschil tussen Jood en Heiden, Rom.10:12? Geniet de Jood enige prioriteit of speciaal voorrecht in dit tijdperk van genade? Wat is er weggebroken, Ef.2:14?
- 06)-Wat heeft God beloofd te doen betreffende Israël, Jer.32:37; Ez.36:24?
- 07)-Lees Jer.31:10 en beantwoord deze twee vragen: Was de verstrooiing van Israël onder de volken daadwerkelijk en letterlijk? Zal de hervergadering van Israël, vanuit de volken, daadwerkelijk en letterlijk zijn?
- 08)-Wat zal God Israël aandoen in de Grote Verdrukking, Ez.22:17-22; Zach.13:9?
- 09)-Wat zag Ezechiël in zijn visioen, Ez.37:1-2? Hoe beschrijft hij de huidige conditie van Israël, vers 11?
- 10)-Wat gebeurde er met de dorre beenderen, Ez.37:7-10? Hoe beeld dit de toekomst van Israël uit, vers 12-14?
- 11)-Lees Jes.62:4 en vul in: Israël wordt heden genoemd....., en hun land....., maar de dag komt dat Israël genoemd zal worden.....en hun land....., want de Heer zal.....in haar, en hun land zal.....zijn.
- 12)-In het kader van de overeenkomst dat God heeft gemaakt met Israël: Wie zou door zijn zaad gezegend worden, Hand.3:25? Wanneer zal dat bewaarheid worden?
- 13)-Door wie zijn wij gezegend als leden van het Lichaam, Ef.1:3; 3:6?
- 14)-Kruis de bewering aan met "waar" of "niet waar":
- Israël heeft geen toekomst en zal niet opnieuw een volk zijn die de zegeningen van God genieten.
- De Gemeente, of Lichaam van Christus, is geestelijk Israël.
- Alle Oud Testamentische beloften van toekomstige zegeningen moeten worden vergeestelijkt en worden toegepast op de Gemeente.

<i>De Heer heeft gesproken</i>	Adam tot Mozes	Mozes tot Christus	Bethlehem tot Golgotha	Pinksteren tot de val van Israël	Paulus tot de Opname	Van de Opname tot de komst	De duizend jaren
Les 1-2 <i>De Heere Jezus Christus</i>	Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en in der eeuwigheid. (Hebr.13:8).	Christus in de gestalte van God (Fil.2:6) Het eeuwige Woord. (Joh.1:1).	Christus dienaar der besnijdenis (Rom.15:8) Het Woord is vlees geworden. (Joh.1:14).	Christus als de Zoon des mensen staande aan de rechterhand Gods. (Hand.7:55).	Christus als hoofd van het lichaam en gezeten in de hemelen. (Ef.1:22-23).	Christus vanuit de hemel geopenbaard in vlammend vuur, wraak doende. (2Thess.1:7-8).	Christus op de troon van David heersende over Israël en de volken. (Luk.1:32-33).
Les 3-6 <i>De boodschappers van God en hun boodschappen</i>	De schepping van God getuigt van Zijn kracht en Godheid, de mens is zonder excuus. (Rom.1:20).	God spreekt tot Israël door de profeten. (Hebr.1:1).	Christus in het midden van Israël. (Matth.15:24). Sprekende de woorden van de Vader die Hem heeft gezonden. (Joh.12:49).	De Heilige Geest spreekt door de twaalfen. (Hand.2). Tot alleen de Joden. (Hand.11:19).	Christus spreekt door Paulus (1Kor.14:37), de apostel der Heidenen. (Rom.11:13).	De twee getuigen. Op.11:3-12). De 144.000 verzegelde Israëlieten. (Op.7:4-8).	Israël wedergeboren en een getuige tot de einden der aarde. (Jes.60:1-3, 11, 12; Zach.8:23).
	Enoch en Noach waarschuwen voor het komende oordeel. (Judas 14-15; Hebr.11:7). Beloften aan Abraham. (Gen.12:1-3).	De profeten getuigen van het lijden van Christus en de heerlijkheid daarna. (1Petr.1:11).	Bekeert u want het koninkrijk der hemelen is nabij. (Matth.4:17).	Bekeert u en God zal Jezus zenden tot wederoprichting aller dingen. (Hand.3:19-21).	Het evangelie der genade Gods. (Hand.20:24). De onnaspeurlijke rijkdom van Christus. (Ef.3:8).	Het evangelie van het koninkrijk wordt in de gehele wereld gepredikt tot een getuigenis voor alle volken. (Matth.24:14).	Het eeuwig evangelie. (Op.14:6). De aarde vol van de kennis des Heeren. (Jes.11:9).
Les – 7 <i>Het Koninkrijk</i>	De eeuwige Koning en alleen wijze en onzichtbare God.	Het Koninkrijk belooft.	Het Koninkrijk wordt gepredikt.	Het Koninkrijk wordt aangeboden.	Het Koninkrijk uitgesteld.	Het Koninkrijk wordt bereid.	Het Koninkrijk gevestigd.
Les – 8 <i>De Wet</i>	Toen er geen Wet was. (Rom.5:13).	De Wet kwam er bij. (Rom.5:20). De wet was de schoolmeester van Israël tot op Christus. (Gal.3:24).	De Zoon van God, geworden onder de wet. (Gal.4:4). Christus niet gekomen om de wet te ontbinden. (Matth.5:17).	Gelovige Joden ijveraars van de Wet. (Hand.21:20). De tempel staat er nog steeds.	Niet onder de wet, maar onder de genade. (Rom.6:14). Handschrift bestaande in inzettingen uitgewist. (Kol.2:14).	Wetteloosheid. De wetteloze geopenbaard. (2Thess.2:7-8).	De wet in hun harten geschreven. (Jer.31:33).
Les 9-10 <i>Het volk Israël</i>	De volken getest en aan de kant gezet. Abraham wordt geroepen en Israël gekozen.	Israël verwerpt het getuigenis, door de profeten, van de VADER.	Israël verwerpt het getuigenis van de ZOON.	Israël verwerpt het getuigenis, door de twaalfen, van de Heilige Geest.	Israël verworpen en verhard door God tot de volheid der Heidenen in gaat.	Israël bijeen vergadert en herstelt en gereed gemaakt voor de tweede komst van de Messias.	Israël hoofd van alle volken en een kanaal voor zegeningen aan de wereld.